

เลย์เอาต์

พลังฐานะปุโรหิตมั่นคงถาวร
ในครอบครัว หน้า 28

ศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาว: สถานที่รวมกลุ่ม
เรียนรู้ และผูกมิตร หน้า 42

ฉันรู้มากพอแล้วหรือ หน้า 48

เมลานีคือเพื่อนแท้
หน้า 60

© 2011 เจมส์ ซี. คริสเต็นเซิน สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ ลิขสิทธิ์โดย THE GREENWICH WORKSHOP, INC.

คุณธรรม โดย เจมส์ คริสเต็นเซิน

“ให้คุณธรรมระดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย, เมื่อนั้นความมั่นใจของท่านจะแข็งแกร่งขึ้นในการประทับอยู่
ของพระผู้เป็นเจ้า; และ ... พระวิญญานบริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของท่าน” (คพ. 121:45-46)
ประธานโรมัส เอส. มอนสัน กล่าวถึงคุณธรรมดังนี้ “ท่านต้องกล้าหาญมากเมื่อท่านจะรักษาความสะอาดบริสุทธิ์
ท่ามกลางค่านิยมยุคปัจจุบัน” (“ขอให้ท่านกล้าหาญ” เลียโฮนา พ.ศ. 2009 หน้า 151)

เลียโฮนา มิถุนายน 2012

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: ได้รับเรียกจากพระเจ้าและเป็นเจ้าและสนับสนุนโดยสมาชิก โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: การเยี่ยมสอน—งานมอบหมายอันศักดิ์สิทธิ์

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายประกอบโดย เดรก โดมอนดี
 หลัง: การฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งเมดคิเซคค
 โดย วอลเตอร์ เรน © IRI

บทความพิเศษ

- 13 ปีติของการถือปฏิบัติวันสะบาโต โดย เอ็ดเดอร์มาร์คอส เอ. ไอดูเคียทิส เพราะเราไม่เคยพลาดการไปโบสถ์ ช่วงหยุดพักร้อน สิ่งมหัศจรรย์จึงเกิดขึ้น
- 20 ทำตามการกระตุ้นเตือน ท่านรู้ซึ่งถึงอิทธิพลของพระวิญญาณในชีวิตท่านหรือไม่
- 28 เกียรติและระเบียบของฐานะปุโรหิต โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ คำสอนและประจักษ์พยานของอัครสาวก เกี่ยวกับฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์

ปกิณกะ

- 8 เรื่องเล็กและเรียบง่าย
- 10 สิ่งที่เราเชื่อ: การอดอาหาร เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เรา ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลก

- 12 รับใช้ในศาสนจักร: ศักยภาพของการรับใช้ที่เยาวชนเป็นผู้นำ โดย นอร์แมน ซี. ฮิลล์
- 16 เรื่องราวประทับใจในพระกิตติคุณ: สิทธิเสรีและการคลาย โดย เอ็ดเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกี
- 24 บ้านเรา ครอบครัวเรา: หารือกันในชีวิตแต่งงาน โดย แรนดี คีเยส
- 38 เสียงวิสุทธิชน
- 74 ข่าวศาสนจักร
- 79 แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: เสียงของฟ้าร้อง เสียงของความเจ็บ โดย คริสติน บอยซ์

คนหนุ่มสาว

42

42 รวมกลุ่มกันด้วยความเป็นหนึ่งเดียวในศรัทธา

โดย สเตฟานี เจ. เบิร์นส์

ศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาวกลายเป็นสถานที่รวมกลุ่ม—ให้พบปะสังสรรค์ ประสบความเป็นหนึ่งเดียว เรียนรู้ และแบ่งปันพระกิตติคุณ

ดูว่าท่านจะหา
เลี้ยวหนวี่ที่ซ่อนอยู่
ในฉบับนี้ได้หรือไม่
คำใบ้: ต้องทำงาน
หนักจึงจะพบ

เยาวชน

34 หน้าที่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนของท่าน

โดย พอล แวนเดนเบิร์ก

หน้าที่รับผิดชอบของมัคทายกผู้สอน และปุโรหิตมีอะไรบ้าง

46 คำถามและคำตอบ

บางครั้งฉันรู้สึกหนักใจเมื่อนึกถึงทุกอย่างที่ต้องทำเพื่อดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ฉันจะเริ่มตรงไหนดี

48 ท่านรู้มากพอ

โดย เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
ถ้าท่านรู้สึกว่าคุณรู้ทางวิญญาณของท่านมีจำกัด ท่านอาจจะรู้มากกว่าที่ท่านเข้าใจ

50 หยุดพักชั่วคราวเพื่อทำงานเผยแผ่

โดย เอลิเซ อเล็กแซนเดรีย โฮลเมส
วิลเลียม โฮโปอาเต วัย 18 ปีได้รับข้อเสนอให้ทำสัญญาเล่นรักบี้อาชีพ เขามีเรื่องให้ตัดสินใจ

53 จากสนามเผยแผ่: ปาฏิหาริย์ของการบำบัดรักษาทางวิญญาณ

โดย เอลิซาเบธ สติทท์

54 โปสเตอร์: คุณเข้าอย่างนอบน้อม

55 บรรทัดมาเต็มบรรทัด: หลักคำสอนและพันธสัญญา 135:3

56 การเลือกของฉันจะนำไปที่ใด

โดย อาตัม ซี. โอลสัน

การเลือกในอดีตของคารินาทำให้เธอเห็นทาง แต่การเลือกใหม่ๆ นำเธอกลับมา

58 แบบอย่างที่ดีขึ้น

โดย ซาเน่ โคลวาร์ด

ประสบการณ์ที่เจ็บปวดสอนดิฉันให้เต็มใจเชื่อฟังผู้นำศาสนจักรมากขึ้น

56

เด็ก

63

60 เพื่อนแท้

โดย ซาราห์ โชว์

เพื่อนแท้ช่วยกันรักษาพระบัญญัติ

62 หนานี้ของหนู

63 พรของการทำงานหนัก

โดย เอ็ลเดอร์แพร์ จี. มาลัม

การทำงานทางโลกอย่างซื่อสัตย์เป็นวิธีทำสิ่งถูกต้องวิธีหนึ่ง

64 นำปฐมวัยกลับบ้าน: ฉันเลือกสิ่งดี

โดยดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ

66 สนามเด็กเล่นสำหรับคาร์ลี

โดย แซต อี. ฟาเรส

คาร์ลีเก่งเรื่องการช่วยเหลือผู้อื่น และเพื่อนบางคนของเธอตัดสินใจช่วยเหลือเธอเช่นกัน

68 บทเรียนจากลึกลับ ๆ

โดย ลินด์เซย์ สตีเวนส์

ลินด์เซย์เรียนรู้ที่จะให้กำลังใจน้องชาย

70 สำหรับเด็กเล็ก

81 ภาพบุคคลและสิ่งของในพระคัมภีร์มอรมอน

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรนัลด์ เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. ชูคท์ดอร์ฟ

โคออร์ดิเนเตอร์สาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โอลด์, เอ็ม. รัสเซล บัลลาดี, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เคเวนิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: พอล บี. ไทเพอร์

ที่ปรึกษา: คีธ อาร์. เอ็ดเวิร์ดส์, คริสทอฟเฟล โกลเด็น จูเนียร์, แพร์ จี. มาร์ลัม

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด แอล. ฟริสชเนคท์
ผู้อำนวยการบรรณาธิการ: วินเซนต์ เอ. วอฮัน
ผู้อำนวยการภาพกราฟิก: อัลลัน อาร์. ลอยบอร์ก

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วัล จอห์นสัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: เจนนิเฟอร์ แอล. กรีนวูด, อาดัม ซี. โอลสัน

รองบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, โรอัน คาร์ว
กองบรรณาธิการ: บริทานนี่ บีทีย์, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟัลติตัน, ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์, แคร์รี คาสเตน, เจนนิเฟอร์ แมคคีย์, ลีลา แมคคาลานาฮาน, เมลิสซา เมอร์ริส, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลีย์ เจ. โอโตเคิร์ก, โจเซฟ เอ. เพอร์รี่, แซด ซี. ฟาร์ส, แจน ฟินบอร์ฟ, พอล แวนเคนเบิร์ก, มาริสซา เอ. วิคิตสัน, เมลิสซา เซนเดิน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุกเซ็น
ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ แวน แคมเพน
ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ บีเตอร์ส

นักออกแบบอาวุโส: ซี. คิมบัลล์ บอท์, คอลลีน อิงค์ลีย์, เอरिक พี. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย

เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต: โคลเลตต์ เนเบเคอร์ อูนิ, คอนนี ไบรอร์ฟ บริดจ์, ฮาเวิร์ด จี. บราวน์, จูลี เบอร์เดทท์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กีก, แครลีน ฮาเวิร์ด, เดนนิส เคอร์รี่, จินนีย์ เจ. นิลสัน

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟ์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคร็ก เค. เซตจิวิค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวาน ลาร์เซ็น

สำหรับสารสมัครสมาชิกและราคาออกส่งฟรีและแคนาดาให้ไปที่ store.lds.org หรือติดต่อศูนย์หนังสือศาสนจักรในท้องถิ่นหรือผู้นำอัครหรือผู้นำสาขา

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามของท่านทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

เลย์เฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ “เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย เขมร เซบู จีน จีน (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คุริยาตี เกาหลี สวีเดน ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวีเดน ตากาล็อก ตากาล็อก ไทย ตองกา ตุรกี และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

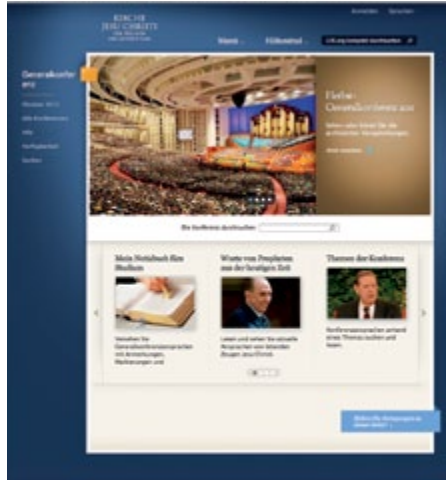
© 2012 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลย์เฮนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

สำหรับผู้อ่านในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา: ฉบับมิถุนายน 2012 ปีที่ 36 เล่มที่ 6 เลย์เฮนา (USPS 311-480) ภาษาอังกฤษ (ISSN 1080-9554) จัดพิมพ์เป็นรายเดือนโดย The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150 ชีตราคาสมาชิกในสหรัฐ 10 ดอลลาร์ต่อปี; แคนาดา 12 ดอลลาร์ต่อปีบวกภาษี ค่าไปรษณียากรจ่ายที่ซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ ตามระยะเวลาที่กำหนด ถ้าเปลี่ยนที่อยู่โปรดแจ้งภายในหกสิบวัน ส่งชลากที่อยู่จากฉบับล่าสุดพร้อมทั้งระบุที่อยู่เดิมและที่อยู่ใหม่ สหรัฐอเมริกาและแคนาดาส่งใบสมัครสมาชิกไปที่ Salt Lake Distribution Center ตามที่อยู่ด้านล่าง สมัครสมาชิกทางโทรศัพท์หมายเลข: 1-800-537-5971 ท่านสามารถชำระผ่านบัตรเครดิต (American Express, Discover, MasterCard, Visa) ทางโทรศัพท์หรือที่ store.lds.org (ข้อมูล Canada Post: Publication Agreement #40017431)

เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์: ส่งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่มาได้ที่ Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368

ออนไลน์เพิ่มเติม Liahona.lds.org

สำหรับเยาวชน

ถ้าท่านชอบบทความของเอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์สันในหน้า 48 ท่านสามารถฟังคำปราศรัยทั้งเรื่องได้ที่ conference.lds.org ค้นหาคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2008

สำหรับเด็ก

อ่านเรื่องคริสต์ (หน้า 66) และดูการเล่นในสนามเด็กเล่นแห่งใหม่ของเอ็ลที่ liahona.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

- ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ
- กลับใจ, การ, 56
- ครอบครัว, 68
- ความเป็นหนึ่งเดียว, 42
- ความรัก, 66, 68
- ความสำคัญอันดับแรก, 46, 50, 56
- งาน, 63
- งานเผยแผ่ศาสนา, 40, 50, 53
- เชื้อฟัง, การ, 13, 56, 58, 60
- ฐานะปุโรหิต, 28, 34, 70
- دلใจ, การ, 16, 20, 38, 39, 41
- แต่งงาน, การ, 24
- ประจักษ์พยาน, 48
- ผู้นำศาสนจักร, 4, 28, 58
- พร, 70, 72
- พระคัมภีร์มอรมอน, 81
- พระคำแห่งปัญญา, 60
- พระวิญญูญามบริสุทธิ์, 16, 20, 80
- มิตรภาพ, 60, 66
- เยาวชน, 12
- เยี่ยมสอน, การ, 7
- รับใช้, การ, 12, 66
- ศรัทธา, 48, 70
- สนับสนุน, การ, 4
- สภา, 24
- สมิธ, โจเซฟ, 54, 55
- สวดอ้อนวอน, การ, 54
- ส่วนสิบ, 64, 73
- สิทธิ์เสรี, 16, 56
- อดอาหาร, การ, 10

ในภาษาของท่าน

เลย์เฮนา และหนังสือเล่มอื่นๆ ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ www.languages.lds.org

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

ได้รับเรียกจากพระเจ้า และสนับสนุนโดยสมาชิก

ในฐานะสมาชิกศาสนจักร เราได้รับการเชื้อเชิญบ่อยครั้งให้สนับสนุนผู้อื่นในการเรียกให้รับใช้ หลายปีก่อนนักศึกษาวัย 18 ปีแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นว่าการสนับสนุนผู้รับใช้ของพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร ข้าพเจ้ายังคงได้รับพรจากแบบอย่างอันนอบน้อมของเขา

เขาเพิ่งเริ่มเรียนวิทยาลัยปีหนึ่ง เขารับบัพติศมาอย่างไม่ถึงปีก่อนออกจากบ้านไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง ที่นั่นข้าพเจ้ารับใช้เป็นการของเขา

เมื่อเริ่มต้นปีการศึกษา ข้าพเจ้าสัมภาษณ์เขาสั้นๆ ในห้องทำงานของอภิการ ข้าพเจ้าจำการสนทนาครั้งแรกของเราได้เล็กน้อยไม่นับที่เขาพูดถึงการทำหายในสถานที่ใหม่ แต่ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมการสนทนาครั้งที่สองของเรา

เขาขอพบข้าพเจ้าในห้องทำงาน ข้าพเจ้าแปลกใจเมื่อเขาถามว่า “เราจะสวดอ้อนวอนด้วยกันได้ไหมครับ ผมขอเป็นผู้สวด” ข้าพเจ้ากำลังจะบอกว่าข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนแล้วและคิดว่าเขาคงสวดอ้อนวอนแล้วเช่นกัน แต่ข้าพเจ้าตกลง

เขาเริ่มคำสวดอ้อนวอนด้วยประจักษ์พยานว่าเขารู้ว่าอภิการได้รับเรียกจากพระเจ้า ข้าพเจ้าขอพระเจ้าให้ทรงบอกข้าพเจ้าว่าเขาควรทำอย่างไรในเรื่องที่ส่งผลอย่างมากทางวิญญาณ ชายหนุ่มทูลพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าว่าเขามั่นใจว่าอภิการทราบดีว่าการของเขาแล้วและจะให้คำแนะนำที่เขาจำเป็นต้องได้ยิน

ขณะที่เขาพูด อันตรายบางอย่างที่เขาจะพบเจอเข้ามาในความคิดข้าพเจ้า คำแนะนำที่ให้เรียบง่ายแต่ชัดเจนมาก สวดอ้อนวอนเสมอ เชื่อฟังพระบัญญัติ และไม่ต้องกลัว

ชายหนุ่มผู้เป็นสมาชิกหนึ่งปีในศาสนจักรสอนโดยแบบอย่างถึงสิ่งที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจะทรงทำกับผู้นำได้เมื่อเขาได้รับการสนับสนุน

โดยศรัทธาและการสวดอ้อนวอนของคนที่เขาได้รับเรียกให้นำ ชายหนุ่มคนนั้นแสดงให้เห็นพลังของกฎแห่งความเห็นชอบร่วมกันในศาสนจักร (ดู คพ. 26:2) ถึงแม้พระเจ้าทรงเรียกผู้รับใช้ของพระองค์โดยการเปิดเผย แต่พวกเขาจะปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ต่อเมื่อได้รับการสนับสนุนจากคนที่พวกเขาได้รับเรียกให้รับใช้

โดยเสียงสนับสนุนของเรา เราทำสัญญาศักดิ์สิทธิ์ เราสัญญาว่าจะสวดอ้อนวอนให้ผู้รับใช้ของพระเจ้าและขอให้พระองค์ทรงนำและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พวกเขา (ดู คพ. 93:51) เราปฏิญาณว่าเราจะเฝ้าคอยและคาดหวังว่าจะรู้สึกถึงการดลใจจากพระเจ้าในคำแนะนำของพวกเขาและเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาทำหน้าที่ในการเรียกของตน (ดู คพ. 1:38)

สัญญาดังกล่าวจะต้องต่อใหม่ในใจเราบ่อยๆ ครูโรงเรียนวันอาทิตย์ของท่านจะพยายามสอนโดยพระวิญญาณ แต่เช่นเดียวกับที่ท่านจะทำ ครูของท่านอาจทำผิดพลาดหน้าห้องเรียนอย่างไรก็ตาม ท่านสามารถตัดสินใจที่จะฟังและมองหาช่วงเวลาที่ท่านจะรู้สึกได้ว่าการดลใจเกิดขึ้น ในที่สุดท่านจะสังเกตเห็นความผิดพลาดน้อยลงและเห็นพยานหลักฐานบ่งชี้ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงสนับสนุนครูคนนั้น

เมื่อเรายกมือสนับสนุนบุคคลหนึ่ง เราให้คำมั่นว่าจะทำงานเพื่อจุดประสงค์ใดก็ตามที่พระเจ้าทรงเรียกบุคคลนั้นมาทำให้ลุล่วง เมื่อลูกๆ ของเรายังเล็ก ภรรยาข้าพเจ้าได้รับเรียกให้สอนเด็กเล็กในวอร์ดของเรา ข้าพเจ้าไม่เพียงยกมือสนับสนุนเธอเท่านั้น แต่สวดอ้อนวอนให้เธอด้วยและขออนุญาตช่วยเธอ บทเรียนที่ข้าพเจ้าได้รับเกี่ยวกับความสำนึกในสิ่งที่สตรีทำและความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเด็กๆ ยังคงเป็นพรแก่ครอบครัวและชีวิตข้าพเจ้า

เมื่อเร็วๆ นี้ข้าพเจ้าพูดกับชายหนุ่มคนหนึ่งที่สนับสนุนอธิการของเขาเมื่อหลายปีก่อน ข้าพเจ้าได้ทราบว่าเขาและผู้คนสนับสนุนเขาเมื่อเขาได้รับการเรียกเป็นผู้สอนศาสนา เป็นประธานสแตค และเป็นบิดา เขากล่าวเมื่อเราจบการสนทนาของเราว่า “ผมยังคงสวดอ้อนวอนให้ท่านทุกวัน”

เราสามารถตกลงใจได้ว่าจะสวดอ้อนวอนทุกวันให้คนที่พระเจ้าเป็นเจ้าของเรียกมารับใช้เรา เราสามารถขอบคุณคนที่การรับใช้ของเขาเป็นพรแก่เรา เราสามารถตัดสินใจได้ว่าเราจะก้าวออกมาเมื่อคนที่เราสนับสนุนขออาสาสมัคร¹

คนที่สนับสนุนผู้รับใช้ของพระเจ้าในอาณาจักรของพระองค์จะได้รับการคำนึงด้วยเดชานุภาพอันหาใดเทียบได้ของพระองค์ เราทุกคนต้องการพรนั้น ■

อ้างอิง

1. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ (1998) หน้า 234-235

การสอนจากข่าวสารนี้

หลังจากแบ่งปันข่าวสาร ท่านอาจจะอ่านข้อความอ้างอิงต่อไปนี้ “พระเจ้าจะทรงทำให้ท่านเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ถ้าท่านเป็นผู้ที่ถ่อมใจ ซื่อสัตย์ และพากเพียร...ท่านจะได้รับพลังเพิ่มเติมเมื่อท่านได้รับการสนับสนุนจากที่ประชุมและการวางมือมอบหน้าที่” (*ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน*, [1999] หน้า 20) ให้ครอบครัวมาเยือนรอบของหนักขึ้นหนึ่งและขอให้คนหนึ่งลองยก เชื่อเชิญสมาชิกครอบครัวคนอื่น ๆ ให้ช่วยยกของขึ้นนั้นโดยเพิ่มเข้ามาที่ละคน สนทนาว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อทุกคนช่วยกัน ท่านอาจจะเน้นคำแนะนำของประธานอายริงก์เกี่ยวกับวิธีที่เราสามารถสนับสนุนผู้อื่นในการเรียกของพวกเขา

ขอบคุณครูโรงเรียนวันอาทิตย์ของผม สงวนนาม

โรงเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ของผมไม่ค่อยมีความคารวะ
ซีผมชอบฟังบทเรียนทุกสัปดาห์ แต่บางครั้งดูเหมือนว่า
 คนอื่นในชั้นไม่ชอบ บ่อยครั้งที่พวกเขาพูดคุยกันหรือไม่ก็
 เล่นเกมบนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ขณะที่ครูกำลังพยายาม
 สอนเรา น่าเสียใจที่บางครั้งผมเองก็เป็นส่วนหนึ่งของปัญหา
 สัปดาห์หนึ่งเราทำตัวแยกว่าปกติ เมื่อใกล้จบชั้นเรียน
 ครูของเราถึงกับน้ำตาไหลเพราะไม่มีใครฟังบทเรียนของ
 เธอ ขณะเราเดินออกจากห้องเรียน ผมรู้สึกเห็นใจเธอมาก
 วันอาทิตย์ถัดมา ครูของเราอธิบายว่าสัปดาห์นั้นเธอ
 สวดอ้อนวอนมากเพื่อทูลขอการนำทาง และได้รับการนำ
 ทางว่าต้องฉายภาพยนตร์ของศาสนจักรให้เราดู เธอเริ่ม
 ฉายภาพยนตร์ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระชนม์ชีพของ
 พระเยซูคริสต์และปาฏิหาริย์ที่พระองค์ทรงกระทำ
 เย็นวันนั้นขณะที่ผมนึกถึงภาพยนตร์ดังกล่าว ผมรู้สึก
 ต่างจากเดิม ผมตระหนักโดยฉับพลันว่าผมกำลังรู้สึกถึง
 พระวิญญูณมากกว่าที่ผมเคยรู้สึก ผมตัดสินใจทันทีที่ต้อง
 เปลี่ยนแปลงบางอย่างในชีวิตเพื่อจะเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วย
 ให้รอดมากขึ้น ผมทราบดีว่าประสบการณ์ในโรงเรียนวัน
 อาทิตย์วันนั้นเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ประจักษ์พยาน
 ของผมอย่างมาก ผมขอบคุณครูโรงเรียนวันอาทิตย์ของผม
 และทุกอย่งที่เธอทำเพื่อชั้นเรียนของเราทุกสัปดาห์ ■

การสนับสนุนหมายถึงการช่วยเหลือ

ประธานอายุรังกก็กล่าวว่าเมื่อเรายกมือสนับสนุนใครก็ตาม
 เราสัญญาว่าจะช่วยพวกเขาทำสิ่งที่พวกเขาได้รับเรียกให้ทำ
 เด็กคนใดในภาพด้านบนกำลังสนับสนุนผู้นำหรือครู

- คนบางคนที่เราสนับสนุนได้แก่ ศาสดาพยากรณ์ ฝ่าย
- อธิการหรือฝ่ายประธานสาขา หัวหน้าเผยแผ่เวิร์ดหรือสาขา
- ครูปฐมวัย ผู้นำปฐมวัย
- จัดหรือสนทนากับบิดามารดาถึงสิ่งที่ท่านทำได้เพื่อ
- สนับสนุนคนเหล่านี้

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน สันทนากับพี่น้องสตรีที่ท่านเยี่ยมตามความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน

ศรัทธา ครอบครัวยุค
การบรรเทาทุกข์

การเยี่ยมสอน—งานมอบหมายอันศักดิ์สิทธิ์

ในฐานะผู้เยี่ยมสอน เรามีพันธกิจสำคัญทางวิญญาณที่ต้องทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผล “อภิการผู้เป็นเมฆบาลที่ได้รับแต่งตั้งประจำวอร์ดไม่สามารถดูแลแกะทั้งหมดของพระเจ้าได้พร้อมกัน เขาต้องให้ผู้เยี่ยมสอนที่ได้รับการคัดเลือกช่วยเขา” การแสวงหาและรับการเปิดเผยว่าควรจะทำมอบหมายใครดูแลพี่น้องสตรีแต่ละคนเป็นส่วนสำคัญยิ่ง

การตัดสินใจเริ่มขึ้นเมื่อสมาชิกในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สันทนมาถึงความจำเป็นของแต่ละบุคคลและครอบครัวร่วมกับการสวดอ้อนวอน จากนั้น ด้วยความเห็นชอบของอภิการ ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ให้งานมอบหมายในวิธีที่จะช่วยให้พี่น้องสตรีเข้าใจว่าการเยี่ยมสอนเป็นความรับผิดชอบทางวิญญาณที่สำคัญ¹

ผู้เยี่ยมสอนทำความรู้จักและรักพี่น้องสตรีแต่ละคนด้วยความจริงใจ ช่วยเธอเสริมสร้างศรัทธา และให้การรับใช้เมื่อจำเป็น พวกเขาแสวงหาการตัดสินใจส่วนตัวเพื่อให้รู้วิธีตอบสนองความจำเป็นฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลกของพี่น้องสตรีแต่ละคน而他们ไปเยี่ยม²

“การเยี่ยมสอนเป็นงานของพระเจ้าเมื่อเราเน้นผู้คนมากกว่าเปอร์เซ็นต์ ความจริงแล้วการเยี่ยมสอนไม่มีวันเสร็จสิ้น เป็นวิถีชีวิตมากกว่าภาระหน้าที่”⁴

จากพระคัมภีร์

มัทธิว 22:36-40; ยอห์น 13:34-35; แอลมา 37:6-7

อ้างอิง

1. จูลี บี. เบค, “สมาคมสงเคราะห์: งานศักดิ์สิทธิ์,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2009 หน้า 140
2. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010) , 9.5; 9.5.2
3. *คู่มือเล่ม 2*, 9.5.1
4. จูลี บี. เบค, *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2009 หน้า 140
5. เอไลซา อาร์. สโนว์, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011) , 108
6. เอไลซา อาร์. สโนว์, ใน *Daughters in My Kingdom*, 45-46

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. ฉันจะปรับปรุงความสามารถเพื่อให้มีสัมฤทธิ์ผลในหน้าที่รับผิดชอบสำคัญของการเป็นผู้เยี่ยมสอนได้อย่างไร
2. ในฐานะผู้เยี่ยมสอนคนหนึ่ง ฉันจะช่วยพี่น้องสตรีคนอื่นๆ ให้มีสัมฤทธิ์ผลในหน้าที่รับผิดชอบของพวกเขาในฐานะผู้เยี่ยมสอนได้อย่างไร

จากประวัติของเรา

เอไลซา อาร์. สโนว์ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่สองสอนว่า “ดิฉันถือว่าตำแหน่งครูเป็นตำแหน่งศักดิ์สิทธิ์และสูงส่ง” เธอแนะนำผู้เยี่ยมสอน “ให้เปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ปัญญา ความอ่อนน้อมถ่อมตน และความรัก” ก่อนไปเยี่ยมบ้าน ทั้งนี้เพื่อพวกเขาจะสามารถรู้แน่ชัดและสนองความจำเป็นฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกับฝ่ายโลก เธอกล่าวว่า “ท่านอาจรู้สึกอยากกล่าวก้อยคำที่เป็นสันติสุขและความสบายใจ ถ้าท่านพบพี่น้องสตรีที่กำลังรู้สึกท้อแท้ จงพาเธอมาอยู่ใกล้หัวใจท่านเหมือนท่านพาเด็กมาอยู่แนบอกและให้ความอบอุ่นแก่ [เธอ]”⁵

ขณะที่เราออกไปด้วยศรัทธาเหมือนพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์สมัยเริ่มแรก เราจะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับเรา และได้รับการดูแลให้รู้วิธีช่วยพี่น้องสตรีแต่ละคนที่เราเยี่ยม “ขอให้ [เรา] แสวงหาปัญญาแทนพลังอำนาจ” ซิสเตอร์สโนว์กล่าว “และ [เรา] จะมีพลังอำนาจทั้งหมดที่ [เรา] มีปัญญาใช้”⁶

เรื่องเล็ก & เรียบง่าย

“โดยเรื่องเล็กและเรียบง่ายสิ่งสำคัญจะเกิดขึ้น”
(แอลมา 37:6)

เหตุการณ์สำคัญของคณะนักร้องประสานเสียงมอรมอนแทเบอร์นาเคิล

ผู้ คนหลายล้านคนทั่วโลกคุ้นเคยกับบทเพลงของคณะนักร้องประสานเสียงมอรมอนแทเบอร์นาเคิล ไม่ว่าจะโดยผ่านการแสดงของคณะนักร้องประสานเสียงในการประชุมใหญ่สามัญหรือผ่านรายการต่างๆ เช่น บทเพลงและระนาด การแสดงรายสัปดาห์นาน 83 ปี แต่ที่คุ้นเคยน้อยกว่าคือรายละเอียดวันต่อวันเกี่ยวกับนักร้องกลุ่มนี้

คณะนักร้องประสานเสียงมอรมอนแทเบอร์นาเคิลประกอบด้วยนักร้องอาสาสมัคร 360 คนที่มีอายุ 25 ถึง 60 ปี ตลอดหลายปีที่ผ่านมาคณะนักร้องเดินทางไป 28 ประเทศ เปิดการแสดงใน 37 รัฐ และวอลซิงตัน ดี.ซี. พวกเขาฝึกโดยสาร์ครีเอ็งบินเป็นกลุ่มไปยังภูมิภาคที่จะแสดง จากนั้นขึ้นรถโดยสารนำเที่ยว 11 คันตามด้วยรถโดยสารบรรทุกกระเป๋าเดินทาง 4 คัน

และรถกึ่งพวงที่ใช้ลำเลียงอุปกรณ์ 4 คัน แล้วเดินทางไปตามเมืองต่างๆ บางครั้งห่างออกไป 6 ถึง 10 ชั่วโมง ขณะเดินทาง สมาชิกแต่ละคนในคณะนักร้องจะติดป้ายชื่อสีฟ้าที่พิมพ์โลโก้คณะนักร้องและชื่อของเขา คณะนักร้องและสมาชิกวงออร์เคสตราทุกคนได้รับการวางมือมอบหน้าที่ให้เป็น “ผู้สอนศาสนาในด้านดนตรี” พวกเขาเป็นตัวแทนศาสนจักรไม่ว่าจะไปไหน

เมื่อสมาชิกคณะนักร้องประสานเสียงไม่ได้เดินทาง สัปดาห์ปกติของพวกเขาประกอบด้วยภารกิจซ้อมวันธรรมดาอย่างน้อยหนึ่งวัน พร้อมกับการผลิต บทเพลงและระนาด ซึ่งเป็นรายการออกอากาศระหว่างประเทศทางโทรทัศน์และวิทยุทุกเช้าวันอาทิตย์

ข้อเท็จจริงสนุก ๆ เกี่ยวกับคณะนักร้องประสานเสียง

- ชุดสตรีในคณะนักร้องออกแบบและตัดเย็บโดยคณะกรรมการแผนกเสื้อผ้านักแสดง
- มีคู่สมรสประมาณ 20 คู่ในคณะนักร้องประสานเสียงและในวงออร์เคสตราเอเท-เทมเปิลสแควร์
- คณะนักร้องประสานเสียงได้รับรางวัลแผ่นเสียงทองคำขาวสองครั้งและแผ่นเสียงทองคำห้าครั้ง
- คณะนักร้องประสานเสียงเคยแสดงในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

สมาชิกศาสนจักรที่เข้ามาในคณะนักร้องประสานเสียงจะปฏิบัติเหมือนเป็นการเรียกอย่างหนึ่ง เมื่อพวกเขาเริ่มวงคณะนักร้องประสานเสียง พวกเขาจะต้องทุ่มเทเวลาเท่ากับการรับใช้เป็นประธานควอร์มเฮ็ดเดอริหรือประธานสมาคมสงเคราะห์ในวอร์ดเมื่อรับเข้ามาในคณะนักร้องประสานเสียงแล้ว สมาชิกอาจจะอยู่นานถึง 20 ปีหรือจนกว่าจะอายุ 60 ปี

นิตยสาร: ภาพจากฟลินด์ Busch Photography, รัมโบน © 2001, IRI (นิตยสาร); ภาพของนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล, Sydney Australia Opera House © Decker Morning News; ข่าว: ส่วนนี้จากภาพ มุมมองผสม, โดย โจนท์ เบ็กกีส์ © 2001, ซาปาทา ปรมาจารย์, โดย นานา ดันโชค; เนื้อหาของภาพ (อื่นๆ), โดย เอ็ดเวิร์ด ฮัก โยเซฟ; ส่วนนี้จากภาพ คอลัมน์และภาพรวมในนิตยสาร, โดย โอลด์ ฟรีดริค © 1988 IRI; ส่วนนี้จากภาพ โอลด์ ฟรีดริค; ส่วนนี้จากภาพ อยู่ใกล้กันเป็นของศิลปิน โดย พอล แมนน์, วาซีลีเยอร์, โดย มิเชลลา พิชเชอร์ © วิลเลียมและเบตตี ลีเคอร์, วาซีลีเยอร์และของเซอร์, โดย โรสแมรี่ ไรน © 2001; เอ็มมา ฮอสต์, โดย สตีฟ โดป, สตีฟ โดป © 1941 IRI; ส่วนนี้จากภาพ มารู้จักกันใหม่, โดย จูดี แอนท์ © 1992.

การเลือกเพลงสำหรับการประชุมต่าง ๆ ของศาสนจักร

- สำหรับการประชุมศิระลึกรับฟังพิจารณาวิญญานที่เพลงสวดแต่ละเพลงจะนำมา เพลงสวดเปิดในการประชุมศิระลึกรับฟังแสดงการยกย่องสรรเสริญ แสดงความกตัญญูต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและผู้ฟื้นฟูพระกิตติคุณ เพลงสวดศิระลึกรับฟังถึงศิระลึกรับฟังหรือการปลื้มใจของพระเจ้าช่วยให้รอด เพลงสวดปิดสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนเข้าร่วมประชุมผู้กตัญญูอีกครั้งต่อพันธสัญญาที่พวกเขาต่อใหม่และสามารถเป็นพยานถึงหลักการพระกิตติคุณที่สมาชิกเรียนรู้
- สำหรับสมาคมสังเคราะห์หรือการประชุมฐานะปุโรหิตให้หาหรือกับผู้นำบทเรียนซึ่งอาจต้องการเสนอเพลงสวดที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน ถ้าผู้นำบทเรียนไม่มีเพลงใดเป็นพิเศษ ผู้นำอาจเสนอเพลงสวดที่จะเสริมหัวข้อของบทเรียน
- ก่อนการประชุม ต้องให้เจ้าหน้าที่ควบคุมการประชุมอนุมัติดนตรีที่เลือกไว้
- ติดต่อผู้บรรเลงดนตรีล่วงหน้าหลาย ๆ วัน เพื่อแจ้งให้ทราบว่าจะฝึกเพลงสวดเพลงใดสำหรับการประชุม

ดู Hymns, 380-381; คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 14.4; 14.6

ท่านรู้จักสตรีในพระคัมภีร์หรือไม่

ดู ว่าท่านสามารถจับคู่คำบรรยายของสตรีจากพระคัมภีร์กับชื่อพวกเธอได้หรือไม่ ใช้พระคัมภีร์อ้างอิงถ้าท่านต้องการความช่วยเหลือ

ก. มารีย์ มารดาของพระเจ้า

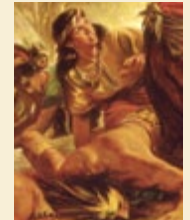
ข. ซาโรยาห์

ค. อันนา

ง. เอลิซาเบธ

จ. อเบิลิช

ฉ. ซาราห์

ช. เอสเธอร์

ซ. มารีย์ น้องสาวของมารธา

ณ. เอ็มมา สมิธ

ญ. นางรุธ

1. สามีปลอบใจฉันเมื่อฉันเศร้าโศกเพราะถูกขายอยู่ระหว่างการเดินทางที่เป็นอันตราย (ดู 1 นิไฟ 5:1, 6)
2. ฉันเป็นคนรับใช้ในบ้านของกษัตริย์ลาโมโนและเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเจ้ามาหลายปีก่อนกษัตริย์จะเปลี่ยนใจเลื่อมใส (ดู แอลมา 19:16)
3. เมื่อสามีฉันสิ้นชีวิต ฉัน “เกาะ” แม่สามีและบอกเธอว่าฉันจะทำให้ผู้คนของเธอเป็นผู้คนของฉันและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของของเธอเป็นพระเจ้าของฉัน (ดู นางรุธ 1:14, 16)
4. ชื่อของฉันกล่าวไว้ในพันธสัญญาใหม่และพระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์บรรยายว่าฉัน “งดงามและซื่อสัตย์” และเป็น “ภรรยาอันมีค่าและเลือกสรรแล้ว” (ดู 1 นิไฟ 11:13; แอลมา 7:10)
5. ฉัน “เลือกเอาส่วนดีนั้น” โดยฟังพระวจนะของพระเยซูคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จเยือนครอบครัวของฉันในเบธานี (ดู ลูกา 10:42)
6. ผู้คนของฉันอดอาหารให้ฉันเมื่อฉันเสียชีวิตเข้าไปซ่อนนอวกษัตริย์ให้ไว้ชีวิตพวกเขา (ดู เอสเธอร์ 4:16)
7. ชื่อของฉันหมายถึง “มารดาของประชาชาติที่มีชีวิต” (ดู ปฐมกาล 3:20)
8. ในหลักคำสอนและพันธสัญญาเรียกฉันว่า “สตรีที่เลือกไว้” และฉันเป็นผู้ “เลือกเพลงสวดอันศักดิ์สิทธิ์” (ดู คพ. 25:3, 11)
9. ฉันเป็นฝ่ายมาประมาณ 84 ปีเมื่อฉันต้อนรับพระกุมารเยซูที่พระวิหาร (ดู ลูกา 2:36-38)
10. เมื่อพระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อสามีฉัน พระองค์ทรงเปลี่ยนชื่อฉันเป็นชื่อที่มีความหมายว่า “เจ้าหญิง” (ดู ปฐมกาล 17:15)

๕:๐๓ ๖:๖ ๗:๘ ๘:๒ ๙:๑ ๑๐:๑ ๑๑:๓ ๑๒:๕ ๑๓:๒๑ ๑๔:๒๕

การอดอาหาร เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เรากังพ่ายวิญญาณและพ่ายโลก

นการอดอาหารเป็นส่วนหนึ่งในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ตั้งแต่สมัยพันธสัญญาเดิม (ดูตัวอย่างใน ดาเนียล 9:3; โยเอล 2:12) การอดอาหารเสริมสร้างความเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณและเพิ่มประสิทธิภาพของการสวดอ้อนวอน (ดู อีสยาห์ 58:6-11) ปัจจุบันสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอดอาหารและบริจาคเงินที่พวกเขาจะใช้จ่ายเป็นค่าอาหารให้ศาสนจักรไว้ช่วยคนยากจนและคนขัดสน

“ศาสนจักรกำหนดให้วันอาทิตย์วันหนึ่งของแต่ละเดือนเป็นวันอดอาหาร โดยปกติจะเป็นวันอาทิตย์แรก การปฏิบัติที่ถูกต้องในวันอาทิตย์อดอาหารได้แก่ ไม่กินและดื่มสองมือติดต่อกัน [ในช่วงเวลา 24 ชั่วโมง] เข้าร่วมการประชุมอดอาหาร แสดงประจักษ์พยาน และบริจาคเงินอดอาหารเพื่อช่วยดูแลคนทุกข์ยาก

“เงินบริจาคอดอาหารของท่านอย่างน้อยควรเท่ากับค่าอาหารสองมือที่ท่านไม่ได้รับประทาน ถ้าอยู่ในวิสัยที่ทำได้ จงเผื่อแผ่และบริจาคมากกว่าเงินค่าอาหาร

“นอกจากจะอดอาหารในวันที่ผู้นำศาสนจักรกำหนดแล้ว ท่านอดอาหารในวันอื่นได้ด้วยตามความต้องการของท่าน

และความต้องการของผู้อื่น อย่างไรก็ตามก็ ท่านไม่ควรอดอาหารบ่อยเกินไปหรือนานเกินไป”¹ คนเจ็บป่วยที่การอดอาหารอาจทำให้อาการทรุดหนักควรใช้ปัญญาและปรับวิธีการของตนเอง

สมาชิกศาสนจักรอดอาหารเพื่อจุดประสงค์หลายอย่าง ตัวอย่างเช่น เราสามารถอดอาหารและสวดอ้อนวอนให้สมาชิกครอบครัวที่เจ็บป่วย เราสามารถอดอาหารเพื่อแสดงความกตัญญูต่อพระเจ้า เพื่อให้มีความอ่อนน้อมถ่อมตน

มากขึ้น เพื่อเอาชนะความอ่อนแอหรือบาป เพื่อรับการดลใจสำหรับหน้าที่รับผิดชอบของเราในศาสนจักร และอื่นๆ การอดอาหารช่วยให้เรารู้สึกเห็นอกเห็นใจคนที่ประสบความหิวโหยเป็นประจำ การอดอาหารช่วยให้วิญญาณของเรามีชัยชนะเหนือร่างกายเช่นกัน ■

อ้างอิง

1. *แนวเน่ต่อศรัทธา* (2004) หน้า 90–93

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้ได้ ใน มัทธิว 6:16–18; แอลมา 5:46; 6:6

ถ่ายภาพประกอบโดย ทาลิต เมห์มูด, จอห์น ลูค, และวอลเต็น ซี. แอนเดอร์สัน; ส่วนหนึ่งจากภาพ เพื่อความถูกต้องนี้ โดย เจลล์ เพธ ยัง

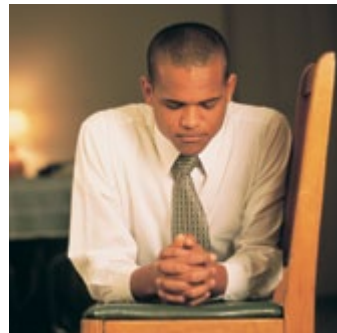

วันอาทิตย์อดอาหารรวมถึง
การแสดงประจักษ์พยานใน
การประชุมศิลาเหล็กด้วย

การอดอาหารหมายถึงการสมัคร
ใจไม่กินอาหารหรือดื่มโดยมี
จุดประสงค์เพื่อให้ใกล้ชิดพระเจ้า
มากขึ้นและขอพรจากพระองค์

เราได้รับการกระตุ้นให้
เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในการบริจาค
อดอาหาร ศาสนจักรใช้เงิน
นั้นช่วยคนยากจนและ
คนขัดสน

การอดอาหารมีประสิทธิผล
มากขึ้นเมื่อทำร่วมกับการ
สวดอ้อนวอน

ผู้มีความเชื่อที่แท้จริงนำการ
อดอาหารมาปฏิบัติเสมอ
ตัวอย่างเช่น ชาวฮิวสมัยโบราณ
อดอาหารให้เอสเธอร์เพื่อเธอ
จะสามารถทูลขอให้พระราช
คัมครองผู้คนของเธอ
(ดู เอสเธอร์ 4:16)

“[การอดอาหาร] เรียบง่ายและ
สมบูรณ์แบบ โดยตั้งอยู่บนหลัก
เหตุผลและความรู้แจ้ง และไม่
เพียงพิสูจน์วิธีแก้ไขปัญหาใน
การจัดการให้คนยากจนเท่านั้น
แต่จะเกิดผลดีต่อคนที่รักษากฎ
นี้ นั่นคือ... จะทำให้วิญญาณมี
อิทธิพลเหนือร่างกายและส่งเสริม
การอยู่ร่วมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์
และรับประกันถึงความเข้มแข็งและ
พลังทางวิญญาณซึ่งประชาชาติ
ต้องการเป็นอย่างมาก ขณะที่
การอดอาหารมักจะทำร่วมกับการ
สวดอ้อนวอน กฎนี้จึงทำให้
ผู้คนเข้าใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้น”

ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ
(1838–1918), คำสอนของ
ประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ.
สมิธ (1998) หน้า 219

ศักยภาพของการรับใช้ที่เยาวชนเป็นผู้นำ

โดย นอร์แมน ซี. ฮิลล์

ดาวไนจีเรียชอบพูดว่าพวกเขามีชีวิตอยู่ได้ “แสงแดดแผดเผาของแอฟริกา” อุณหภูมิใกล้เส้นศูนย์สูตรเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยไม่ว่าฤดูกาลใด ดังนั้นเมื่อเรามีโครงการรับใช้ทั่วแอฟริกาในเดือนสิงหาคม เราจึงเริ่มตั้งแต่เจ็ดโมงเช้าเพื่อให้งานลุล่วงมากที่สุดในช่วงเช้าที่อากาศเย็นกว่า

เราใช้พลั่ว คราด และพรั้าแผ้วถางวัชพืชและลากขยะออกจากพื้นที่ว่างใกล้อาคารเวิร์คช็อปของเราในสเตคลากอส ไนจีเรีย หลังจากทำงานสามชั่วโมง เราแผ้วถางวัชพืชได้ประมาณสามเอเคอร์ (7.5 ไร่) จากทั้งหมดสี่เอเคอร์ (10 ไร่)

“พวกคุณคิดอย่างไรถ้าเราจะทำให้พื้นที่เล็กๆ ตรงนี้โล่งเตียนและนัดอีกวันมาทำให้เสร็จทั้งหมด” อธิการถาม

เมื่อได้ยินอธิการพูดแบบนี้ เอมมานูเอลประธานโครัมผู้สอนแสดงอาการผิดหวัง

“ถ้าเราปล่อยตรงนี้ไว้ไม่ทำให้เสร็จ เยาวชนคงรู้สึกว่ามันไม่ได้ทำอะไรมากนัก” เขากล่าว “ให้เราช่วยกันทำงานเสร็จเถอะครับ”

เพราะวัชพืชในพื้นที่ส่วนใหญ่สูงประมาณหกฟุต (1.8 เมตร) บดบังทัศนวิสัยและมองไม่ค่อยออกว่ายังเหลืออีกเท่าไร

“บราเดอร์ฮิลล์ครับ ลองดูสิครับว่าคุณกับผมจะใช้เวลาแผ้วถางทางเดินแคบๆ

นานแค่ไหน ให้ง่วงแค่สองฟุตพอ” เอมมานูเอลบอก “ถ้าเราทำได้เร็ว คนอื่นอาจเห็นว่าพวกเขาน่าจะทำเสร็จเร็วกว่าที่คิด”

เยาวชนชายแบ่งออกเป็นสองกลุ่มและทำงานคนละฝั่งมาทั้งวัน ยังไม่มีใครแผ้วถางจนทะลุถึงกัน ผมปวดหลังจึงคุกเข่าเพื่อให้พอทะลุลงบ้างขณะยังคงใช้พรั้าถางวัชพืชต่อไป เยาวชนบางคนมาด้วยความกังวลว่าพวกเขาจะช่วยได้หรือไม่ จากนั้นจึงลงมือช่วยเมื่อเห็นผมกับเอมมานูเอลเข้ามาใกล้กันมากขึ้นเรื่อยๆ ภายในไม่กี่นาทีเราก็ทะลุถึงกัน พร้อมกับเสียงเชียร์เล็กๆ เกิดขึ้น เมื่อเห็นดังนั้นคนอื่นๆ จึงเริ่มจับคู่ทำแบบเดียวกัน

ไม่ถึงหนึ่งชั่วโมง เราทำงานเสร็จ ยิ้มเยื้องผ่องใสด้วยความพอใจและแสดงความยินดีต่อกัน—โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเอมมานูเอลผู้ปูทางให้คนอื่นๆ เดินตาม ผมกับอธิการคิดว่าด้วยวัยและสติปัญญาของเรา เราคิดว่าเยาวชนชายเหล่านี้สามารถทำอะไรให้สำเร็จได้บ้าง เราเห็นเพียงเด็กผู้ชายที่รื้อนและเหนื่อย แต่เอมมานูเอลเห็นโอกาสให้เพื่อนๆ สร้างศักดิ์-

เปิดโอกาสให้เยาวชนได้รับใช้

“มีฝ่ายประธานโครัมมัคทายกและฝ่ายประ-

ธานโครัมผู้สอนที่คิดที่เพียงแต่ขอให้บางคนกล่าวคำสวดอ้อนวอนหรือส่งผ่านศีลระลึก พี่น้องชายทั้งหลาย คนเหล่านี้เป็นวิญญาณพิเศษจริงๆ และพวกเขาสามารถทำเรื่องสำคัญๆ ได้ถ้ามีโอกาส!”

เฮอร์เบิร์ต เอ. แม็กซีเวลล์ (1926–2004)
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “Unto the Rising Generation,” *Ensign*, เม.ย. 1985, 11

ศรีและความมั่นใจ เขาว่าการทุ่มเทเต็มที่ที่จจะนำความพอใจมาให้พวกเขามากกว่าผิดไว้คราวหน้าค่อยทำให้เสร็จ เขาเตือนเราให้นึกถึงพลังของเยาวชนในศาสนจักรและเราทุกคนได้ประโยชน์อย่างไรเมื่อพวกเขามีส่วนช่วยเหลือและนำ

ผมตระหนักว่าเราไม่จำเป็นต้องรอให้เยาวชนโตเป็นผู้ใหญ่—พวกเขาสามารถสร้างสรรค์สิ่งพิเศษได้ *เดี๋ยวนี้* ถ้าเราให้พวกเขาทำ ■

โดย เอ็ดเดอร์มาร์คอส เอ.
ไอดูเคียทิส
แห่งสภาเจ็ดสิบ

ปิตี

ของการถือปฏิบัติวันสะบาโต

การเติบโตในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ไม่ใช่แอลดีเอส เป็นประสบการณ์ที่น่ายินดีอย่างหนึ่งในชีวิตช่วงแรกๆ ของข้าพเจ้า สิ่งที่ข้าพเจ้าจำได้มากที่สุดคือการได้อยู่รวมกันกับครอบครัวและมิตรสหายเนื่องในวันเกิด วันหยุด เกมการแข่งขันฟุตบอล และ *churrasco* (บาร์บีคิว) กับครอบครัว ในบางโอกาส ความทรงจำอีกอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าชอบเป็นพิเศษคือการไปโบสถ์ด้วยกันเป็นครอบครัวในวันอาทิตย์

การรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์และการนมัสการพระบิดาในสวรรค์กับพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เป็นเรื่องพื้นฐานตามธรรมชาติสำหรับครอบครัวเรา สมัยเป็นเยาวชนในศาสนจักร ข้าพเจ้าตั้งตาคอยที่จะได้เล่นฟุตบอลในคืนวันอังคารเสมอ แต่ก็ตั้งตาคอยที่จะไปการประชุมศิลาจารึก โรงเรียนวันอาทิตย์ และฐานะปุโรหิตในวันอาทิตย์เช่นกัน ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้อยู่กับพี่น้องชายหญิงในพระกิตติคุณจนไม่รีบร้อนที่จะกลับบ้านหลังจากนั้น

จนกระทั่งแต่งงานและมีครอบครัวของตนเอง ข้าพเจ้าจึงได้รู้สึกขอบคุณอย่างแท้จริงถึงแบบอย่างที่ดีซึ่งคุณพ่อคุณแม่ทำให้ระหว่างช่วงเวลาสำคัญของการเติบโต ในฐานะบิดาของครอบครัว ข้าพเจ้าเข้าใจมากขึ้นถึงความสำคัญของการ “ไปยังบ้านแห่งการสวดอ้อนวอนและถวายศิลาจารึก

[ของเรา] ในวันศักดิ์สิทธิ์ [ของพระเจ้า]” (คพ. 59:9) ข้าพเจ้าเข้าใจมากขึ้นถึงพรที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับผู้รักษาพระบัญญัติข้อนี้

ข้าพเจ้าจำได้แจ่มชัดว่าข้าพเจ้ากับเพื่อนมีความสุขมากเพียงใดสมัยเป็นเยาวชนเมื่อเราเล่าสู่กันฟังได้ว่าเราไม่เคยพลาดการประชุมศาสนจักรเลย แม้แต่ครั้งเดียวตลอดทั้งปี เราอาจไม่รู้ตัวเท่าใดนักว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับเราอันเป็นผลจากการเข้าร่วมการประชุมอย่างซื่อสัตย์ คือเรากำลังรักษาตัวให้หมดจดจากโลก นอกเหนือจากนี้ ใจเรายินดี สีหน้าเรารื่นเริง และปิตีของเราเต็มเปี่ยม (ดู คพ. 59:9, 13-15)

ประเพณีวันสะบาโต

เป็นเวลาหลายปีที่ข้าพเจ้ากับภรรยาและลูกๆ มีประเพณีในช่วงพักฤดูร้อนไปชายหาดเล็กๆ ใกล้บ้านเราในภาคใต้ของบราซิล บางครั้งเราย้ายบ้านเพราะงาน แต่ไม่ว่าเราจะอยู่ไกลจากชายหาดเล็กๆ นั้นเพียงใด เราต้องเดินทางไปที่นั่นทุกปีด้วยความตื่นเต้นและมีความสุขอย่างมาก ในทำนองเดียวกันญาติมิตรของเราจะเดินทางมาจากที่ไกลๆ เพื่อมาอยู่ด้วยกันปีละครั้ง ทุกคนเดินทางมาล่วงหน้าให้เร็วที่สุดและอยู่ให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้

ที่ชายหาดเล็กๆ แห่งนั้น ครอบครัวเรามีโอกาสดีๆ มากมายที่จะเติบโตทางวิญญาณและสอนพระกิตติคุณ ญาติพี่น้องส่วนใหญ่ของเราไม่ใช่

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่า
ปิตีและพรมาจากการ
นมัสการพระผู้เป็นเจ้า
ในวันศักดิ์สิทธิ์ของ
พระองค์รวมถึงพรที่
เราไม่อาจมองเห็นได้
ในเวลาสั้นๆ

ส่วนหนึ่งจากภาพ พระกระยาหารมื้อสุดท้าย, โดย ไมเคิล ดิวอี้; ภาพพื้นหลัง © Getty Images; ภาพอื่น ๆ ทุกภาพเพื่อสื่อโดยครอบครัวไอดูเคียทิส

**การละเมิดวันสะบาโต
ค้นหาข้ออ้างที่สมเหตุ
สมผลได้ง่ายระหว่าง
ช่วงพักร้อนประจำปี
ของเราที่ชายหาด แต่
เราไม่เคยพลาดการ
ไปโบสถ์วันอาทิตย์**

สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายและไม่ได้มีความเชื่อทางศาสนาแบบ
เดียวกับเรา พวกเขาคิดว่าวันของพระเจ้าเป็น
เพียงอีกวันหนึ่งให้เล่นสนุกสนาน เนื่องจากคน
ส่วนใหญ่ในครอบครัวจะอยู่ที่ชายหาดช่วงสุด
สัปดาห์มากกว่าวันอื่นๆ พวกเขา—รวมทั้งลูกๆ
ของเราจึงไม่เพียงคาดหวังแต่ยังยื่นกรานขอให้เรา
อยู่ร่วมทำกิจกรรมในวันอาทิตย์

ลูกๆ ของเรายังเล็กและเพิ่งเรียนรู้ที่จะประยุกต์
ใช้ความจริงของพระกิตติคุณ พวกเขาคิดว่าการ
ล่องลงให้ร่วมกิจกรรมกับลูกพี่ลูกน้องและเพื่อนๆ
ในวันอาทิตย์เป็นสิ่งที่ดี การใช้เวลากับครอบครัว
เป็นส่วนสำคัญในพระกิตติคุณ และคงเป็นเรื่อง
ง่ายที่จะใช้เป็นเหตุผลอ้างเพื่อละเมิดวันสะบาโต
อย่างไรก็ตาม หน่วยศาสนจักรที่อยู่ไกลที่สุดเวลา
นั้นอยู่ไกลเกิน 60 ไมล์ (96 กม.) จากชายหาด
มิตรสหายและเพื่อนบ้านในโบสถ์ดั้งเดิมของเรา
อยู่ไกลออกไป และคงไม่มีใครรู้ว่าเราอยู่ที่ชายหาด
แทนที่จะขับรถไปโบสถ์เพื่อเข้าร่วมการประชุมวัน

อาทิตย์ เราไปโบสถ์มาตลอดทั้งปี แต่ญาติๆ ของ
เราอยู่ด้วยกันได้เพียงปีละไม่กี่สัปดาห์เท่านั้น

กระนั้นก็ตาม เรายังไม่เคยพลาดการไปโบสถ์
วันอาทิตย์—แม้แต่ครั้งเดียว! เราจดจำคำสอนของ
พระเจ้าที่ว่า

“และเพื่อเจ้าจะรักษาตัวให้หมดจดจากโลก
ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น, เจ้าจงไปยังบ้านแห่งการสวดอ้อน
วอนและถวายศีลระลึกของเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์ของ
เรา;

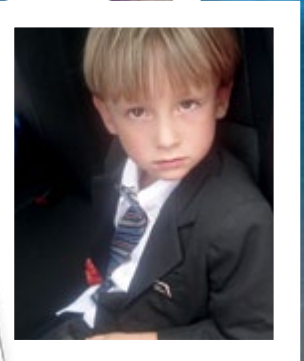
“เพราะตามจริงแล้ว นี่คือวันที่กำหนดไว้ให้เจ้า
เพื่อพักผ่อนจากการทำงานของเจ้า, และเพื่อแสดง
ความจงรักของเจ้าแด่พระผู้สูงสุด; ...

“แต่จำไว้ว่าในวันนี้, วันของพระเจ้า, เจ้าจง
ถวายเครื่องสักการะของเจ้า และศีลระลึกของเจ้า
แด่พระผู้สูงสุด ...

“และในวันนี้ เจ้าจะไม่ทำสิ่งใดอื่น, เพียงให้
อาหารของเจ้ามีเตรียมไว้ด้วยใจมุ่งอย่างเดียวเพื่อ
การรอดอาหารของเจ้าจะสมบูรณ์, หรือ, อีกนัย
หนึ่ง, เพื่อปีติของเจ้าจะเต็มเปี่ยม” (คพ. 59:9-13)

เราเลือกรักษาพระบัญญัติข้อนี้ และเราสอนลูกๆ ของเราว่าพวกเขาควรรักษาเช่นเดียวกัน ไม่นานพวกเขาก็เข้าใจว่าการนมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์สำคัญมากกว่าการเอาใจครอบครัวและมิตรสหายหรือสนองความพึงพอใจของตนเอง

ได้รับพรจากการเชื่อฟัง

ในวันอาทิตย์ที่ชายหาด เราจะตื่นแต่เช้า แต่งตัวเพื่อไปนมัสการวันอาทิตย์ และขับรถยนต์ไปโบสถ์หลังไกลที่สุด ระหว่างเดินทางและตลอดทั้งวัน เราจะมี ความสงบและปีติที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ต่อผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ เราเรียนรู้ว่าความรู้สึกถึงความสงบและปีติเช่นนี้ไม่ได้มาจากโลก

หลังจากทำเช่นนี้เป็นประจำหลายปี สิ่งมหัศจรรย์บางอย่างเกิดขึ้น ลูกๆ ของเราเลิกสงสัยความสำคัญของการนมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และลูกพี่ลูกน้องของพวกเขาเริ่มขอไปโบสถ์กับเราด้วย! เราพอรู้บ้างว่าความรู้สึกสงบและปีติที่เราสัมผัสได้ หลานๆ ของเราก็สัมผัสได้เช่นกันหลังจากที่เรากลับจากการประชุม ในที่สุดพรยิ่งใหญ่ก็บังเกิดผล หลังจากเด็กเหล่านั้นหลายคนเติบโตเป็นหนุ่มสาว สองคนบอกคุณพ่อคุณแม่ของพวกเขาว่า “พวกเราอยากเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย” ไม่นานทั้งครอบครัวก็รับบัพติศมา เมื่อเร็วๆ นี้ เด็กคนหนึ่งในสองคนนั้นซึ่งเวลานี้เป็นอดีตผู้สอนศาสนาแต่งงานในพระวิหาร

เรายังคงไปชายหาดนั้นทุกปี แต่ทุกคนรู้ว่าในวันอาทิตย์ครอบครัวเราจะไม่อยู่เล่นที่นั่น แต่เรา

จะไปโบสถ์และนมัสการพระเจ้าเป็นเจ้ากับสมาชิกครอบครัวที่มาสมทบกับเรา—กลุ่มที่ใหญ่ขึ้นๆ ทุกปี!

เมื่อเรามองย้อนกลับไปในวัยเยาว์และนึกถึงการเลือกที่เราทำ เราขอบพระทัยพระเจ้าที่ทรงช่วยให้เรากล้าทำสิ่งที่ถูกต้องและกล้าสอนให้ลูกของเราทำเช่นเดียวกัน เราไม่สงสัยเลยแม้แต่นิดเดียวว่าการตัดสินใจนั้นเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ลูกๆ และญาติพี่น้องของเราด้วย นอกจากนี้ยังให้ความสงบที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ มีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของสมาชิกครอบครัว และเป็นพรแก่เราด้วยความพึงพอใจอันหาไม่ได้จากกิจกรรมอื่นในวันอาทิตย์ซึ่งไม่เต็มเต็มจิตวิญญาณ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าปีติและพรมาจากการนมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์—รวมถึงพรที่เราไม่อาจเห็นได้ในเวลานี้ และข้าพเจ้าเป็นพยานว่า “ชนชาติซึ่งพระเจ้าของเขา คือพระเยซูคริสต์ ก็เป็นสุข” (สดุดี 144:15) ■

*เรายังคงไปชายหาด
ทุกปี แต่ทุกคนรู้ว่า
ครอบครัวเราจะไม่อยู่
เล่นที่นั่นในวันอาทิตย์
แต่เราจะไปโบสถ์และ
นมัสการพระเจ้าเป็นเจ้า
กับสมาชิกครอบครัว
ที่มาสมทบกับเรา*

สิทธิเสรี และ การศรัทธา

บรูซ อาร์. แมคคองกี เกิดเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม ค.ศ. 1915 ในรัฐมิชิแกน สหรัฐอเมริกา ท่านได้รับการสนับสนุนเข้าสู่สภาที่หนึ่งแห่งสภาจอร์เจียในปี ค.ศ. 1946 และได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกเมื่อปี ค.ศ. 1972 ท่านถึงแก่กรรมวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1985 คำปราศรัยครั้งนี้ท่านกล่าวที่มหาวิทยาลัย บริกัมยังก์เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1973

โดย เอ็ดเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกี (1915-1985)
แห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสอง

ขอให้เราทำ
ทุกอย่างเต็มกำลัง
ความสามารถแล้ว
แสวงหาคำตอบ
จากพระเจ้า หน้าที่
การยืนยันว่าเราได้
ข้อสรุปที่ถูกต้อง

เมื่อเราพำนักในที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้า
พระบิดาบนสวรรค์ของเรา เราได้รับการประ-
สาทพรด้วยสิทธิเสรี สิ่งนี้เปิดโอกาส เอกสิทธิ์
ให้เราเลือกจะทำอะไร—เลือกได้อย่างเสรี
ไม่ถูกจำกัด... ขอให้เราใช้ของประทาน พรสวรรค์
ความสามารถพิเศษ สติสัมปชัญญะและวิจารณ์-
ญาณ ตลอดจนสิทธิเสรีที่ประสาทให้เรา

แต่อีกนัยหนึ่ง เราได้รับบัญชาให้แสวงหาพระเจ้า
ปรารถนาพระวิญญาณของพระองค์ ได้รับวิญญาณ
แห่งการเปิดเผยและการดลใจในชีวิตเรา เรามาสู่
ศาสนจักรและผู้ปฏิศาสนิกกิจโดยชอบธรรมวางมือ
บนศีรษะเราและกล่าวว่า “จงรับพระวิญญาณ
บริสุทธิ์” นี่คือการมอบของประทานแห่งพระวิญ-
ญาณบริสุทธิ์ให้เรา ซึ่งคือสิทธิที่จะมีความเป็น
เพื่อนอันยั่งยืนของสมาชิกพระองค์นั้นในพระเจ้า
เป็นเจ้าสามพระองค์ ตามความเชื่อสัตย์ของเรา

ด้วยเหตุนี้จึงมีข้อเสนอสองประการตรงหน้าเรา

ประการแรกคือเราควรมีวิญญาณแห่งการดลใจ
วิญญาณแห่งการเปิดเผยนำทางเรา อีกประการ
หนึ่งคือ เราอยู่ที่นี่ภายใต้คำแนะนำให้ใช้สิทธิเสรี
เพื่อตัดสินใจว่าเราจะทำอะไรในส่วนของเรา และ
เราต้องสร้างสมดุลให้ระหว่างข้อเสนอสองข้อนี้

...

ถ้าทำได้ข้าพเจ้าใคร่ขอเสนอกรณีศึกษา
สามกรณี ซึ่งเราสามารถดึงเอาข้อสรุปบางอย่าง
ที่ดีและใช้ได้จริงออกมาเกี่ยวกับสิ่งที่เราพึงเป็นใน
ชีวิต ข้าพเจ้าจะนำตัวอย่างเหล่านี้ออกมาจากการ
เปิดเผยที่พระเจ้าประทานแก่เรา

“เจ้าไม่เข้าใจ”

กรณีศึกษา 1: มีชายคนหนึ่งชื่อ ออลิเวอร์ คาว-
เดอรี... เขาจดคำที่ศาสดาพยากรณ์บอกให้จด
ขณะพระวิญญาณสถิตกับท่านในระหว่างแปล
(ขณะนั้นกำลังแปลพระคัมภีร์มอรมอน) เวลานั้น
บราวเดอร์คาวเดอรีไม่ค่อยมีวุฒิภาวะทางวิญญาณ
เขาแสวงหาและปรารถนาจะทำบางสิ่งบางอย่าง
เกินความสามารถทางวิญญาณที่เขามีขณะนั้น
ตัวเขาต้องการแปล ด้วยเหตุนี้จึง [ขอ] ศาสดา
พยากรณ์ ท่านศาสดาพยากรณ์นำเรื่องนี้ทูลพระ
เจ้า และพวกท่านได้รับการเปิดเผย พระเจ้าตรัส
ว่า “ออลิเวอร์ คาวเดอรี, ตามจริงแล้ว, ตามจริง
แล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระผู้
เป็นเจ้าของเจ้าและพระผู้ไถ่ของเจ้า, ทรงพระชนม์
อยู่จริงแท้แน่นอนอันใด, แม้ฉันนั้นเจ้าจะได้รับ
ความรู้อย่างแน่นอนจนถึงสิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะขอ
ด้วยศรัทธา, ด้วยใจเชื่อสัตย์, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้
รับ” ต่อจากนั้น มีระบุไว้ว่าสิ่งหนึ่งที่เขาจะได้รับ
เป็น “ความรู้เกี่ยวกับอักษรของบันทึกเก่าแก่, ที่
โบราณ, ซึ่งมีพระคัมภีร์ส่วนต่างๆ เหล่านี้ของเรา
เกี่ยวกับสิ่งที่มิพุดไว้โดยการแสดงให้ประจักษ์ของ
พระวิญญาณของเรา”

หลังจากแก้ไขปัญหาเฉพาะด้านแล้ว พระเจ้าทรงเปิดเผยหลักธรรมที่ประยุกต์ใช้ได้กับสถานการณ์นั้นและกับสถานการณ์อื่นทั้งหมดที่คล้ายกัน “แท้จริงแล้ว, ดูกฎ, เราจะบอกเจ้าในความนึกคิดเจ้าและในใจเจ้า, โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งจะเสด็จมายังเจ้าและซึ่งจะสถิตอยู่ในใจเจ้า. บัดนี้, ดูกฎ, นี่คือวิญญาณแห่งการเปิดเผย” (คพ. 8:2-3) . . .

. . . และเขาทูลขอตั้งนั้นตั้งที่ท่านทราบเขาล้มเหลว เขาไม่สามารถแปลได้เลย. . . มีการนำเรื่องนี้กลับไปทูลพระเจ้าผู้ที่พวกเขามุ่งหมายให้เป็นไปตามสัญญาของพระองค์ และคำตอบมาถึงเหตุผลมาถึง ว่าทำไมเขาจึงแปลไม่ได้ “เจ้าไม่เข้าใจ; เจ้าคิดเอาไว้ว่าจะให้สิ่งนี้แก่เจ้า, เมื่อเจ้าไม่ใช้ความคิดนอกจากจะถามเรา” (คพ. 9:7)

บัดนี้ ดูเหมือนว่าทั้งหมดที่เขาได้รับคำแนะนำให้ทำคือทูลขอด้วยศรัทธา แต่การทูลขอด้วยศรัทธามีนัยอยู่ในข้อกำหนดก่อนหน้านี้ นั่นคือเราต้องทำทุกอย่างในอำนาจของเราเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่เราแสวงหา เราใช้สิทธิ์เสรีซึ่งประสาทให้เรา เราใช้สติปัญญาพลังความรู้ความสามารถทุกอย่างที่เราครอบครองเพื่อให้เกิดเหตุการณ์ที่อาจเกี่ยวข้อง บัดนี้ นี่ใช้ได้กับการแปลพระคัมภีร์ มอรมอน การเลือกภรรยา การเลือกงานอาชีพ การทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากเรื่องสำคัญ 10,000 เรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา...

“เจ้าถามเราทำไม”

กรณีศึกษา 2: . . . [ชาวเจอร์รีด] มาถึงผืนน้ำที่พวกเขาจะข้าม และพระเจ้าตรัสกับ [พี่ชายของเจอร์รีด] ให้ “ต่อเรือ” . . .

[เรือ] จะใช้ภายใต้สภาวะการณ์ที่ยุ่งยากและ

เมื่อเรามีวุฒิภาวะ
ทางวิญญาณ เรา
เรียนรู้ที่จะสร้าง
สมดุลระหว่างการ
ใช้สิทธิ์เสรีของเรา
ตัดสินใจในสิ่งที่
ควรทำกับการให้
วิญญาณแห่งการ
คลื่อนำทางเรา

พิเศษบางอย่าง และ พี่ชายของเจเร็ด) ต้องการบางอย่างมากกว่าที่มีอยู่ขณะนั้น เขาต้องการอากาศ และนี่คือปัญหาใหญ่เกินตัว ด้วยเหตุนี้เขาจึงนำเรื่องดังกล่าวไปทูลพระเจ้า เพราะเขาไม่สามารถแก้ไขได้ พระเจ้าจึงทรงแก้ปัญหามาให้เขา และตรัสว่า “จงทำดังนี้และถ้าทำเช่นนั้นและเจ้าจะมีอากาศ”

แต่จากนั้นพี่ชายของเจเร็ด—โดยมีความเชื่อมั่นเพราะเขากำลังสนทนากับพระเจ้า เพราะเขากำลังสื่อสารและได้รับคำตอบ—จึงทูลถามอีกข้อหนึ่ง... “พวกข้าพระองค์จะทำอย่างไรเพื่อให้มีแสงสว่างในพาทนะ?”

พระเจ้ารับสั่งกับท่านเล็กน้อยเกี่ยวกับเรื่องนี้ และตรัสกับท่านว่า “เจ้าอยากให้เราทำอะไรเพื่อเจ้าจะมีแสงสว่างในพาทนะของเจ้า?” (อีเธอร์ 2:23) อีกนัยหนึ่งคือ “...เราให้สิทธิ์เสรีแก่เจ้าแล้ว เจ้าได้รับประสาทพรด้วยพลังความสามารถ จงออกไปแก้ไขปัญหา”

พี่ชายของเจเร็ดเข้าใจข่าวสาร เขาขึ้นไปบนเขาชื่อเซเล็ม บันทึกกล่าวว่าเขา “หลอมก้อนหินเล็กๆ สิบหกก้อนออกจากศิลาก้อนหนึ่ง; และมันขาวและใส, แม้ดั่งแก้วโปร่งแสง” (อีเธอร์ 3:1) ...

พระเจ้าทรงทำสิ่งที่พี่ชายของเจเร็ดขอ คราวนี้เองที่ท่านเห็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า และขณะที่ท่านเปิดใจรับ ท่านได้รับการเปิดเผยยิ่งกว่าที่ศาสดาพยากรณ์ท่านใดเคยได้รับจนถึงบัดนั้น พระเจ้าทรงเปิดเผยพระบุคลิกลักษณะของพระองค์ต่อท่านมากกว่าที่เคยเปิดเผยจนถึงเวลานั้น ทั้งหมดเกิดขึ้นเพราะท่านได้ทำทุกอย่างที่ท่านทำได้ และเพราะท่านปรึกษาพระเจ้า

มีสมดุลที่ดีระหว่างสิทธิ์เสรีกับการคลื่อนำ ขอให้เราทำทุกอย่างเท่าที่เราสามารถทำได้แล้วแสวงหา

คำตอบจากพระเจ้า ผนึกการยืนยันว่าเราได้ข้อสรุปที่ถูกต้อง นอกจากนี้บางครั้งเรายังได้รับความจริงและความรู้เพิ่มเติมอย่างพอเหมาะพอดีโดยที่เราไม่คาดคิดมาก่อน

“พวกเขาจะปรึกษาเราเองกับเรา”

กรณีศึกษา 3: ในประวัติศาสตร์สมัยเริ่มแรกของศาสนจักร พระเจ้าทรงบัญชาวิสุทธิชนให้ชุมนุมกันในสถานที่แห่งหนึ่งในมิสซูรี ... ลองสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้น พระเจ้ากำลังตรัสว่า

“ดังที่เราพูดเกี่ยวกับผู้รับใช้ของเรา เอเดเวิร์ด พาร์ทริจ, แผ่นดินนี้คือแผ่นดินอันเป็นถิ่นพำนักของเขา, และคนเหล่านั้นที่เขาแต่งตั้งไว้เป็นที่ปรึกษา; และแผ่นดินอันเป็นถิ่นพำนักของคนที่เราแต่งตั้งให้รักษาลังของเราด้วย;

“ดังนั้น, ให้พวกเขาพาครอบครัวมายังแผ่นดินนี้, [และตรงจุดนี้] ดังที่พวกเขาจะปรึกษาระหว่างตนเองกับเรา” [คพ. 58:24-25; เน้นตัวเอน] ...

ท่านเห็นแล้ว พระเจ้าตรัสให้ไป “ชุมนุมกัน” ยังไซอัน อย่างไรก็ตาม รายละเอียดและการเตรียมการ อย่างไร และ เมื่อใด และ สภาวการณ์ต่างๆ ต้องถูกกำหนดโดยสิทธิ์เสรีของคนที่ได้รับเรียกให้มาชุมนุมกัน แต่พวกเขาต้องหารือกับพระเจ้า ...

บัดนี้ หลังจากพระเจ้าตรัสเช่นนี้กับฝ่ายอธิการควบคุมของศาสนจักร พระองค์ประทานหลักธรรมไว้ปกครองในสถานการณ์นั้น และปกครองในทุกสถานการณ์ นี่คือความจริงอันรุ่งโรจน์ประการหนึ่งที่เรได้รับการเปิดเผย พระองค์ตรัสว่า

“เพราะเหตุนี้, หวังว่าเราจะไม่ปล่อยให้ปัญหาไปทุกเรื่อง; เพราะคนที่ถูกบีบบังคับในทุกเรื่อง, คนคนนั้นเป็นผู้รับใช้ที่เกี่ยวข้องกับเราและ ไม่ฉลาด; ดังนั้นเขาจึงไม่ได้รับรางวัล.

“ตามจริงแล้ว เรากล่าว, มนุษย์ควรทำงานอย่าง
ทุ่มเทในอุดมการณ์ดี, และทำสิ่งสารพันด้วยเจต-
จำนงอิสระ, และทำให้เกิดความชอบธรรมยิ่ง”
[คพ. 58:26, 27; เน้นตัวเอน] ...

นั่นคือกรณีศึกษาสามกรณี ขอให้เรามาซื้อข้อ
สรุปที่ได้รับการเปิดเผย...

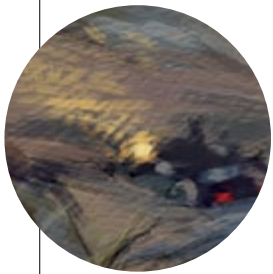
... ถ้าท่านเรียนรู้วิธีใช้สิทธิ์เสรีที่พระเจ้าเป็นเจ้า
ประทานแก่ท่าน และถ้าท่านพยายามตัดสินใจ
ด้วยตัวของท่านเอง ถ้าท่านได้ข้อสรุปที่ดีและ
ถูกต้อง ท่านปรึกษาพระเจ้าและได้รับผลการ
รับรองความเห็นชอบจากพระองค์กับข้อสรุปที่
ท่านได้ แสดงว่าท่านได้รับการเปิดเผยแล้ว นี
อย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งคือ ท่านจะมีรางวัล
ใหญ่แห่งชีวิตนิรันดร์ ได้รับการยกขึ้นในวัน
สุดท้าย...

พระเจ้าเป็นเจ้าประทานปัญญาให้เราในเรื่อง
เหล่านี้ พระเจ้าเป็นเจ้าประทานความกล้าหาญ
และความสามารถให้เราขึ้นอยู่กับลำแข้งของ
เราเองและใช้สิทธิ์เสรีตลอดจนพลังความรู้
ความสามารถที่เราครอบครอง จากนั้นขอให้เรา
อ่อนน้อมถ่อมตนและอยู่ภายใต้พระวิญญูญาณ
มากพอที่จะยอมให้ความประสงค์ของเราเป็น
ไปตามพระประสงค์ของพระองค์ เพื่อให้ได้รับ
ผลการรับรองและการยืนยันความเห็นชอบจาก
พระองค์ เพื่อให้ได้รับวิญญูญาณแห่งการเปิดเผย
ในชีวิตในวิธีนั้น และถ้าเราทำเช่นนี้ ย่อมไม่มีข้อ
กังขาเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้น เราจะมีสันติสุขใน
ชีวิตนี้ เราจะมีรัศมีภาพ เกียรติ และศักดิ์ศรีใน
ชีวิตที่จะมาถึง ■

ทำตาม การกระตุบเตือน

เอกลักษณ์ของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนคือได้รับการคลอใจทุกวันผ่านพระวิญญาณ เราจะได้รับการนำทางที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์จะประทานพรเราเมื่อเรามีค่าควรและยินดีใส่ใจการกระตุบเตือนทางวิญญาณ ต่อไปนี้สมาชิกสามท่านจะบอกเราว่าพวกเขาฟังและตอบรับการกระตุบเตือนจากพระวิญญาณ และได้รับพรมากมายเป็นการตอบแทนอย่างไร

ผมต้องเลี้ยวกลับ

คืนหนึ่ง ขณะรับใช้ในฐานะปุโรหิตสแตคคิโนลูเล โปรตุเกส ผมพาเยาวชนบางคนกลับบ้านหลังเลิกกิจกรรมสแตคคิโนลูเล ตอนนั้นดึกมากและขณะขับรถกลับบ้านหลังจากไปส่งพวกเขาแล้ว ผมเลี้ยวไปตามถนนมืดในเขตชนบทที่มีรถแล่นอยู่ไม่กี่คัน ระหว่างทางผมขับรถข้ามสะพานเล็กๆ และเห็นแสงวูบวาบทางขวามือชายฝั่งแม่น้ำด้านล่างราวกับเกิดเพลิงไหม้

เนื่องด้วยความขี้ขลาดของผม ผมจึงคิดว่าแม่จะเกิดเพลิงไหม้ แต่ความขี้ขลาดจะทำให้ไฟดับอย่างรวดเร็ว ผมจึงกลับมาสนใจถนนข้างหน้าเหมือนเดิม

แต่ผมขับไปได้ไม่กี่เมตรก็ได้ยินเสียงบอกว่า “หยุด!” ผมแปลกใจเนื่องจากผมเดินทางคนเดียว แต่ผมไม่สนใจและขับต่อ จากนั้นก็มีเสียงดังกึกก้องบอกว่า “หยุดและกลับไป!” ผมเลี้ยวรถกลับทันทีขณะทำเช่นนั้น ผมถามพระบิดาบนสวรรค์ว่า “ข้า

แต่พระเจ้า นี้อะไร” ทันทีที่ขับมาถึงสะพาน ผมลงจากรถ คำตอบของพระเจ้ามาโดยฉับพลัน เพราะผมได้ยินคนร้องตะโกนอยู่ข้างล่างว่า “ช่วยเราด้วย!”

แทบไม่มีแสงสว่าง ผมมองไม่เห็นอะไรนอกจากแสงไฟดวงเล็กสีส้มอ่อนที่กำลังวูบวาบอยู่ด้านล่าง มีเหวลึกอยู่ใต้สะพาน และเนื่องจากแสงไม่พอ ผมจึงไม่ทราบจะช่วยอย่างไร ผมรีบโทรหมายเลขฉุกเฉินไม่นานหน่วยกู้ภัยก็มาช่วย

แสงไฟดวงเล็กๆ นั้นมาจากรถยนต์ซึ่งมีผู้โดยสารห้าคนที่ตกลงข้างทาง สองคนเสียชีวิต แต่คงเลวร้ายกว่านั้นถ้าผมไม่เอาใจใส่สุรเสียงของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผมเป็นพยานว่าพระเจ้าตรัสกับเราผ่านพระวิญญาณ ไม่ว่าโดยสุรเสียงนุ่มนวลหรือเสียงดังกึกก้อง ผมขอบพระทัยที่คืนนั้นผมฟัง ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงพระชนม์ พระองค์ทรงรักเรา และพระวิญญาณ

บริสุทธิ์ทรงศีลสารกับเรา เราเพียงแต่ต้องเอาใจใส่
สุรเสียงของพระองค์ ■
เนสตอร์ เควราเลส, โปรตุเกส

ดิฉันตัดสินใจฟัง

หลายปีก่อนดิฉันเริ่มมีความรู้สึกที่รบกวนจิตใจ ตลอดเวลาว่าต้องรวบรวมตำราอาหารของครอบครัว รวมทั้งสูตรอาหารจากญาติพี่น้อง ดิฉันเลิกล้มความคิดนั้น ดิฉันคิดในใจบ่อยๆ ว่า “ฉันไม่มีเวลาทำตำราอาหารไร้สาระ! ฉันมีลูกจอมยุ่งหกคน! การเขียนตำราอาหารเป็นเรื่องของแม่ๆ ทั้งหลายที่ชอบบอขนมบั้งและทำซินนามอนโรล ฉันไม่มีเวลาทำเรื่องนั้น!”

ความรู้สึกนั้นบีบคั้นดิฉันอยู่หลายปีจนกระทั่งวันหนึ่งดิฉันตัดสินใจในท้ายที่สุดว่าจะพิจารณาเรื่องนี้อย่างจริงจัง แต่ดิฉันสงสัยว่าใครในครอบครัวอยากมีส่วนร่วมบ้าง ดิฉันเป็นสมาชิกศาสนจักรเพียงคนเดียวในครอบครัว คุณพ่อคุณแม่สิ้นชีวิตแล้ว ไม่มีพี่น้อง และญาติส่วนใหญ่อยู่ไกล อย่างไรก็ตาม ดิฉันตัดสินใจฟังการกระตุ้นเตือน

ดิฉันติดต่อครอบครัวของดิฉันโดยอธิบายว่าดิฉันกำลังรวบรวมตำราอาหารครอบครัวและชวนพวกเขาส่งสูตรอาหารมาให้ดิฉัน ตลอดปีถัดมาดิฉันได้รับสูตรอาหารหลายสูตร ญาติบางคนถึงกับส่งเรื่องราวและภาพถ่ายของครอบครัวมาให้ด้วย สิ่งเหล่านี้กระตุ้นให้ดิฉันไปสัมภาษณ์ญาติสูงวัยที่สุดที่ยังมีชีวิตอยู่และรวบรวมประวัติครอบครัวของเรา ซึ่งดิฉันตัดสินใจจะรวมไว้ในหนังสือเล่มนั้นด้วย

ในการรวมเล่ม ดิฉันยอมรับว่าไม่รู้จักสมาชิกหลายคนในครอบครัวที่ส่งสูตรอาหารมา ด้วยเหตุนี้จึงตัดสินใจรวมแผนภูมิวงศ์ตระกูลไว้ด้วย ดิฉันขอข้อมูลของทุกคน เขียนแผนภูมิวงศ์ตระกูลออกมา แล้วใส่ลงไปในด้านข้าง

พระวิญญาณจะ ทรงนำทางท่าน

“ของประทานแห่งพระ
วิญญาณบริสุทธิ์จะนำทาง
และปกป้องท่าน แม้กระทั่ง
แก้ไขการกระทำของท่าน
หากท่านยอมให้ทำเช่นนั้น
เสียงทางวิญญาณนั่นเองที่
เข้ามาสู่จิตใจในลักษณะของ
ความคิดหรือความรู้สึกที่ใส่
ไว้ในใจท่าน...ไม่มีใครคาด
หวังว่าท่านจะดำเนินชีวิต
โดยปราศจากข้อผิดพลาด
แต่ท่านจะไม่ทำข้อผิดพลาด
ใหญ่ๆ โดยไม่ได้รับการ
กระตุ้นเตือนล่วงหน้าจาก
พระวิญญาณ คำสัญญานี้
ใช้ได้กับสมาชิกทุกคนใน
ศาสนจักร”

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์,
ประธานโครัมมิสครสาวก
สิบสอง, “คำแนะนำสำหรับ
เยาวชน,” เลย์โฮนา พ.ย.
2011 หน้า 21

ขณะมองดูหนังสือที่เสร็จสมบูรณ์เป็นครั้งสุดท้าย
ดิฉันเปิดไปที่หน้าแผนภูมิวงศตระกูลและท่วมทับ
ด้วยพระวิญญาณ น้ำตาไหลอาบแก้มเมื่อดิฉันรู้
แน่ชัดว่าเหตุใดดิฉันจึงต้องรวบรวมตำราอาหาร
“ไร้สาระ” เล่มนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับน้อยมากกับสูตร
อาหาร ดิฉันรวบรวมรายชื่อและวันที่ต่างๆ ของ
บรรพชนหลายรุ่น ดิฉันทำงานพระวิหารให้คนเหล่านี้
ครบทุกคนแล้ว นอกจากนี้ดิฉันยังได้เก็บรักษา
เรื่องราวอันแสนวิเศษไว้ให้คนรุ่นต่อไป ด้วย

เวลานี้ดิฉันติดต่อกับลูกพี่ลูกน้องหลายคนเป็น
ประจำและมีความสัมพันธ์ที่ดีเยี่ยมกับญาติพี่น้อง
ของดิฉัน เมื่อดิฉันมองดูตำราอาหาร ดิฉันมักจะ
นึกถึงพระคัมภีร์ที่ว่า “ดังนั้น, อย่าเบื่อหน่ายใน
การทำดี, เพราะเจ้ากำลังวางรากฐานของงานอัน
สำคัญยิ่ง. และจากสิ่งเล็กน้อยบังเกิดเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่” (คพ. 64:33) ดิฉันยังคงพิศวงเมื่อดิฉันนึก
คิดถึงเรื่องราวอันน่าอัศจรรย์และยอดเยี่ยมทั้งหลายที่
เกิดจากการใส่ใจการกระตุ้นเตือนให้รวบรวมตำรา
อาหารที่เรียบง่าย ■

แนนซี วิลเลียมสัน กิบส์, โคโลราโด
สหรัฐอเมริกา

แค่รู้สึกจะใช้

พระวิญญาณทรงสื่อสารหลายวิธี ผมประสบ
ช่วงเวลาแห่งสันติสุข ความรู้สึกสบายใจ และ
ความคิดปลอดโปร่งแจ่มใส ความรู้สึกแรงกล้าที่สุด
บางครั้งเป็นเพียงความรู้สึกว่าจริงและถูกต้อง
ความรู้สึกนั้นอธิบายได้ยาก แต่เกิดขึ้นเมื่อคุณรู้
เพียงว่าบางอย่างถูกต้องหรือคุณต้องทำ

ประสบการณ์อันทรงพลังที่สุดครั้งหนึ่งที่ผมมีกับ
ความรู้สึกนี้เกิดขึ้นระหว่างหาซื้อบ้าน ผมเป็นคน
โสดและคิดจะซื้อบ้านสักหลังมาหลายปีแล้ว ผม
บอกนายหน้าว่าผมกำลังหาบ้านลักษณะใดและ
เธอทำงานได้ดีเยี่ยมเพื่อหาบ้านที่ผมสาธยายให้ฟัง
เธอจะให้ผมดูบ้านหลายหลังแต่ผมจะปฏิเสธข้อ
เสนอเพราะรู้สึกว่ามีอะไร เธอเริ่มถามว่าผมไม่ชอบ
ตรงไหนเมื่อเธอจะหาให้ได้ดีกว่านี้ตรงตามที่ผม
ต้องการ นำเสียตายที่ผมบอกชัดเจนไม่ได้ว่าจะไร
ขาดหายไป

ในที่สุด บ่ายวันหนึ่งเราเดินผ่านบ้านที่ไม่สวย
เท่าบ้านหลังอื่นที่เราเห็นมาและแพงกว่าเล็กน้อย
แต่ตรงกับรายละเอียดที่ผมบอกว่ายากได้ถึงแม้
จะไม่สมบูรณ์แบบเท่าบางหลังที่เราเคยเห็น กระนั้น
ก็ตาม หลังจากเดินผ่านบ้านหลังนั้น ผมบอกนาย

หน้าว่าผมอยากให้เห็นราคาไป ดูเหมือนเธอค่อนข้างแปลกใจที่ผมยอมให้ดำเนินการโดยเร็ว เธอเห็นผมลังเลตลอดหลายเดือนที่ผ่านมาจึงสมควรที่เธอจะแปลกใจ แต่ความรู้สึกว่านี่คือบ้านที่ผมต้องอยู่แทบด้านทานไม่ไหว ผมไม่รู้สึกรู้ว่าจะต้องหยุดคิดเรื่องนี้

ผมเสนอราคาและผู้ขายยอมรับราคานั้น ถึงแม้จะไม่ใช่อะไรที่สูงสุดเท่าที่พวกเขาเคยได้รับ ผมบอกครอบครัวว่าผมรู้ว่าผมน่าจะอยู่บ้านหลังนั้น แม้ไม่รู้ว่าจะทำไม

ผมพบสาเหตุที่ต้องอยู่บ้านหลังนั้นอย่างรวดเร็ว

ผมพบผู้หญิงคนหนึ่งในเวิร์ดคนโสดภายในหนึ่งเดือนที่ย้ายเข้ามา ปีเศษต่อมา เราคุกเข่าหันหน้าเข้าหากันตรงแท่นในพระวิหาร เราได้รับการฉีกเป็นสามีกรรยาที่นั่น

พระเจ้าทรงดำเนินการในวิธีที่ลึกลับจริงๆ ผมไม่คิดว่าพระองค์ทรงกำลังนำผมไปสู่การแต่งงาน นิรันดร์เมื่อพระองค์ทรงช่วยผมเลือกบ้าน เท่าที่ทราบคือพระองค์ทรงนำทางผมให้เดินมาถึงจุดนี้ และเวลานี้ผมเห็นแล้วว่าการนำทางนั้นมาจากพระวิญญูญาณของพระองค์ ■

เจฟฟรีย์ สตีลคเคทท์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

จุดประสงค์แปดประการของการเปิดเผย

บีลเดอร์ดัลลิน เอช. ไคส์ แห่งโครัมม้อครสาวกสิบสอง สอนว่าพระวิญญูญาณทรงสื่อสารเพื่อจุดประสงค์แปดประการคือ

เพื่อเป็นพยาน: พระวิญญูญาณทรงเป็นพยานได้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์และพระกิตติคุณเป็นความจริง

เพื่อพยากรณ์: ภายในขอบเขตความรับผิดชอบของบุคคลนั้น เขาอาจได้รับการดลใจให้ทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ศาสดาพยากรณ์ผู้ประสาทร และแม้กระทั่งเราเองก็สามารถรับการเปิดเผยอันเป็นการพยากรณ์ได้

เพื่อปลอบโยน: พระวิญญูญาณทรงปลอบโยนเราได้แก่เช่นพระองค์ทรงปลอบโยนโจเซฟ สมิธในคุกลิเบอร์ตี “สันติสุขจงมีแก่จิตวิญญาณเจ้า; ความยากลำบากของเจ้าและความทุกข์ของเจ้าจะอยู่เพียงชั่วครู่” (คพ. 121:7-8) นอกจากนี้ การปลอบโยนยังเกิดขึ้นเกี่ยวเนื่องกับพรฐานะปุโรหิต นิमितถึงบุคคลอันเป็นที่รักผู้ตายจาก และการให้อภัยบาป

เพื่อยกระดับจิตใจ: พระวิญญูญาณสามารถยกเราขึ้นจากความเศร้าหมอง ความรู้สึกไม่คู่ควร หรือความชะงักงันทางวิญญาณ พระองค์เสด็จมาเมื่อเราอ่านพระคัมภีร์หรือเพลิตเพลินกับดนตรี ศิลปะ และวรรณกรรมที่ดีงาม

เพื่อให้ข้อมูล: พระวิญญูญาณอาจประทานคำพูดให้ท่านพูดในโอกาสต่างๆ พระเจ้ารับสั่งกับโจเซฟ สมิธและซิดนีย์ ริกตันว่า “เพราะจะให้มันแก่เจ้าในโมงนั้นนั้นเอง, แท้จริงแล้ว, ในช่วงขณะนั้นนั้นเอง, สิ่งที่เขาจะกล่าว” (คพ. 100:6) ในโอกาสศักดิ์สิทธิ์บ้างโอกาส อติรูปจากสวรรค์ให้ข้อมูลต่อหน้า หลายครั้งสุรเสียงกระซิบแผ่วเบาของพระวิญญูญาณจะถ่ายทอดข้อมูลที่จำเป็น

เพื่อยับยั้ง: การเปิดเผยลักษณะนี้จะคุ้มกันเราจากสิ่งที่เราไม่ควรทำ มักเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวเมื่อเราไม่ได้ขอการนำทางในเรื่องนั้นๆ

เพื่อยืนยัน: ท่านสามารถรับการยืนยันผ่านพระวิญญูญาณหลังจากคิดจะดำเนินการบางอย่างและสวดอ้อนวอนให้รู้ว่าการเลือกนั้นถูกต้องหรือไม่

เพื่อกระตุ้นให้ทำ: การเปิดเผยลักษณะนี้ไม่ต้องแสวงหาแต่เกิดขึ้นเพื่อขอให้บุคคลหนึ่งดำเนินการบางอย่างที่ไม่ได้คิดจะทำ การสื่อสารจากพระวิญญูญาณในลักษณะนี้เกิดขึ้นน้อยมาก ด้วยเหตุนี้จึงสำคัญ

จาก “Revelation” ใน *Brigham Young University 1981-82 Fireside and Devotional Speeches* (1982), 20-26

ทำเรื่องกันในชีวิตแต่งงาน

โดย แรนดี้ คีเยส

ในฐานะนักบำบัดชีวิตแต่งงานและครอบครัวในวิกิตอเรีย แคนาดา ผมให้คำปรึกษากับสามีภรรยาคู่หนึ่งคือบ็อบกับแมรี่ (นามสมมติ) ที่มักมีความเห็นไม่ตรงกันเมื่อพยายามตัดสินใจร่วมกัน ในระหว่างพบกันครั้งหนึ่ง บ็อบบอกผมว่า “ผมพยายามควบคุมและทำให้ทุกอย่างเรียบร้อย แต่เมื่อผมเสนอแนวคิดที่เราต้องทำอะไร เธอไม่

สนับสนุนฐานะปุโรหิตเลย!”

จากความเห็นของเขาผมบอกได้ว่าเขาไม่เข้าใจเลยว่าควบคุมหมายถึงอะไร เมื่อชายหญิงแต่งงานกัน พวกเขาสร้างความเป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกันเพื่อพยายามตัดสินใจร่วมกันด้วยจิตใจที่เป็นหนึ่งเดียว

ผมแบ่งปันหลักการบางประการกับสามีภรรยาคู่นี้เกี่ยวกับการหารือกันที่ผมเรียนรู้จากต้นแบบของสภาฐานะปุโรหิต ถึงแม้สภาพในบ้านจะทำงานค่อนข้างต่างจากสภาในศาสนจักร แต่นำหลักการหลายข้อมาประยุกต์ใช้ได้ ขณะที่เราพยายามใช้หลักการเหล่านี้ในบ้าน หลักกรรมเหล่านั้นจะช่วยเราเสริมสร้างความมั่นคงให้ชีวิตแต่งงานในวิธีที่พระเจ้าพอพระทัย

หลักการ 1: การตัดสินใจเป็นเอกฉันท์

ในสภาฐานะปุโรหิต

ฝ่ายประธาน สภา และฝ่ายอัครสาวกส่วนทำงานบนหลักการแห่งความเห็นพ้องต้องกันอย่างเป็นเอกฉันท์ เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด อธิบายว่าโครัมอัครสาวกสิบสองต้องตัดสินใจตรงกันก่อนดำเนินการเรื่องใดก็ตาม “เราถกประเด็นต่างๆ มากมาย ตั้งแต่การบริหารงานศาสนจักรไปจนถึงเหตุการณ์ต่างๆ ในโลก และเราถกกันอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา บางครั้งถกปัญหาที่นานหลายสัปดาห์ หลายเดือน และบางครั้งหลายปีก่อนจะตัดสินใจ” ความเป็นหนึ่งเดียวสำคัญมากถึงขนาดว่าพวกท่านจะไม่ดำเนินการใดๆ จนกว่าการตัดสินใจจะเป็นหนึ่งเดียว

พระเจ้าทรงสอนหลักการของความเป็นหนึ่งเดียวในสภาต่อโจเซฟ สมิธ “และคำตัดสินทุกเรื่องที่ทำโดยโครัมใดก็ตามในโครัมเหล่านี้ต้องเกิดขึ้นโดยเสียงเอกฉันท์ของโครัมเหล่านี้; กล่าวคือ, สมาชิกทุกคนในแต่ละโครัมต้องเห็นพ้องกันกับคำตัดสินของโครัม, เพื่อทำให้คำตัดสินของโครัมเหล่านั้นต่างฝ่ายต่างมีอำนาจหรือผลบังคับเท่ากันในแต่ละโครัม” (คพ. 107:27)

เอ็ดเดอร์เววิด เอ. เบดนาร์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเสริมน้ำหนักหลักการนี้เมื่อท่านสอนว่า “เราจะรับการตัดสินใจไม่ได้ถ้าเราไม่เป็นหนึ่งเดียว” เมื่อเราเป็นหนึ่งเดียวในจุดประสงค์และการสวดอ้อนวอน เราย่อมเชื่อเชิญการนำทางและการตัดสินใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในบ้าน

หลักการแห่งความเป็นหนึ่งเดียวเป็นจริงกับสภาฐานะปุโรหิต และเป็นจริงกับชีวิตแต่งงาน เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เคยสอนว่าสภาครอบครัวเป็นสภาพัฒนของศาสนจักร³ สังเกตว่าพวกท่านไม่ได้สอนว่าสามีเป็นสภาพัฒนที่สุดหรือภรรยาเป็นสภาพัฒนที่สุด สภาดังกล่าวประกอบด้วยทั้ง

สองฝ่าย

ไม่ใช่เรื่องแปลกที่สามีภรรยาต้องพยายามให้ได้คำตัดสินที่เป็นเอกฉันท์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นเรื่องใกล้ตัว นอกจากนี้ เมื่อคู่สมรสเป็นห่วงความถูกต้องมากกว่าความเห็นพ้องต้องกัน “การสื่อสารกับพระบิดาบนสวรรค์จะขาดลง [และ] การสื่อสารระหว่างคู่สมรสจะขาดลงด้วย และพระบิดาบนสวรรค์จะไม่ทรงก้าวก้าว โดยปกติพระองค์ไม่ทรงแทรกแซงถ้าเราไม่เชื่อเชิญ” หัวใจคือการเชื่อเชิญพระบิดาบนสวรรค์เข้ามาในการสนทนาของเรา—ไม่ใช่ตัดออก ถ้าเราทำงานร่วมกันด้วยความอ่อนน้อมและรับฟังกัน เราจะได้รับพรที่จำเป็นของการนำทางจากพระเจ้า

การตัดสินใจที่เป็นหนึ่งเดียวด้วยการนำทางของพระวิญญาณเป็นเรื่องสำคัญ—โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการตัดสินใจนั้นดูเหมือนไม่น่าจะเป็นการเลือกที่ดีที่สุด ประธานจอร์จ คิว. แคนนอน (1827–1901) ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดอธิบายว่าพระเจ้าทรงสนับสนุนคำแนะนำของผู้นำที่เป็นหนึ่งเดียว พระองค์จะทรงปรับปรุงแผนที่ยังไม่สมบูรณ์แบบของพวกเขา และจะทรง “เสริมด้วยพระปรีชาญาณและเดชานุภาพของพระองค์และทรงทำให้เกิดผล”⁵ คำสัญญาดังกล่าวนี้มอบให้สภาทุกสภา รวมทั้งคู่สามีภรรยา

อย่างไรก็ดี เราไม่จำเป็นต้องตัดสินใจตามขั้นตอนเป็นกิจลักษณะเสมอไป เอ็ดเดอร์บัลลาร์ดสอนว่า “เมื่อสามีภรรยาพูดคุยกัน พวกเขากำลังจัดสภาครอบครัว”⁶

เอกเช่นสภาฐานะปุโรหิตพยายามเป็นหนึ่งเดียวในการตัดสินใจของพวกเขา ความเป็นหนึ่งเดียวในชีวิตแต่งงานก็จำเป็นเช่นกัน

นอกจากนี้ เจกเช่นพระเจ้าไม่ทรงบัญชาเราในทุกสิ่ง คู่สมรสไม่จำเป็นต้องจัดสภาสำหรับการตัดสินใจทุกเรื่อง สามีภรรยาควรไว้เนื้อเชื่อใจกันในการตัดสินใจประจำวันที่ส่งผลเล็กน้อยต่อนิรันดร พระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์พร้อมด้วยการนำทางจากพระเจ้าจะช่วยพวกเขากำหนดการตัดสินใจเหล่านั้นที่จำเป็นต้องสนทนากัน

หลักการ 2: การมีส่วนร่วมเต็มที่

ในสภานะปุโรหิต

ในการประชุมอบรมผู้นำทั่วโลกเดือนพฤศจิกายน 2010 จูลี บี. เบค ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญแบ่งปันพระคัมภีร์ต่อไปนี้ “จงกำหนดผู้สอนในบรรดาพวกเขา, และอย่าให้ทุกคนเป็นผู้พูดพร้อมกัน; แต่ให้พูดทีละคนและให้ทุกคนฟังคำกล่าวของเขา, เพื่อว่าเมื่อทุกคนพูด เพื่อทุกคนจะรับการจรรโลงใจจากทุกคน, และเพื่อมนุษย์ทุกคนจะมีอิทธิฤทธิ์เท่าเทียมกัน” (คพ. 88:122)

เอ็ดเดอร์วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลส แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบพูดต่อจากความเห็นของเขาด้วยข้อสังเกตที่ว่า “การมีส่วนร่วมส่งเสริมการตัดสินใจ” เมื่อทุกคนมีโอกาสช่วยเท่ากันแนวคิดของแต่ละคนรวมกันจะมีน้ำหนักมากขึ้น

ในบ้าน

หลักการแห่งการมีส่วนร่วมสอนเราให้รู้ความสำคัญของการให้คู่ครองมีส่วนร่วมในขั้นตอนการตัดสินใจ การให้คู่ครองคนเดียวตัดสินใจทั้งหมดและให้อีกคนเห็นชอบเท่านั้นไม่เพียงพอ คู่สามีภรรยาประสบความสำเร็จมากขึ้นเมื่อทั้งคู่แสวงหาการตัดสินใจแล้วฟังความคิดและความรู้สึกของกันและกัน

ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ (1907–1995) กล่าวว่า “ชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตยอมรับภรรยาเป็นหุ้นส่วนในการนำบ้านและครอบครัวโดยรู้ทั้งหมดและมีส่วนร่วมเต็มที่ในการตัดสินใจทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง... พระเจ้าทรงประสงค์ให้ภรรยาเป็นคู่ชีวิตของสามี (คู่ หมายถึงเท่าเทียมกัน)—กล่าวคือ เป็นคู่ที่เท่าเทียมกันและจำเป็นในการเป็นหุ้นส่วนโดยสมบูรณ์” พระเจ้าทรงรังสรรค์เราไว้ให้ช่วยกัน เมื่อเราเชื่อเชิญและยอมรับการมีส่วนร่วมของคู่ครอง เราย่อมได้รับประโยชน์อันสำคัญยิ่งประการหนึ่งของการแต่งงาน

หลักการ 3: ควบคุมอย่างชอบธรรม

ในสภานะปุโรหิต

การเข้าใจความหมายที่ถูกต้องของคำว่า *ควบคุม* สำคัญยิ่งต่อการดำเนินสภานะปุโรหิตให้เกิดประสิทธิผล คนที่ควบคุมจะ “ดูแลศาสนจักร” (แอลมา 6:1) และต้องรับผิดชอบต่อการทำให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว การมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน และปฏิบัติหลักธรรมอื่นของการปรึกษาหารือ เอ็ดเดอร์วอลด์เตือนเราว่า “คนที่ดำรงฐานะปุโรหิตต้องไม่ลืมว่าพวกเขาไม่มีสิทธิ์กวัดแกว่งสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตเหมือนกวัดแกว่งไม้ตะบองเหนือศิระผู้อื่น... ฐานะปุโรหิตมิไว้เพื่อการรับใช้ ไม่ใช่การใช้ผู้อื่นเยี่ยงทาส ความเห็นอกเห็นใจ ไม่ใช่การบีบบังคับ การดูแล ไม่ใช่การควบคุม คนที่คิดนอกเหนือจากนี้กำลังปฏิบัติหน้าที่นอกกรอบของสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต”⁹

ในบ้าน

หน้าที่ปิดของสามีเมื่อเขาเป็นหัวหน้าครอบครัวคือไม่ปกครองผู้อื่นแต่ทำให้ชีวิตแต่งงานและครอบครัวเจริญรุ่งเรือง ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ (1873–1970) อธิบายว่าวันหนึ่งชายทุกคนจะมีการสัมภาษณ์ฐานะปุโรหิตส่วนตัวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “อันดับแรก พระองค์จะทรงขอให้รายงานภาระรับผิดชอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของท่านกับภรรยา ท่านทุ่มเทเต็มที่เพื่อทำให้เธอมีความสุขและให้เธอได้รับตามความจำเป็นของเธอหรือไม่”¹⁰

สามีมีภาระรับผิดชอบต่อความเจริญและความสุขในชีวิตแต่งงานของเขา แต่ภาระรับผิดชอบดังกล่าวมิได้ให้เขามีสิทธิอำนาจเหนือภรรยา ทั้งคู่ต้องรับผิดชอบชีวิตแต่งงานในสภากาการแต่งงานที่ขอบรรรมทั้งคู่ต่างก็มีคุณธรรมจำนวนหนึ่งที่ต้องนำมาประยุกต์ใช้เพื่อช่วยให้พวกเขาใส่ใจกันและกัน

เราสามารถศึกษาคุณธรรมบางประการเหล่านี้ได้ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41: “ไม่มีอำนาจหรืออิทธิพลใดสามารถหรือจะอ้างไว้ได้โดยอาศัยฐานะปุโรหิต, นอกจากโดยการชักชวน, โดยความอดกลั้น, โดยความสุภาพอ่อนน้อมและความอ่อนโยน, และโดยความรักที่ไม่เสแสร้ง”

เอ็ดเดอร์วอลด์เตือนเราว่า “คนที่ดำรงฐานะปุโรหิตต้องไม่ลืมว่าพวกเขาไม่มีสิทธิ์กวัดแกว่งสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตเหมือนกวัดแกว่งไม้ตะบองเหนือศิระผู้อื่น”

เราจะใช้ฐานะปุโรหิตแสดงอำนาจและอิทธิพลไม่ได้ ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่สามารถใช้วิธีที่ไม่ชอบธรรมสร้างอิทธิพลครอบงำชีวิตแต่งงานได้ อำนาจที่แท้จริงเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเราทำงานด้วยกันในความชอบธรรมและด้วยเหตุนี้จึงมีคุณสมบัติคู่ควรรับพรจากพระเจ้า

สร้างการแต่งงานนิรันดร์

คู่สามีภรรยาที่มีปัญหาเรื่องการควบคุมหรือความคิดเห็นไม่ตรงกันเรื่องวิถีจัดการกับเวลา เงินทอง ลูกๆ ญาติๆ ของทั้งสองฝ่าย หรือเรื่องใดก็ตามควรประเมินหลักธรรมพื้นฐานที่พวกเขาเลือกทำตามในชีวิตแต่งงานอีกครั้ง พวกเขาจะปรับปรุงชีวิตแต่งงานโดยสร้างแบบฉบับที่พวกเขาปรึกษาหารือกันด้วยความรักที่ไม่เสแสร้งได้หรือไม่

หลักธรรมแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน การมีส่วนร่วม และการควบคุมในความชอบธรรมช่วยให้เรามีความเห็นตรงกับคู่ครองและอัญเชิญพระวิญญูญาณเข้ามาในชีวิตเรา การประยุกต์ใช้คุณธรรมแห่งความรักและความเมตตาจะทำให้ข้อโต้แย้งหลายๆ เรื่องอ่อนลง นำไปสู่ความพึงพอใจมากขึ้นในชีวิต

แต่งงาน และสร้างสัมพันธ์ภาพที่ยืนยงชั่วนิรันดร์ ■

อ้างอิง

1. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family*, (1997), 18–19
2. เดวิด เอ. เบดนาร์, ใน “การอภิปรายเป็นคณะ” *การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก 2010* lds.org/broadcasts/archive/worldwide-leadership-training/2010/11
3. คู คำสอนของประธานศาสนจักร: สเป็นเซอร์ คัมเบิลยู. กิมบิลล์ (2006), หน้า 226
4. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Family Councils: A Conversation with Elder and Sister Ballard,” *Liahona*, June 2003, 17
5. *Gospel Truth: Discourses and Writings of George Q. Cannon*, sel. Jerreld L. Newquist (1957), 163.
6. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Family Councils,” *Liahona*, June 2003, 14
7. คู “การอภิปรายเป็นคณะ,” *การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก 2010*
8. ฮาเวิร์ด คัมเบิลยู. ฮันเตอร์, “Being a Righteous Husband and Father,” *Ensign*, พ.ย. 1994, 50–51
9. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Strength in Counsel,” *Ensign*, พ.ย. 1993, 78
10. เดวิด โอ. แมกเคย์, อ้างโดยโรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “Understandings of the Heart” (คำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ 15 มี.ค. 1988, 8), speeches.byu.edu

ในสภาพการแต่งงานที่ชอบธรรม ทั้งคู่พยายามสร้างความสัมพันธ์และแสวงหาความเป็นหนึ่งเดียว—ผ่านความเคารพ ความอ่อนโยน และการมีส่วนร่วมเต็มที่

Walter Kohn

เกียรติและระบียบของ ฐานะปุโรหิต

โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์

ประธานโครัมมัครสาวกสิบสอง

“สิทธิอำนาจและพลังอำนาจของฐานะปุโรหิตวางรากฐานของสิ่งทั้งปวงที่เราทำในศาสนจักร” ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมมัครสาวกสิบสองกล่าวไว้ในช่วงปฏิบัติศาสนกิจเป็นสมาชิกอัครสาวกสิบสองมานานกว่า 40 ปี ประธานแพคเกอร์บรรยายข้อความดังกล่าวอย่างละเอียด โดยพูดกว้างๆ เกี่ยวกับฐานะปุโรหิต—ความสำคัญ การใช้ให้ถูกต้อง และกฎของฐานะปุโรหิต บทคัดลอกต่อไปนี้เป็นคำสอนสำคัญบางประการของท่านเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต รวมไปถึงพยานของท่านในฐานะอัครสาวกของพระเจ้าพระเยซูคริสต์

กฎของฐานะปุโรหิต

“ในปี ค.ศ. 1976 การประชุมใหญ่สามัญระดับภาคจัดขึ้นในโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก หลังจบภาคปิดการประชุมใหญ่ ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ [1895–1985] ต้องการไปเยือนโบสถ์วอร์ฟุซึ่งที่นั่นมีรูปปั้น พระคริสต์ และรูปปั้นอัครสาวกสิบสองฝีมือออร์วัลด์เซินตั้งอยู่ ...

“ด้านหน้าโบสถ์ หลังแท่นนมัสการ มีรูปปั้นที่คั่นตาของ พระคริสต์ พระพายุยื่นมาข้างหน้าและกางออกเล็กน้อย พระหัตถ์แสดงรอยตะปู และบาดแผลที่พระปรีศร์เห็นได้ชัดเจนมาก สองข้างประกบด้วยรูปปั้นของเหล่าอัครสาวก เปโตรอยู่แถวหน้าด้านขวามือและอัครสาวกท่านอื่นๆ ตามลำดับ

“กลุ่มของเราส่วนใหญ่อยู่ใกล้ด้านหลังของห้องนมัสการกับคนดูแลสถานที่ ข้าพเจ้ายืนอยู่ด้านหน้ากับประธานคิมบัลล์หน้ารูปปั้นของเปโตรพร้อมกับ

เอ็ดเดอร์เร็กซ์ ดี. ฟีนิกอร์ และ โจฮัน เฮลจ์ เบนธิน ประธานสเตรคโคเปนเฮเกน

“ในมือเปโตร สลักไว้ในหินอ่อนเป็นกฎแห่งวงใหญ่ ประธานคิมบัลล์ชี้ไปที่กฎเหล่านั้นและอธิบายสัญลักษณ์ของกฎเหล่านั้น ด้วยการกระทำที่ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืม ท่านหันไปที่ประธานเบนธินและด้วยความหนักแน่นซึ่งแปลกไปจากธรรมดา ท่านชี้ไปที่ประธานเบนธินและกล่าวว่า ‘ผมต้องการให้คุณบอกทุกคนในเดนมาร์กว่าผมถือกฎแห่งวง! เราถือกฎแห่งวงที่แท้จริง และเราใช้กฎแห่งวงเหล่านั้นทุกวัน’

“ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมคำประกาศนั้น ประจักษ์พยานจากศาสดาพยากรณ์ อิทธิพลอันเปี่ยมด้วยพลังทางวิญญาณ ความประทับใจสัมผัสได้จริง

“เราเดินไปด้านหลังห้องนมัสการซึ่งที่นั่นคนอื่นอยู่ในกลุ่มยืนอยู่ ประธานคิมบัลล์ชี้ไปยังรูปปั้น

**ฐานะปุโรหิตไม่มี
ความเข้มแข็งอย่าง
ที่ควรจะมีและจะ
ไม่มีจนกว่าพลัง
ของฐานะปุโรหิต
จะมั่นคงถาวรใน
ครอบครัวอย่าง
ที่ควรจะเป็น**

ต่างๆ พลังพูดกับคนดูแลสถานที่ผู้ใจดีว่า ‘ท่านเหล่านี้คืออัครสาวกที่ล่วงลับไปแล้ว’ ท่านขึ้นมาทางข้าพเจ้าและพูดว่า ‘ที่นี่เรามีอัครสาวก ที่มีชีวิต เอ็ดเดอร์แพคเกอร์เป็นอัครสาวก เอ็ดเดอร์โธมัส เอส. มอนสัน และเอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่เป็นอัครสาวก ผมเป็นอัครสาวก เราเป็นอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่’

“คุณอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับสาวกเจ็ดสิบในพันธสัญญาใหม่ และนี่คือสาวกเจ็ดสิบที่มีชีวิตสองคน เอ็ดเดอร์เร็กซ์ ดี. ฟินีการ์ และเอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์”

“ผู้ดูแลสถานที่ ซึ่งก่อนหน้านั้นไม่ได้แสดงอารมณ์อย่างใดออกมา น้ำตาไหลทันที

“ข้าพเจ้ารู้สึกที่ได้รับประสบการณ์อันหาได้ยากยิ่ง”²

ฐานะปุโรหิตแบ่งแยกไม่ได้

“ฐานะปุโรหิตยิ่งใหญ่กว่าตำแหน่งใดๆ ของฐานะปุโรหิต เมื่อบางคนได้รับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนหรือฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคครั้งแรก เขาจะได้รับการประสาทฐานะปุโรหิตนั้นโดยการวางมือหลังจากประสาทฐานะปุโรหิตให้เขาแล้ว เขาจะได้รับแต่งตั้งสู่ตำแหน่งในฐานะปุโรหิต ทุกตำแหน่งได้

รับสิทธิอำนาจจากฐานะปุโรหิต

“ฐานะปุโรหิตแบ่งแยกไม่ได้ เอ็ดเดอร์ดำรงฐานะปุโรหิตมากเท่ากับอัครสาวก (ดู คพ. 20:38) เมื่อชายคนหนึ่งได้รับฐานะปุโรหิต เขาได้รับทั้งหมดของฐานะปุโรหิต อย่งไรก็ดี มีตำแหน่งภายในฐานะปุโรหิต—การแบ่งสิทธิอำนาจและความรับผิดชอบคนๆ หนึ่งจะใช้ฐานะปุโรหิตตามสิทธิ์ของตำแหน่งที่เขาได้รับแต่งตั้งหรือวางมือมอบหน้าที่...

“ใครก็ตามที่ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคหรือฐานะปุโรหิตระดับสูงกว่าย่อมดำรงสิทธิอำนาจทั้งหมดของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนหรือฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่าด้วย”³

ฐานะปุโรหิตขั้นเตรียม

“การที่เราเรียกว่าฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่ามิได้ลดความสำคัญของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนแต่อย่างใด พระเจ้าตรัสว่าฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนจำเป็นต่อฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค (ดู คพ. 84:29) ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตระดับสูงกว่าควรรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้ประกอบศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเพราะศาสนพิธีเหล่านั้นมีความสำคัญยิ่งทางวิญญาณ

“ข้าพเจ้าเคยส่งผ่านศีลระลึกในฐานะสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสอง ข้าพเจ้ายืนยันกับท่านว่าข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติและอ่อนน้อมเกินบรรยายที่ได้ทำสิ่งซึ่งบางคนอาจคิดว่าเป็นงานจำเ...

“สมัยโบราณพวกเขาตั้งตาคอยการชดใช้ของพระคริสต์ผ่านพิธีพลีบูชา เราทวนนึกถึงเหตุการณ์เดียวกันผ่านศาสนพิธีของศีลระลึก

“ทั้งการพลีบูชาก่อนหน้านี้ และศีลระลึกหลังจากนั้นต่างมีศูนย์กลางอยู่ในพระคริสต์ การหลังพระโลหิตของพระองค์ และการชดใช้ที่ทรงทำเพราะบาปของเรา ทั้งสมัยนั้นและสมัยนี้ สิทธิอำนาจในการประกอบศาสนพิธีเหล่านั้นเป็นของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน

“โดยแท้แล้วนี่คือความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์และรวมท่านไว้ในภราดรภาพกับผู้รับใช้สมัยโบราณเหล่านั้นของพระเจ้า ไม่ใช่เรื่องแปลกที่เราจะรู้สึกอ่อนน้อมต่อมตนมากเมื่อเรามีส่วนร่วมในศาสนพิธีที่มอบหมายให้ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ...

“พวกท่านบางคนซึ่งนั่งอยู่ที่นั่นในฐานะมัคนายก ผู้สอน และปุโรหิต สักวันจะนั่งที่นี้ในฐานะอัครสาวก และศาสตาดพยากรณ์ และจะเป็นประธานดูแล ศาสนจักร ท่านต้องพร้อม

“การเรียกฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนว่าฐานะปุโรหิต ชั้นเตรียมถือว่าถูกต้องโดยแท้”⁴

คำเชื่อเชิญถึงผู้หวังเป็นเอ็ลเดอร์

“ตำแหน่งเอ็ลเดอร์เป็นการเรียกแห่งศักดิ์ศรีและเกียรติ สิทธิอำนาจทางวิญญาณและพลังอำนาจ การตั้งชื่อว่า ‘ผู้หวัง’ บอกเป็นนัยถึงความหวัง การมองโลกในแง่ดี และความเป็นไปได้ ข้าพเจ้าพูดกับพวกเขาวันนี้โดยรู้ว่าอาจมีอีกหลายคนที่ยังสงสัยว่าพวกเขาจะประยุกต์ใช้กับพวกเขาได้ ...

“ถ้าท่านจะหวนคืนสู่สภาพแวดล้อมที่พูดถึงความจริงทางวิญญาณ จะมีหลายอย่างที่ท่านคิดว่าหายไปพรุ่งนี้เข้ามาในความคิดท่าน สิ่งที่ถูกซ่อนไว้ไม่ได้ใช้และอยู่เฉยๆ มานานหลายปีจะปรากฏความสามารถในการเข้าใจสิ่งเหล่านั้นจะกลับคืน...

“ถ้าท่านจะทำให้เส้นทางศาสนาของท่านกลับมาอยู่ในหน่ววิสุทธิชน ไม่นานท่านจะเข้าใจภาษาแห่งการลดใจอีกครั้ง และเร็วกว่าที่ท่านรู้ มันจะดูเหมือนว่าท่านไม่เคยไปที่อื่นเลย ใจสำคัญเพียงใดที่ท่านจะตระหนักว่าถ้าท่านจะกลับมา นั้นจะดูคล้ายกับว่าท่านไม่เคยไปที่อื่นเลย...

“ไม่นานท่านจะรู้สึกสมบูรณ์และดีพอในศาสนจักรและในอาณาจักรของพระองค์ จากนั้นท่านจะรู้ว่านี่คือการที่ท่านมากเพียงใดและเสียงแห่งประสบการณ์ของท่านจะมีอิทธิพลมากเพียงใดในการได้ผู้อื่น”⁵

การเรียกในฐานะปุโรหิต

“การเรียกเป็นมากกว่าการเชื่อเชิญหรือขอร้อง การเรียกมาจากพระเจ้าผ่านผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงเลือก หลายปีก่อน ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์มีประสบการณ์ในการมอบหมายการเรียกต่อนั้นท่านเป็นประธานสเตคในแอริโซนา ตำแหน่งประธานองค์การเยาวชนชายในสเตคยังว่างอยู่ ประธานคิมบัลล์ถูกจากโต๊ะทำงานที่ธนาคารเดินไปตามถนนผ่านย่านธุรกิจเข้าไปในตึกหลังหนึ่ง

และพูดว่า ‘แจ็ค คุณอยากเป็นประธานเยาวชนชายในสเตคไหมครับ’

“แจ็คพูดว่า ‘โอ สเปนเซอร์ คุณคงไม่ได้หมายถึงผมหรอกนะ’

“ท่านตอบว่า ‘คุณนั่นแหละ คุณยังหนุ่มแน่นและเข้ากับเยาวชนได้ดี คุณจะต้องเป็นประธานที่ดีมากแน่ๆ’

“แล้วก็เกิดเหตุการณ์ที่ประธานคิมบัลล์คิดว่าเป็นการสนทนาที่ไม่ถูกใจเอามากๆ เพราะแจ็คปฏิเสธการเรียก ท่านกลับไปธนาคาร นั่งที่โต๊ะทำงานและอัดอั้นกับความล้มเหลวของตน ในที่สุดท่านจึงคิดได้ ท่านลุกจากโต๊ะ เดินไปตามถนน—ไปที่ตึกหลังเดิม ไปหาผู้ชายคนเดิม—ท่านเรียกชื่อเต็มของเขาและพูดว่า ‘วันอาทิตย์ที่ผ่านมา ฝ่ายประธานสเตคประชุมกันเพื่อพิจารณาตำแหน่งประธานเยาวชนชายที่ยังว่างอยู่ เราสวดอ้อนวอนและคุยกันเรื่องนี้ สุดท้ายเราคุยเขา เราทูลถาม และได้รับการลดใจจากพระเจ้าว่าควรเรียกคุณ ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า ผมอยู่ที่นี้เพื่อมอบการเรียกนั้น’

“แจ็คพูดว่า ‘เออละ สเปนเซอร์ ถ้าคุณเสนอมาอย่างนี้’

“และพูดอีกว่า ‘ผมก็ยินดีรับข้อเสนอนะ’⁶

“เอ็ลเดอร์ทุกคนควรรู้ว่าการเรียกเป็นมากกว่าการเชื่อเชิญหรือการขอร้อง แม้กระทั่งเป็นการมอบหมาย บ่อยเหลือเกินที่เราได้ยินคำพูดอย่างเช่น ‘ผมได้รับการขอร้องให้รับใช้เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานโครัมเอ็ลเดอร์’ แต่พูดแบบนี้จะเหมาะกว่า ‘ผมได้รับการเรียกให้รับใช้เป็นที่ปรึกษา’

“เราไม่ได้เรียกตนเองสู่ตำแหน่งต่างๆ ในศาสนจักร แต่เราตอบรับการเรียกจากผู้ควบคุมสูงกว่าเรา ความรับผิดชอบของผู้ควบคุมคือหาหรือกับพระเจ้า ร่วมกับการสวดอ้อนวอนในเรื่องพระประสงค์ของพระองค์เกี่ยวกับตำแหน่งในศาสนจักร จากนั้นหลักการแห่งการเปิดเผยจึงจะเกิดผล ต่อจากนั้นเจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ทำการแทนพระเจ้าจะมอบการเรียก”⁷

ความสำคัญของการแต่งตั้ง

“เราประสาทฐานะปุโรหิตผ่านการแต่งตั้ง ไม่เพียงผ่านการทำพันธสัญญาหรือการรับพรเท่านั้น

ฐานะปุโรหิตแบ่งแยกไม่ได้ เอ็ลเดอร์ดำรงฐานะปุโรหิตมากเท่ากับอัครสาวก เมื่อชายคนหนึ่งได้รับฐานะปุโรหิต เขาได้รับทั้งหมดของฐานะปุโรหิต อย่างไรก็ตาม การแบ่งสิทธิอำนาจและความรับผิดชอบ

พลังในฐานะปุโรหิต
มาจากการดำเนิน
ชีวิตอย่างซื่อสัตย์
และเชื่อฟังจนทำให้
เกียรติพันธสัญญา
เพิ่มพูนโดยการฝึก
ใช้ฐานะปุโรหิต
ในความชอบธรรม

เป็นเช่นนี้มาตั้งแต่ต้น ไม่ว่าพวกเขาจะคิดเอาเองหรือบอกเป็นนัยหรือลงความเห็นจากสิ่งที่กล่าวหรือเขียนไว้ อดีตหรือปัจจุบัน แต่การแต่งตั้งที่แน่ชัดสู่ตำแหน่งในฐานะปุโรหิตเป็นวิธีเดียวที่ใช้ประสาทฐานะปุโรหิตทั้งในอดีตและปัจจุบัน

“และพระคัมภีร์กล่าวไว้ชัดเจนมากว่าการประสาทฐานะปุโรหิตอย่างถูกต้องมีเพียงวิธีเดียวคือ จาก ‘คนใดคนหนึ่งที่มีสิทธิอำนาจ, และเป็นที่ยอมรับแก่ศาสนจักรว่าเขามีสิทธิอำนาจและได้รับแต่งตั้งตามระเบียบโดยผู้นำของศาสนจักร’ [คพ. 42:11] ...

“อย่าพลาดหลักการที่ชัดเจนและเรียบง่ายนี้ นั่นคือ พระเจ้าประสาทฐานะปุโรหิตโดยการแต่งตั้งโดยผู้มีสิทธิอำนาจที่ถูกต้องเสมอ และเป็นที่ยอมรับแก่ศาสนจักรว่าเขามีสิทธิอำนาจดังกล่าว แม้เมื่อประสาทฐานะปุโรหิตแล้ว บุคคลไม่มีสิทธิอำนาจนอกเหนือที่เป็นของตำแหน่งซึ่งเขาได้รับแต่งตั้ง ข้อจำกัดดังกล่าวประยุกต์ใช้ได้เช่นกันกับตำแหน่งซึ่งคนๆ นั้นได้รับการวางมือมอบหน้าที่ การแต่งตั้งหรือการวางมือมอบหน้าที่โดยไม่มีสิทธิอำนาจมิได้ถ่ายทอดสิ่งใดเลย ไม่ทั้งพลังหรือสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต”⁸

พลังอำนาจของฐานะปุโรหิต

“เราทำได้ดีทีเดียวในการกระจาย สิทธิอำนาจ ของฐานะปุโรหิต เรามีสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตสถาปนาขึ้นเกือบทุกหนทุกแห่ง เรามีควอร์รัมเฮ็ลเดอร์และควอร์รัมมหาปุโรหิตทั่วโลก แต่เมื่อมีการกระจายสิทธิอำนาจ ของฐานะปุโรหิตอย่างรวดเร็ว ข้าพเจ้าคิดล่วงหน้าไปถึงการกระจาย พลังอำนาจ ของฐานะปุโรหิต ฐานะปุโรหิตไม่มีความเข้มแข็งอย่างที่ควรจะมีและจะไม่มีจนกว่า พลังอำนาจ ของฐานะปุโรหิตจะมั่นคงถาวรในครอบครัวอย่างที่เราจะเป็น ...

“สิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตอยู่กับเรา หลังจากที่เราได้ประสานงานและจัดระเบียบมาแล้ว จากนั้นไปเป็นหน้าที่รับผิดชอบของเราในการทำให้เกิดพลังอำนาจ ของฐานะปุโรหิตในศาสนจักร สิทธิอำนาจ ในฐานะปุโรหิตมาโดยการแต่งตั้ง ส่วน พลัง

อำนาจ ในฐานะปุโรหิตมาจากการดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์และเชื่อฟังในการให้เกียรติพันธสัญญา พลังนี้เพิ่มขึ้นโดยการฝึกใช้ฐานะปุโรหิตในความชอบธรรม

“บิดาททั้งหลาย ข้าพเจ้าขอเตือนท่านถึงลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ในการเรียกของท่าน ท่านมีพลังอำนาจของฐานะปุโรหิตโดยตรงจากพระเจ้าเพื่อคุ้มครองบ้านของท่าน จะมีช่วงเวลาซึ่งมีเพียงพลังอำนาจนี้เท่านั้นที่ยืนเป็นเกราะกำบังระหว่างครอบครัวท่านกับอันตรายของปฏิปักษ์ ท่านจะได้รับการนำทางจากพระเจ้าโดยของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์”⁹

“พลังอำนาจ ที่ท่านได้รับจะขึ้นอยู่กับสิ่งที่ท่านทำกับของประทานอันศักดิ์สิทธิ์ที่มองเห็นนี้

“สิทธิอำนาจของท่านผ่านมาทางการแต่งตั้งพลังอำนาจของท่านผ่านมาทางการเชื่อฟังและความมีค่าควร ...

“พลังอำนาจในฐานะปุโรหิตมาจากการทำหน้าที่ของท่านในเรื่องปรกตธรรมดา เช่น เข้าร่วมการประชุม ยอมรับงานมอบหมาย อ่านพระคัมภีร์รักษาพระคำแห่งปัญญา”¹⁰

ผู้ใช้ที่แท้จริงของพระเจ้า

“เราไม่ได้ยินว่ามีการใช้กุญแจฐานะปุโรหิตในบรรดาคริสตจักรของชาวคริสต์อื่นๆ ดูเหมือนเป็นเรื่องแปลกที่บางคนบอกว่าเราไม่ใช่ชาวคริสต์ในเมื่อเราเป็นศาสนจักรเดียวที่มีสิทธิอำนาจและมีองค์การที่พระองค์ทรงสถาปนา

“อัครสาวกสิบสองในปัจจุบันเป็นคนธรรมดา มาก พวกท่านมิได้เป็นบุคคลที่โดดเด่นดังที่อัครสาวกสิบสองรุ่นแรกก็ได้เป็น แต่โดยรวมแล้วอัครสาวกสิบสองคือพลังอำนาจ

“เรามาจากหลากหลายสาขาอาชีพ เราเป็นนักวิทยาศาสตร์ นักกฎหมาย ครู

“เฮ็ลเดอร์ [ริสเชลล์ เอ็ม.] เนลสันเป็นศัลยแพทย์ หัวใจรุ่นบุกเบิก ...

“หลายท่านในควอร์รัมนี้เคยเป็นทหาร—กะลาสีทหารเรือ นักบิน

“พวกท่านเคยดำรงตำแหน่งต่างๆ ในศาสนจักร

เช่น ผู้สอนประจำบ้าน ครู ผู้สอนศาสนา ประธาน
โควรัม อธิการ ประธานสแตค ประธานคณะเผยแผ่
และที่สำคัญที่สุด สามีและบิดา

“ทุกท่านเป็นนักเรียนและครูสอนพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์ สิ่งที่เราเป็นหนึ่งเดียวคือ
ความรักที่เรามีต่อพระผู้ช่วยให้รอดกับลูกๆ ของ
พระบิดาของพระองค์ และพยานของเราว่าพระองค์
ทรงยืนในตำแหน่งประมุขของศาสนจักร

“อัครสาวกสิบสองเกือบทุกท่านมาจากภูมิลำเนา
ที่ต่ำต้อย เหมือนกับสมัยที่พระองค์ทรงอยู่ที่นี้ อัคร-
สาวกสิบสองที่มีชีวิตหล่อหลอมเข้าด้วยกันใน
ศาสนิกแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เมื่อ
การเรียกมาถึง อาจพูดได้ว่า ทุกคนวางแหของตน
แล้วตามพระเจ้าไป”¹¹

“ข้าพเจ้ายืนยันต่อท่านว่าชาย 14 คนที่ข้าพเจ้า
ร่วมรับการแต่งตั้งอยู่ด้วยนี้เป็นอัครสาวกที่แท้จริง
ในการประกาศเช่นนี้ ข้าพเจ้ามิได้กล่าวเกินกว่าสิ่ง
ที่พระเจ้าทรงสอน ไม่ได้กล่าวเกินกว่าสิ่งที่ทรงเปิด
เผยให้แก่ผู้ใดก็ตามที่แสวงหาด้วยใจจริง ด้วยเจตนา
แท้จริงเพื่อจะรับประจักษ์พยานส่วนตัวของพระ
วิญญาน

“คนเหล่านี้เป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระเจ้า จง
เอาใจใส่คำแนะนำของพวกเขา”¹²

คำพยานของอัครสาวก

“ข้าพเจ้ายังขาดคุณสมบัติอีกหลายประการ ยัง
มีอีกหลายอย่างในงานรับใช้ของข้าพเจ้าที่ยังไม่
ดีพอ มีอย่างเดียวเท่านั้น คุณสมบัติหนึ่งอย่าง
ที่สามารถอธิบายได้ เฉากเช่นเปโตรและทุกคนที่ได้รับการ
วางมือแต่งตั้งมาแล้ว คือ ข้าพเจ้ามีพยาน นั้น

“ข้าพเจ้ารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าคือพระบิดาของเรา
พระองค์ทรงแนะนำพระบุตรของพระองค์ พระเยซู
คริสต์ต่อใจเซฟ สมิธ ข้าพเจ้าประกาศแก่ท่านว่า
ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระ
องค์ทรงพระชนม์ พระองค์ประสูติในความเรียงโรจน์
แห่งเวลา พระองค์ทรงสอนพระกิตติคุณของพระ
องค์และทรงได้รับการทดสอบ พระองค์ทรงทนทุกข์
ทรมานและถูกตรึงกางเขน และฟื้นคืนพระชนม์ใน
วันที่สาม พระองค์ทรงมีพระวรกายแห่งเนื้อหนัง

และกระดูกเช่นเดียวกับพระบิดาของพระองค์
พระองค์ทรงกระทำการชดใช้ของพระองค์ ข้าพเจ้า
กล่าวคำพยานถึงพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึง
พระองค์”¹³ ■

อ้างอิง

1. “การประสาทรานะปุโรหิต: คำสอน หลักธรรม และ
การปฏิบัติ,” *การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก*,
21 มิ.ย. 2003 หน้า 1
2. “อัครสาวกสิบสอง,” *เล็ยโฮนา* พ.ศ. 2008 หน้า 102
3. “What Every Elder Should Know—and Every Sister
as Well: A Primer on Principles of Priesthood
Government,” *Tambuli*, พ.ศ. 1994, 17; ดู *Ensign*,
ก.พ. 1993, 8 ด้วย
4. “The Aaronic Priesthood,” *Ensign*, พ.ศ. 1981, 30–31
5. “An Appeal to Prospective Elders,” *Ensign*, พ.ศ. 1975,
104, 105, 106
6. “การประสาทรานะปุโรหิต,” *การประชุมอบรมผู้นำ
ทั่วโลก*, 21 มิ.ย. 2003 หน้า 1–2
7. “What Every Elder Should Know,” *Tambuli*, พ.ศ.
1994, 21–22
8. “The Temple, the Priesthood,” *Ensign*, พ.ศ. 1993, 20
9. “พลังอำนาจของฐานะปุโรหิต,” *เล็ยโฮนา* พ.ศ. 2010
หน้า 8, 11
10. “The Aaronic Priesthood,” *Ensign*, พ.ศ. 1981, 32, 33.
11. “อัครสาวกสิบสอง,” *เล็ยโฮนา* พ.ศ. 2008 หน้า 103–104
12. “อัครสาวกสิบสอง,” *เล็ยโฮนา* ม.ค. 1997 หน้า 8
13. “อัครสาวกสิบสอง,” *เล็ยโฮนา* พ.ศ. 2008 หน้า 104

บิดาทั้งหลาย
ข้าพเจ้าขอเตือน
ท่านถึงลักษณะอัน
ศักดิ์สิทธิ์ในการเรียก
ของท่าน ท่านมีพลัง
ของฐานะปุโรหิต
โดยตรงจากพระเจ้า
เพื่อคุ้มครองบ้าน
ของท่าน

หน้าที่ฐานะปุโรหิต แห่งอาโรน ของท่าน

ท่านได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน
เวลานี้ท่านควรจะทำอะไร

โดย พอล แวนเดนเบิร์ก

นิตยสารศาสนจักร

ท่านอาจจะเป็นมัคทายกคนใหม่
ล่าสุด เพิ่งได้รับแต่งตั้งเมื่อวัน
อาทิตย์ที่ผ่านมา หรือผู้สอนที่
ช่วยเตรียมศิษย์ลูกหาลับตาห์ หรือท่าน
อาจจะเป็นปุโรหิตที่มีประสบการณ์ เฉลียว
ฉลาดในโครงการรับใช้หลายด้าน ทั้งใน
การแนะนำผู้สอนและมัคทายกผู้น้อง
ในความรับผิดชอบใหม่ของพวกเขา แต่ผู้
ดำรงฐานะปุโรหิตทุกคนมีการเรียกเหมือน
กันจากพระเจ้า นั่นคือ “ให้ทุกคนพึงเรียน
รู้หน้าที่ของตน และกระทำในตำแหน่งซึ่ง
ตนได้รับการกำหนดไว้ ด้วยความขยัน
หมั่นเพียรจนสุดความสามารถ” (คพ.
107:99)

แต่ท่านสามารถเรียนรู้หน้าที่นี้ได้ทีไหน
บ้าง แห่งแรกที่มองหาควรจะเป็นพระ
คัมภีร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านจะต้อง
ศึกษาพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธ-
สัญญาภาคต่างๆ ที่สรุปหน้าที่ของฐานะ
ปุโรหิตแห่งอาโรนไว้ ได้แก่ ภาค 20:46-60,
72-79; และภาค 84:111

แหล่งสำคัญอีกแหล่งหนึ่งคือจุลสาร
สัมฤทธิ์ผลในหน้าที่ของฉันต่อพระผู้เป็น
เจ้า: สำหรับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน
จุลสารเล่มนี้แบ่งความรับผิดชอบฐานะ

ปุโรหิตของท่านออกเป็นสามส่วนได้แก่
(1) “ปฏิบัติศาสนพิธีฐานะปุโรหิต” (2)
“รับใช้ผู้อื่น” และ (3) “เชื่อเชิญให้คนทั้ง
ปวงมาหาพระคริสต์” ในส่วน “หน้าที่ฐานะ
ปุโรหิต” ของแต่ละตำแหน่ง—มัคทายก
ผู้สอน และปุโรหิต—ท่านจะพบข้อพระ
คัมภีร์เพิ่มเติมให้ศึกษาและข้อเสนอแนะ
สำหรับการวางแผนของท่านเองเพื่อช่วย
ให้ท่านเข้าใจหน้าที่ฐานะปุโรหิตของท่าน
มากขึ้น

เราจะสรุปพอสังเขปเกี่ยวกับหน้าที่
หลักบางประการของผู้ดำรงฐานะปุโรหิต
แห่งอาโรน

มัคทายก

มัคทายกเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อน
สมาชิกในโครัมและสมาชิกศาสนจักร
คนอื่นๆ เขาดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม
และดำรงตนให้มีค่าควรใช้ฐานะปุโรหิต
อยู่เสมอ

เขาส่งผ่านศิษย์ลูกหาคือ เป็นหน้าที่ศักดิ์-
สิทธิ์ที่สุดประการหนึ่งของมัคทายก ขณะ
มัคทายกปฏิบัติหน้าที่นี้ เขาคือตัวแทน
ของพระเจ้า เขาพึงมีค่าควรส่งเครื่องหมาย
ของศิษย์ลูกหาให้สมาชิกศาสนจักร เขาควร
แต่งกายและประพฤติปฏิบัติในขอบเขตที่

การแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน
นำมาซึ่งสิทธิ์ ความรับผิดชอบ และ
หน้าที่เฉพาะด้าน เพื่อให้รู้ว่าสิ่งเหล่านี้คือ
อะไร อันดับแรกให้เปิดอ่านพระคัมภีร์
แหล่งช่วยสำคัญอีกแหล่งหนึ่งคือจุลสาร
สัมฤทธิ์ผลในหน้าที่ของฉันต่อพระผู้เป็น
เจ้า: สำหรับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่ง
อาโรน

ถ่ายภาพประกอบโดย โคดี เบลล์

จะสะท้อนถึงลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของศีลระลึก หากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ เขาควรสวมเสื้อเชิ้ตสีขาว

มัคนายกรับใช้เป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจประจำที่ได้รับบริการ “กำหนดให้...ดูแลศาสนจักร” (คพ. 84:111) อีกทั้งต้อง “เตือน, อรรถาธิบาย, แนะนำ, และสอน, และเชื้อเชิญให้คนทั้งปวงมาหาพระคริสต์” (คพ. 20:59) ความรับผิดชอบดังกล่าวรวมถึงการผูกมิตรสมาชิกโครัมและเยาวชนชายคนอื่นๆ แจ้งสมาชิกศาสนจักรเรื่องการประชุมต่างๆ พูดในการประชุม แบ่งปันพระกิตติคุณ และแสดงประจักษ์พยาน เขาช่วยอธิการใน “การปฏิบัติเรื่องฝ่ายโลก” (คพ. 107:68) ความรับผิดชอบนี้อาจรวมถึงการรวบรวมเงินบริจาคอดอาหาร ดูแลคนยากจนและคนขัดสน ดูแลอาคารประชุมและสนาม และรับใช้เป็นผู้ส่งสารให้อธิการในการประชุมต่างๆ ของศาสนจักร

เขามีส่วนร่วมในการสอนของโครัม โดยเป็นนักเรียนพระกิตติคุณที่กระตือรือร้น หน้าที่อื่นๆ ได้แก่ช่วยสมาชิกตามความจำเป็นฝ่ายโลกของคนเหล่านั้น เตรียมและรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา สนับสนุนและช่วยประธานโครัม ทำให้เยาวชน

เติบโตสู่ความมีศักดิ์ศรี

“เราจึงเรียกพี่น้องชายรุ่นเยาว์ที่ยอดเยี่ยม ให้มาแนะนำกันที่จะ ‘เกิดใหม่’ จงสวด อ่อนน้อมให้ได้รับการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งนี้ในชีวิตท่าน จงศึกษาพระคัมภีร์ จงปรารถนา ยิ่งกว่าสิ่งใดให้ได้รับรู้จักพระผู้เป็นเจ้าและเป็นเหมือนพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ จงชื่นชมความเยาว์วัยของท่านแต่จง ‘เลิกอาการเด็กเสียว’

“หลีกเลี่ยงวาทะหยาบคายและคำพูดไร้สาระ

“หลีกเลี่ยงความชั่วร้ายทั้งปวง

“หลีกเลี่ยงความขัดแย้ง

“กลับใจเมื่อต้องทำ

“ทั้งหมดนี้จะช่วยให้ท่านเติบโตเป็นผู้ชายที่มีศักดิ์ศรีและวุฒิภาวะ ท่านจะมีความกล้าหาญ คุ้มครองความไว้วางใจ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ศรัทธา และคุณความดี มิตรสหายจะชื่นชมท่าน บิดามารดาจะชมเชยท่าน พี่น้องชายฐานะปุโรหิตจะพึ่งพาท่าน เยาวชนหญิงจะนิยมชมชอบท่านและเป็นคนดีขึ้นเพราะท่าน พระผู้เป็นเจ้าจะประทานเกียรติแก่ท่าน และประสาทพรการรับใช้ฐานะปุโรหิตของท่านด้วย *อำนาจจากเบื้องบน*”

อธิการคือ บี. แมคมูลลิน, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายอธิการควบคุม, “พลังอำนาจของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน,” *เสี้ยวไฮนา พ.ย. 2011* หน้า 62

ชนชายในวัยควรวัยมัธยม และเรียนพระกิตติคุณ

ผู้สอน

ผู้สอนมีความรับผิดชอบทั้งหมดของมัคทายก อีกทั้งมีความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

เขาเตรียมศิษย์ระลึก ความรับผิดชอบของผู้สอนคือมีศิษย์ระลึกพร้อมเสมอสำหรับการประชุมศิษย์ระลึก การเตรียมศิษย์ระลึกเป็นตัวอย่างที่ดีของการรับใช้โดยไม่คาดหวัง คำสรรเสริญสำหรับการทำเช่นนั้น สมาชิกมักไม่ทราบว่าคุณสอนเตรียมศิษย์ระลึกแต่มีการรับใช้เช่นนั้นและพระเจ้าพอพระทัยเพราะนั่นคือการรับใช้ที่แท้จริง

“หน้าที่ของผู้สอนคือดูแลศาสนจักรเสมอ, และอยู่กับพวกเขาและทำให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้น” (คพ. 20:53) วิธีหนึ่งที่เขาทำสิ่งนี้คือ การรับใช้เป็นผู้สอนประจำบ้าน

เขาต้อง “ดูว่าไม่มีความชั่วช้าสามานย์ในศาสนจักร, ทั้งไม่โกรธเคืองกัน, ทั้งไม่พูดเท็จ, ลอบกัด, หรือพูดให้ร้าย” (คพ. 20:54) ความรับผิดชอบนี้รวมถึงการเป็นผู้สร้างสันติโดยช่วยให้สมาชิกมีความสนิทสนมกลมเกลียวกัน เขาควรกระตุ้นคนรอบข้างให้มองส่วนดีในผู้อื่นเสมอ

เขาต้อง “ดูว่าศาสนจักรประชุมกันบ่อยๆ, และดูด้วยว่าสมาชิกทุกคนทำหน้าที่ของพวกเขา” (คพ. 20: 55) ส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบดังกล่าวคือชวนผู้อื่นมาโบสถ์

ปุโรหิต

ปุโรหิตมีความรับผิดชอบทั้งหมดของมัคทายกและผู้สอน อีกทั้งมีความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

เขาปฏิบัติหน้าที่ที่โต๊ะศิษย์ระลึก เกียรติ

ของการปฏิบัติศิษย์ระลึกมอบให้ปุโรหิต ผู้กล่าวคำสวดอ่อนน้อมศิษย์ระลึก ปุโรหิตควรรู้จักคำสวดอ่อนน้อมศิษย์ระลึกเป็นอย่างดี แต่งกายเหมาะสม และล้างมือก่อนปฏิบัติศาสนพิธีนี้ เหนือสิ่งอื่นใด ปุโรหิตพึงมีค่าควรต่อการปฏิบัติศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้ในฐานะตัวแทนของพระผู้ช่วยให้รอด

หน้าที่อีกประการหนึ่งของปุโรหิตคือให้บัพติศมาเมื่อได้รับมอบอำนาจจากอธิการหรือประธานสาขา (ดู คพ. 20:46) บัพติศมาโดยสิทธิอำนาจที่ถูกต้องเป็นศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์และสำคัญที่สุดพิธีหนึ่งในศาสนจักร เพราะนี่คือศาสนพิธีซึ่งเราจะได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร ได้รับยกโทษบาปของเรา และเข้ามาในเส้นทางสู่อาณาจักรซีเลสเชียล

“หน้าที่ของปุโรหิตคือสั่งสอน, สอน, อรรถาธิบาย, [และ] แนะนำ” (คพ. 20:46) นี่หมายความว่าปุโรหิตได้รับเรียกให้สอนหลักธรรมของพระกิตติคุณแก่ผู้อื่น และเพื่อจะสอนหลักธรรมของพระกิตติคุณแน่นอนว่าเขาต้องเรียนรู้ก่อนว่าหลักธรรมเหล่านั้นคืออะไร ความรับผิดชอบดังกล่าวจะเป็นประโยชน์มากขณะเขาเตรียมรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา

เขาต้อง “เยี่ยมบ้านสมาชิกแต่ละคน, และแนะนำพวกเขาให้สอดคล้องกันโดยออกเสียงและในที่ลับตาและปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่างในครอบครัว” (คพ. 20:47) ปุโรหิตทำสิ่งนี้เมื่อเขาทำหน้าที่รับผิดชอบในการเป็นผู้สอนประจำบ้านและไปเยี่ยมครอบครัวที่ได้รับมอบหมาย

เขามีสิทธิอำนาจในการประสาทฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและแต่งตั้งปุโรหิต ผู้สอน และมีคนยากคนอื่นๆ แต่เฉพาะในกรณีที่ได้รับมอบอำนาจจากอธิการหรือประธานสาขาเท่านั้น (ดู คพ. 20:48) อำนาจในการประสาทฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเป็นอำนาจศักดิ์สิทธิ์

เยาวชนหญิงและฐานะปุโรหิต

แม้จะมอบสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตให้เฉพาะสมาชิกชายที่มีค่าควรของศาสนจักร แต่พรของฐานะปุโรหิตมีผลต่อทุกคน—และพรเหล่านี้เหมือนกันสำหรับชายและหญิง เด็กหญิงและเด็กชาย คนจรวยและคนยากจน ลูกทุกคนของพระผู้เป็นเจ้ามีเอกลักษณ์ของการได้รับศาสนพิธีแห่งความรอดเดียวกันของฐานะปุโรหิต

ในฐานะธิดาที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือก เยาวชนหญิงทุกคนที่รับบัพติศมาแล้วได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นกัน พวกเขามีสิทธิ์แสวงหาและได้รับ

พรโดยของประทานฝ่ายวิญญาณ เช่น “ของประทานแห่งการพูดภาษา, การพยากรณ์, การเปิดเผย, นิมิต, การบำบัดรักษา, การแปลภาษา, และอื่นๆ” (หลักแห่งความเชื่อข้อ 7) เมื่อเยาวชนหญิงดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมและพยายามรับใช้ผู้อื่นโดยรับและพัฒนาของประทานเหล่านี้ของพระวิญญาณ แบบอย่างอันดีของพวกเธอจะเป็นอิทธิพลแรงกล้าต่อเยาวชนชายรอบข้างพวกเธอ

เยาวชนหญิงจะช่วยให้เยาวชนชายเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีค่าควรได้อย่างไร เยาวชนชายคนหนึ่งตอบว่า “ผมคิดว่าเรื่องใหญ่ที่สุดสองเรื่องที่พวกเราทำคือแต่งกายสุขภาพเรียบร้อยและมีเมตตาต่อทุกคน การแต่งกายสุขภาพเรียบร้อยช่วยผมควบคุมความคิด และผมสามารถมองพวกเธอได้ขณะพูดคุยกัน!”

พระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยท่าน

เมื่อมีคนยาก ผู้สอน และปุโรหิตอย่างท่านเข้าใจและเกิดสัมฤทธิผลในหน้าที่ฐานะปุโรหิตของท่าน ท่านจะประสบปีติอันเกิดจากการปฏิบัติศาสนพิธีฐานะปุโรหิตจากการรับใช้ผู้อื่น และจากการเชื่อเชิญให้คนทั้งปวงมาหาพระคริสต์ ในช่วงเวลาถึงผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ฝ่ายประธานสูงสุดเขียนว่า “พระบิดาบนสวรรค์ทรงไว้วางใจและเชื่อมั่นในตัวท่านมาก และทรงมีพันธกิจสำคัญให้ท่านทำ พระองค์จะทรงช่วยท่านเมื่อท่านหันไปพึ่งพระองค์ในการสวดอ้อนวอน ฟังการกระตุ่นเตือนของพระวิญญาณ เชื่อฟังพระบัญญัติ และรักษาพันธสัญญาที่ท่านทำไว้” (สัมฤทธิผลในหน้าที่ของฉันต่อพระผู้เป็นเจ้า [2010], หน้า 5)

แม้จะมอบสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตให้เฉพาะสมาชิกชายที่มีค่าควรของศาสนจักร แต่พรของฐานะปุโรหิตมีผลต่อทุกคน ไม่ว่าชายหรือหญิง

หน้าที่ฐานะปุโรหิตเพิ่มเติม

ดูข้อมูล วีดิทัศน์ และเรื่องราวเกี่ยวกับหน้าที่ฐานะปุโรหิตและหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าได้ที่ DutytoGod.Ids.org

ไปบ้านพักคณะเผยแผ่!

เช้าหลังกลับจากงานเผยแผ่ในไอโวลีโคสต์ มาบ้านที่กานา ผมตื่นหกโมงเช้า ยังไม่ถึงเวลานัดสัมมนาปิดกับประธาน สเตจจนกว่าจะบ่าย ผมจึงตัดสินใจหลับต่อ ขณะมอยหลับ ความรู้สึกหนึ่งแวบเข้ามาในความคิด “ไปบ้านพักคณะเผยแผ่เคปโคสต์” ผมรู้จักบ้านพักคณะเผยแผ่เคปโคสต์ กานา แต่ไม่รู้ว่าจะทำไมจึงต้องไปที่นั่นในเช้าวันนั้น

หลังจากมีความคิดเหล่านี้ ผมเริ่มรู้สึกกระวนกระวายใจกับความรู้สึกดังกล่าว ผมจึงตรงไปบ้านพักคณะเผยแผ่ ระหว่างทางผมกังวลว่าจะพูดอะไรกับประธาน

คณะเผยแผ่ ผมรู้ว่าท่านจะถามจุดประสงค์ที่ผมมา ผมจึงพยายามคิดหาคำตอบที่เหมาะสม

เมื่อไปถึงผมยังไม่ทราบคำตอบ ประธานคณะเผยแผ่เมลวิน บี. ซาเบย์เชิญผมเข้าไปในห้องทำงานของเขาเพราะคิดว่าผมมาที่นี่เพื่อให้เขาปลดผม หลังจากถามคำถามสองสามข้อประธานซาเบย์บอกผมให้ไปพบประธานสเตจเพื่อรับการปลด

“ผมทราบครับประธาน” ผมตอบ เขาหยุดครู่หนึ่ง จากนั้นจึงถามคำถามที่ผมพยายามคิดหาคำตอบมาตลอด “เข้านี้คุณมาที่นี่ทำไมเอ็ดเดอร์โมบีโอ”

ประธานคณะเผยแผ่ถามคำถามที่ผมพยายามหาคำตอบมาตลอด “เข้านี้คุณมาที่นี่ทำไม”

“ประธานซาเบย์ครับ ผมไม่มีคำตอบที่เหมาะสมกับคำถามนั้น” ผมบอก “แต่เข้านี้ผมมีความรู้สึกแรงกล้าว่าต้องมาที่นี่”

เขาหยุดครู่หนึ่งอีกครั้งและบอกผมอย่างนุ่มนวลว่า “เอ็ดเดอร์โมบีโอ การปรากฏตัวของคุณที่นี่คือความช่วยเหลือที่ผมสวดอ้อนวอนขอเมื่อวาน” เขาอธิบายว่าผู้ช่วยของเขาเพิ่งมาถึงพร้อมผู้สอนศาสนาคนใหม่ หนึ่งในนั้นเป็นชาวไอโวลีผู้สอนศาสนาพูดภาษาฝรั่งเศสคนแรกที่เขาเคยได้รับ และเขาไม่รู้ว่าจะสื่อสารกันอย่างไร เขาประกาศต่อจากนั้นว่า “ผมแน่ใจว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินข้อกังวลของผมเมื่อคืน”

ในที่สุดผมก็รู้เหตุผลของความรู้สึกตอนเช้าวันนั้น เราไปสมทบกับผู้สอนศาสนาคนใหม่ทันที และผมเป็นล่ามให้เอ็ดเดอร์ชาวไอโวลีขณะที่เขาเริ่มงานเผยแผ่ของเขา

เจ็ดเดือนต่อมาผมเดินทางกลับไปไอโวลีโคสต์เพื่อต่ออายุหนังสือเดินทางและเล่าประสบการณ์ที่วิเศษสุดนั้นกับประธานคณะเผยแผ่ของผม เขาบอกผมว่า “เราเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงทราบว่าจะใช้เราในงานของพระองค์อย่างไรและเมื่อใด”

ผมรู้ว่าถ้าเราตั้งอกตั้งใจทำงานอันทรงเกียรติของพระบิดาบนสวรรค์ เราไม่ต้องกังวล ขอเพียงแต่เอาใจใส่การกระตุ้นเตือนของสุรเสียงสงบแผ่วเบาและให้พระเจ้าทรงนำทางเรา ■

เฟลิกิเอน ตีอกโบ โมบีโอ, กานา

ผมฟังครั้งที่สอง

ผมกำลังจะเข้านอนในคืนก่อนการเดินทางเมื่อผมมีความรู้สึกที่ต้องซื้อขอบวงล้อกับยางนอกสำหรับรถมินิ-แวนอายุ 15 ปีของผม ซึ่งไม่มียางอะไหล่ วันรุ่งขึ้นผมมีงานยุ่งจนลืมความรู้สึกนั้น เราพาลูกสามคนของเราขึ้นรถ เข้าเกียร์ และป้ายหน้าไปบ้านคุณพ่อของผมซึ่งอยู่ไกลออกไปสี่ชั่วโมง

ระหว่างทาง ยางรถแวนล้อหนึ่งแบน เราให้คนมาลากรถแวนไปยังเมืองที่อยู่ใกล้สุดเพื่อเปลี่ยนยาง เราเสียสามเท่าของเงินที่ต้องซื้อขอบวงล้อกับยางนอกที่บ้าน และเราเสียเวลารอ 90 นาที ผมเห็นคุณค่าของการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณและตัดสินใจว่าจะทำตามมากขึ้นในอนาคต

สี่ปีต่อมาและลูกอีกสองคน เราวางแผนไปเยี่ยมคุณพ่อของผมอีกครั้งซึ่งเวลานี้อยู่ห่างออกไป 13 ชั่วโมง ตอนนั้นเราใช้รถแวนอีกคัน คันนี้อายุ 14 ปี ราวหนึ่งสัปดาห์ก่อนเดินทาง ผมรู้สึกว่าจะต้องเปลี่ยนยางอะไหล่ของรถแวน เพราะจำประสบการณ์ครั้งก่อนได้ผมจึงทำตามการกระตุ้นเตือน สองวันต่อมาผมรู้สึกว่าจะต้องซื้อสายรัดเฟืองล้อซึ่งก่อนหน้านี้เราใช้เชือกผูกผมต้องการซื้อสองเส้นแต่เขาขายยกชุดสี่เส้น ผมเก็บอีกสองเส้นที่เหลือไว้ในชุดลูกเงินของผม

ระหว่างกลับจากเยี่ยมคุณพ่อ เราแวะซื้ออาหารค่ำ ขณะที่ผมกำลังหยิบของบางอย่างออกจากภาชนะใส่ของบนหลังคารถแวน ลูกสาววัยสามขวบของผมจับประตูเลื่อน และประตูร่วงลงไปบนพื้น!

เราขอบพระทัยที่ประตูไม่โดนเธอ เราอยู่ไกลบ้านราว 500 ไมล์ (805 กิโลเมตร) ตอนเย็นวันศุกร์ ด้วยเหตุนี้ผมจึงยกประตูเข้าที่เพื่อเราจะเดินทางต่อ แต่ประตูอยู่ไม่ตรงรางเลื่อนเราจึงได้ยินเสียงถนนขณะขับรถ ผมจอดรถชิดขอบทางอีกครั้งและใช้สายรัดที่เหลือมัดประตู

หลายชั่วโมงต่อมารถแวนเริ่มสั่นอย่างแรง เสียงกระแทกดังมาจากประตูที่กำลังโคลงเคลง แต่สายรัดก็ยังยึดประตูให้อยู่กับที่ ผมจอดรถชิดขอบทางและพบว่าเข็มขัดรัดหน้ายางล้อหนึ่งของเราหายไป

รถแวนเริ่มสั่นอย่างแรง ผมจอดรถชิดขอบทางและพบว่าเข็มขัดรัดหน้ายางล้อหนึ่งหายไป

ผมรีบเอายางอะไหล่ที่ผมซื้อเมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อนมาเปลี่ยนทันที และเราออกเดินทางอีกครั้ง

ผมรู้สึกขอบพระทัยสำหรับการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทำให้เราปลอดภัยระหว่างการเดินทาง ผมรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงดูแลเราถ้าเราฟัง “สุรเสียงสงบแผ่วเบา” (1 พงศ์กษัตริย์ 19:12; ดู 1 นิไฟ 17:45; คพ. 85:6 ด้วย) เอาใจใส่การกระตุ้นเตือนของพระองค์ และทูลขอความช่วยเหลือเมื่อเราต้องการ ■
แมทธิว ดี. ฟลิททัน, เนติยสารศาสนจักร

ผมกำลังหว่านเมล็ด

ในวิชาจริยศาสตร์ธุรกิจสำหรับโปรแกรมปริญญาโทของผมที่มหาวิทยาลัยนานาชาติซิลเวอร์ในไฮเดิลแบร์ก เยอรมนี อาจารย์ขอให้นักศึกษาแต่ละคนนำเสนอปากเปล่า 20 นาทีตอนจบเทอม ท่านถามผมว่าผมอยากพูดเรื่องจริยธรรมจากมุมมองของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหรือไม่

ผมรับบัพติศมาเมื่ออายุ 18 ปีและได้รับเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่ในบราซิลอีกหนึ่งปีต่อมา ผมยังคงแบ่งปันพระกิตติคุณ

กับหลายคนนับแต่นั้น

ผมรู้ว่าการถกประเด็นศาสนาในมหาวิทยาลัยเป็นเรื่องท้าทาย แต่ผมยอมรับการทำทายนั้น ผมตัดสินใจเตรียมการนำเสนอครอบคลุมข้อมูลจาก Mormon.org มหาวิทยาลัยของผมมีนักศึกษาจากทั่วโลก วิชาจริยศาสตร์ของผมสะท้อนให้เห็นความหลากหลายเหล่านั้น เนื่องด้วยมีนักศึกษา 18 คนจากประเทศต่างๆ

การนำเสนอจริยธรรมเริ่มด้วยนักศึกษา

สองคนจากอินเดียตามด้วยนักศึกษาคนหนึ่งจากพม่า ผมนำเสนอเป็นคนสุดท้าย ผมพูดถึง “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” หลักแห่งความเชื่อ และหัวข้อพระกิตติคุณอื่นๆ นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ยินเรื่องศาสนจักรเป็นครั้งแรก

ผมทิ้งท้ายด้วยประจักษ์พยานของผมในพระกิตติคุณและความสำคัญของการทำสิ่งถูกต้องแม้จะมีแรงกดดันรอบตัว สุดท้ายผมแจกพระคัมภีร์มอรมอนให้

หลังจากการนำเสนอพวกเขาข้อคำถามกันทุกรูปแบบ การนำเสนอ 20 นาทีของผมกลายเป็นหนึ่งชั่วโมง

“เพราะจิตวิญญาณเรา เบิกบานในเพลงจากใจ” (คพ. 25:12)

โดย เอ็ดเดอร์โจซัว สุปรันตรีโย
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เอ็ดเดอร์โจซัว สุปรันตรีโย

นับตั้งแต่สมัยพันธสัญญาเดิมจนถึงสมัยการประทานคริสต์ทศวรรษ บทเพลงสรรเสริญพระเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของพระกิตติคุณมาโดยตลอด พระคัมภีร์ข้อหนึ่งในพันธสัญญาเดิมขอให้เรา “เปล่งเสียงชื่นบานถวายแด่พระเจ้า เปล่งเป็นเสียงเพลงชื่นบานและร้องเพลงสรรเสริญ” (สดุดี 98:4) ในพันธสัญญาใหม่ เปาโลแนะนำวิสุทธิชนในโคโลสีว่า “จงให้พระบาทของพระคริสต์ดำรงอยู่ในตัวท่าน... จงสั่งสอนและเตือนสติกันด้วยปัญญาทั้งสิ้น จงร้องเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญด้วยใจไมทนาขอบพระคุณพระเจ้า” (โคโลสี 3:16)

ในเดือนกรกฎาคม 1830 เพียงสามเดือนหลังจากจัดตั้งศาสนจักร พระเจ้าทรงแนะนำผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทถึงเอมมาภรรยาของท่านดังนี้ “และจะให้แก่เจ้า, เช่นกัน, ที่จะเลือกเพลงสดุดีอันศักดิ์สิทธิ์, ดังที่จะให้แก่เจ้า, ซึ่งเป็นที่พอใจแก่เรา, ที่จะให้มีในศาสนจักรของเรา. เพราะจิตวิญญาณเราเบิกบานในเพลงจากใจ; แท้จริงแล้ว, เพลงจากคนชอบธรรมเป็นคำสดุดีอันหวานต่อเรา, และจะได้รับการตอบด้วยพรบนับครั้งไม่ถ้วนของพวกเขา.” (คพ. 25:11-12) พระคัมภีร์ข้อนี้พิสูจน์ให้เราเห็นว่าเพลงสดุดีเป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นฟูพระกิตติคุณ

คำนำของฝ่ายประธานสูงสุดในหนังสือเพลงสดุดีของเรา กล่าวว่า “ดนตรีอันให้การพอใจเป็นส่วนสำคัญของการประชุม

ศาสนจักรของเรา เพลงสดุดีทูลเชิญพระวิญญาณพระเจ้า สร้างความรู้สึกแห่งความศรัทธา ให้ความสามัคคีแก่เราในฐานะสมาชิก และจัดหาหนทางให้เราที่จะถวายการสรรเสริญแด่พระเจ้า

“คำเทศนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบางอย่างเป็นการเทศนาโดยการร้องเพลงสดุดี เพลงสดุดีนำเราไปสู่การกลับใจและงานดี สร้างประจักษ์พยานและศรัทธา ปลอดภัยผู้เหนื่อยหน่าย ปลอดภัยประโลมผู้โศกเศร้า และคลอใจให้เราอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่... ”

“ดนตรีมีพลังอันไม่มีขอบเขตที่จะช่วยให้ครอบครัวมีความเข้มแข็งทางวิญญาณมากขึ้นและอุทิศตนมากขึ้นต่อพระกิตติคุณ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะทำให้บ้านของพวกเขาเต็มไปด้วยเสียงดนตรีที่มีค่าควร...”

“สอนลูกๆ ของท่านให้รักเพลงสดุดี ร้องเพลงสดุดีในวันสะบาโต ในคืนสังสรรค์ในครอบครัว ระหว่างการศึกษาพระคัมภีร์ ในเวลาสดุดีอันหวาน ร้องเพลงขณะทำงาน ขณะเล่น และขณะที่ท่านเดินทางร่วมกัน ร้องเพลงสดุดีเพื่อกล่อมเด็ก เพื่อสร้างศรัทธาและประจักษ์พยานในลูกเล็กๆ ของท่าน

“นอกจากเป็นพรแก่เราในฐานะสมาชิกศาสนจักรและครอบครัวแล้ว เพลงสดุดีสามารถเป็นประโยชน์อันยิ่งใหญ่แก่เราในฐานะส่วนบุคคลได้ด้วย เพลงสดุดีสามารถยกวิญญาณ

ของเรา ให้ความกล้าหาญและนำเราไปสู่การกระทำที่ขอบธรรม เพลงสวดสามารถทำให้จิตวิญญาณของเราเต็มไปด้วยความคิดแห่งสวรรค์และนำวิญญาณแห่งสันติมาให้เรา

“เพลงสวดสามารถช่วยเราให้ยืนหยัดต่อการล่อลวงของปฏิปักษ์...” (ดูเพลงสวดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, 1985, หน้าคำกล่าวของฝ่ายประธานสูงสุด)

ข้าพเจ้าเริ่มพัฒนาความรักที่มีต่อการร้องเพลงสวด

ของศาสนจักรหลังจากแต่งงานได้ไม่นาน เมื่อครอบครัวเรามีลูก การร้องเพลงสวดก่อนสวดอ้อนวอนที่การสังสรรค์ในครอบครัวกลายเป็นประเพณีของครอบครัว ข้าพเจ้าได้รับพรที่สัญญาไว้จากการร้องเพลงสวด

เมื่อไม่นานมานี้เราไปเยี่ยมครอบครัวเปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ในซีบู มาเลเซียตะวันออก หลังจากแนะนำตัว เราตัดสินใจร้องเพลงสวด ก่อนร้องเพลง ผู้เป็นมารดาบอกเราว่าเธอมีแผ่นซีดีเพลงสวดของศาสนจักรในภาษาท้องถิ่นซึ่งจัดทำโดยผู้สอนศาสนา เธอเปิดเพลงสวดที่ครอบครัวเธอชื่นชอบ “บ้านเป็นสวรรค์บนโลกได้” (เพลงสวด, 1985, หน้า 146) เรานั่งลงกับพื้นและเริ่มร้องเพลง ขณะร้องเรารู้สึกถึงวิญญาณแห่งความรักและความเป็นหนึ่งเดียวกันในบ้านเล็กๆ หลังนี้

แอลมาซึ่งสอนสมาชิกใหม่ของศาสนจักรในเซราเฮ็มมาตั้งคำถามว่า “...พี่น้องข้าพเจ้า, หากท่าน

**การร้องเพลงสวดของ
ศาสนจักรหรือเพลง
สำหรับเด็กนำความรู้สึก
สวรรค์มาสู่ใจเรา ความ
รู้สึกที่นำเราเข้าใกล้
พระบิดาบนสวรรค์
และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด**

ประสบกับการเปลี่ยนแปลงในใจแล้ว, และหากท่านรู้สึกอยากร้องเพลงสวดดีความรักที่ไถ่, ข้าพเจ้าจะถาม, ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้หรือไม่?” (แอลมา 5:26) ขณะร้องเพลงสวดในศาสนจักรหรือในครอบครัวหรือเป็นส่วนตัว ไม่ว่าจะออกเสียงหรือร้องในใจ เราจะรู้สึกได้ถึงความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ที่ไหลผ่านเข้ามาในใจเราจะนำสันติสุข การปลอบโยนและกำลังใจให้เรารับมือกับ

การทำหายในชีวิต

เพลงสวดสามารถเป็นคู่มือการเรียนรู้ได้เช่นกัน เพลงสำหรับเด็กซึ่งรู้จักกันดี “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้า” มีหลักคำสอนรากฐานของพระกิตติคุณซึ่งเรียบง่ายและเข้าใจได้ทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดหรือมีภูมิหลังทางการศึกษาอย่างไร ซิสเตอร์เจนิซ แคปปี เพอร์รี่ ขณะบรรยายที่พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักร เมื่อวันที่ 16 กันยายน ค.ศ. 2011 อ้างคำสอนของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ที่ว่า “เรารู้สึกและเรารู้ได้อย่างรวดเร็วผ่านดนตรี... สิ่งทางวิญญาณบางอย่างที่เราคงเรียนรู้ได้เข้ามาผ่านวิธีอื่น”

ข้าพเจ้ารู้ว่าการร้องเพลงสวดของศาสนจักรหรือเพลงสำหรับเด็กนำความรู้สึกสวรรค์มาสู่ใจเรา ความรู้สึกที่นำเราเข้าใกล้พระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา และ “นำเรากลับบ้านในสวรรค์ ที่เราฝันใฝ่เนา” (เพลงสวด, 1985, หน้า 146) ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

จนกว่าเราจะพบกันอีก

—โดย ประธานไมเคิล เอส. สมิธ และ ชิสเตอร์เจนิส เจ. สมิธ

เมื่อถึงช่วงสุดท้ายของงานเผยแผ่ข่าวเจ้ากับชิสเตอร์สมิธลาด้วยความรู้สึกหลายอย่างระคนกัน เรามีความสุขทุกช่วงเวลาที่อยู่ประเทศไทย เรายรักสมาชิกศาสนจักรทุกคน ทั้งในประเทศไทย ลาว และพม่า ศาสดาพยากรณ์เจคอบอธิบายได้ดีที่สุดเมื่อท่านกล่าวว่า “ชีวิตเราที่ล่วงไปดั่งฝัน” (เจคอบ 7:26)

เป้าหมายหนึ่งของเราคือไปเยี่ยมและรับส่วนศีลระลึกกับทุกวอร์ดทุกสาขาในคณะเผยแผ่ ทั้งหมดใช้เวลาสามปี แต่เราทำเป้าหมายนั้นสำเร็จ การได้พบกับสมาชิกในวอร์ดและสาขาของพวกเขาเป็นประสบการณ์ที่สัมผัสจิตวิญญาณมากที่สุดประสบการณ์หนึ่งของเรา

ท่านเป็นแรงบันดาลใจให้เรา เพราะศรัทธาและความเต็มใจรับใช้พระเจ้าของท่าน แม้หลายครั้งจะตกอยู่ในสภาวะการณ์ยากลำบาก เราประสบโศกนาฏกรรมการจลาจลด้วยกันในปี 2009 และอีกครั้งช่วงน้ำท่วมปี 2011 แต่

เราได้เห็นถึงศรัทธาที่หลังไหลมาอย่างมากมายของสมาชิกและผู้สอนศาสนา ขณะทำงานด้วยกันเพื่อรับใช้ผู้อื่น โดยไม่คำนึงว่าพวกเขาเป็นสมาชิกศาสนจักรหรือไม่

เราได้เห็นถึงพรของอัครสาวกที่ เอ็ดเดอร์ดีลลิน เอช. โอคัส แห่งโครัม อัครสาวกสิบสอง ให้แก่ประเทศไทยช่วงท้ายการประชุมอบรมผู้นำฐานะปุโรหิตสำหรับฝ่ายประธานสเตคและฝ่ายประธานท้องถิ่น

เป็นสิ่งยอดเยี่ยมที่ได้เห็นความก้าวหน้าของศาสนจักรเมื่อจำนวนผู้เข้าร่วมการประชุมศีลระลึกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สมาชิกได้ช่วยเหลืองานเผยแผ่ศาสนาอย่างมากโดยเชื่อเชิญมิตรสหายกับเพื่อนบ้านให้มาโบสถ์และเรียนรู้พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

การเติบโตที่แท้จริงในศาสนจักรเห็นได้จากการจัดตั้งท้องถิ่นกรุงเทพเหนือภายใต้การนำของประธานศราวุธ

ประธานและชิสเตอร์สมิธกับสมาชิกสาขาสกลนคร

(ประธานท้องถิ่นกรุงเทพเหนือ) วิสัยทัศน์ที่ผู้นำเรามองเห็นคือเสริมสร้างแต่ละหน่วยเพื่อให้เราสามารถมุ่งหวังถึงความเป็นไปได้ที่จะมีสเตค 3 แห่งในภาคกลางในอนาคต

เรามุ่งหวังให้มีการแบ่งสาขาในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยเพื่อจะนำไปสู่สเตคอีกหลายสเตคในอนาคตเช่นกัน

เราได้รับเกียรติให้ทำงานกับผู้สอนศาสนาที่ดีที่สุดในโลก ในที่นี้รวมถึงผู้สอนศาสนาชาวไทยและชาวลาวหลายคนที่เป็นสมาชิกศาสนจักรรุ่นที่ 2 และรุ่นที่ 3 อนุชนรุ่นหลังซึ่งเป็นเยาวชนที่ซื่อสัตย์ในวอร์ดและสาขาของเราเป็นความหวังอันสดใสให้การเติบโตในอนาคตของศาสนจักรในประเทศไทย ลาว และพม่า

เราหวังด้วยใจจริงว่าวันหนึ่งจะได้กลับมาประเทศไทยและรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในพระวิหาร ขอขอบคุณสมาชิกทั้งหลายที่ได้มีโอกาสใช้ชีวิตร่วมกัน ขอพระเจ้าประทานพรท่านและคุ้มครองท่านจนกว่าเราจะพบกันอีก ■

กัญญาพันธุ์ (ประธาน สเตค กรุงเทพ) และประธาน สาธิต ไกวัล-วรรณนะ

ประธานและชิสเตอร์สมิธที่งานคริสต์มาสโอเพ่นเฮาส์ สาขาร้อยเอ็ด

ภาพถ่ายเชื้อเพลิงโดย ไมเคิล เอส. สมิธ

“เอ็มทีซีแจ้จ้งวัฒนะ” ต้อนรับอนาคตผู้สอนศาสนาว่าห้าสิบคน

—โดย สุพันธ์ธิดา แก่นจักร

เพื่อตอบรับคำเชื้อเชิญของฝ่ายประธานภาคเรื่องการเตรียมเยาวชนให้มีค่าควรรับใช้งานเผยแผ่ เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2012 ท้องถิ่นกรุงเทพเหนือ ประเทศไทยจึงได้จัดกิจกรรมจำลองอาคารประชุมแจ้จ้งวัฒนะเป็น “ศูนย์ฝึกอบรม [หลักสูตรเตรียมตัวเป็น] ผู้สอนศาสนา (เอ็มทีซี)” เพื่อกระตุ้นให้เยาวชนเตรียมรับใช้งานเผยแผ่ เยาวชนกว่า 50 คนสมัครเข้าร่วมกิจกรรมจาก 7 สาขาในท้องถิ่น ในจำนวนนี้มีผู้สนใจ 3 คนรวมอยู่ด้วย กิจกรรมนี้เคยจัดขึ้นอย่างประสบความสำเร็จมาแล้วที่สาขาปากเกร็ดเมื่อปีที่ผ่านมา

จำลองประสบการณ์จริง

การได้กรอกใบสมัครจริงของผู้สอนศาสนาทำให้เยาวชนตระหนักถึงความพร้อมของตนเอง หมายถึงกลับบ้านของแต่ละคนเพื่อแจ้ประเทศที่ได้รับเรียกไปรับใช้ แนะนำมาตรฐานการแต่งกาย แจ้กำหนดการ พร้อมด้วยจดหมายถึง

ผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในการเตรียมเยาวชนแต่เนิ่นๆ ตามคำแนะนำของผู้นำศาสนจักร

เวลา 6.00 น. ผู้ปกครองมาส่งเยาวชนที่อาคารแจ้จ้งวัฒนะเพื่อรับการปฐมนิเทศ เยาวชนต้องเตรียมแนะนำตนเองในภาษาของประเทศที่ได้รับเรียก จากนั้นได้รับมอบหมายเป็นคู่ๆ เพื่อร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน โดยเยาวชนต้องรักษามาตรฐานเดียวกันกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลาทั่วไปตลอดกิจกรรม

หลักสูตรเน้นการเตรียมทางโลกและทางวิญญาณ

หลักสูตรพื้นฐานประกอบด้วยการเรียนรู้ต่างๆ ที่จะช่วยเยาวชนเตรียมตัวได้ดียิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นวิธีวางแผนประจำวัน โดยใช้สมุดพกผู้สอนศาสนา แหล่งช่วยต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับงานเผยแผ่ วิธีศึกษาส่วนตัว วิธีออมเงินสำหรับงานเผยแผ่ การวางแผนงบประมาณ วิธีทำอาหารเมนู

ง่าย ๆ ตลอดจนวิธีแสดงประจักษ์พยาน แบ่งปันข้อพระคัมภีร์ และเขียนบันทึกประจำวัน

ผู้ปกครองเข้าร่วมฟังการให้ข้อคิดทางวิญญาณในช่วงเย็นจากประธานไมเคิล เอส. สมิธ คณะเผยแผ่ประเทศไทย ซึ่งให้ข้อคิดเกี่ยวกับพรสำคัญสามประการจากพระเจ้าเป็นเจ้าเมื่อเรารับใช้งานเผยแผ่ ด้วยสุดจิตวิญญาณว่าบาปของเราจะได้รับกรให้อภัย เราจะเก็บเกี่ยวพรในงานของเราและครอบครัวเราจะได้รับการดูแล (ดู คพ. 31:5) นอกจากนี้ประสบการณ์จากการเป็นผู้สอนศาสนาจะ “เปรียบเสมือนทั้งดีเหลือที่หล่อหลอมศรัทธาของเรา” ประธานสมิทกล่าว

กิจกรรมไม่เพียงเน้นให้เยาวชนเตรียมตนเองเท่านั้น แต่ยังกระตุ้นให้ผู้ปกครองจริงจังมากขึ้นกับการเตรียมบุตรหลานให้พร้อมเป็นทหารของพระคริสต์ “ชั้นเรียนเซมินารีมีส่วนช่วยอย่างมาก” ซิสเตอร์

รำไพ วัฒนวงศ์วรกุล มารดาของผู้สอน
ศาสนาสองคนจากสาขาปากเกร็ดให้ความ
เห็น

ประจักษ์พยานจากเยาวชน

บทเพลงพิเศษจากคณะเยาวชนและ
จากคณะนักเรียนสาขาแจ้งวัฒนะนำพระ
วิญญานสัมผัสใจผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งมี
ทั้งบิดามารดา ผู้นำ และผู้สนใจหลายท่าน
ปิดท้ายด้วยประจักษ์พยานของเยาวชนสี่
คน

“ผมไม่เคยคิดจะเป็นผู้สอนศาสนาเลย
จนกระทั่งได้ร่วมกิจกรรมนี้เมื่อปีที่แล้ว ตั้ง
แต่นั้นผมพยายามเปลี่ยนแปลงตนเอง
และเริ่มมีเป้าหมายมากขึ้น ผมรู้ว่าพระกิต-
ติคุณเป็นความจริง ผมพยายามอ่านพระ
คัมภีร์ คู่มือ *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* และ
ท่องผู้เชื่อซาทูประคัมภีร์เพื่อเตรียมตัว
เป็นผู้สอนศาสนา”—จักรพันธ์ เชื้อทอง

“คุณพ่อคุณแม่อยากให้ผมเป็นผู้สอน
ศาสนา ขณะที่ผมคิดว่าเป็นการเสียเวลา

ไปถึงสองปี แต่เมื่อได้เรียนรู้ด้วยตนเองว่า
ศาสนจักรแห่งนี้ให้ความสุขที่แท้จริงแก่
ชีวิตผม ทำให้ผมได้รับความรักจากพระผู้
เป็นเจ้าและมีครอบครัวที่มีความสุข ผมจึง
คิดว่าเมื่อเราได้รับสิ่งดีๆ มา เราก็มีหน้า-
ที่ออกไปแบ่งปันกับคนอื่น”—ไชยา จรุงเกียรติ-
สกุล

“หนึ่ง ผมรู้สึกที่ต้องเป็นผู้สอนศาสนา
เพื่อพ่อแม่ สองเพราะเป็นหน้าที่ และสาม
ผมต้องทำเพื่อพระผู้เป็นเจ้า กิจกรรมนี้ทำ
ให้ผมรู้สึกเข้าใจพระองค์มากขึ้น รู้สึก
สบายใจเมื่ออยู่ท่ามกลางเพื่อนที่ดีทาง
วิญญาน ผมรู้สึกมั่นคงมากขึ้นในเป้าหมาย
ของการเป็นผู้สอนศาสนา”—ภาวิไล วิศาล-
บรรณวิทย์

“ผมรู้สึกว่าควรเป็นผู้สอนศาสนาตั้งแต่
มาร่วมกิจกรรมครั้งแรกเมื่อปีที่แล้วสมัย
เป็นผู้สนใจ กิจกรรมนี้ช่วยยกระดับจิตวิญ-
ญานและเตรียมผมให้พร้อมมากขึ้น ผม
รู้ว่าเราทุกคนจะเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีได้
และรู้ว่าผู้สอนศาสนาเป็นตัวแทนของพระ
ผู้เป็นเจ้าจริงๆ”—คมสุภัฐ สิริจุฑาลักษณ์

**ดูภาพและอ่านประจักษ์พยานเพิ่มเติม
ที่ Lds.or.th**

**เยาวชน 49 คน
ที่เข้าร่วม
กิจกรรม**

**จากบนสุด: เยาวชนเรียนรู้
เมนูผู้สอนศาสนา; อนาคตเอ็ดเดอร์
นำเสนอสิ่งที่เรียนรู้จากการศึกษา
ส่วนตัว; เยาวชนสวดอ้อนวอนกับคู่**

**ล่าง: ศึกษาพระกิตติคุณ
ด้วยกันกับคู่**

พระกิตติคุณบานสะพรั่งใน ชุมชนหนองจิกโคกสูง

—โดย เดชดีพงษ์ คำเชื่อน

ที่ สาขาร้อยเอ็ด หลังจากสมาชิกมาต่อพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าของและเรียนชั้นเรียนต่างๆ เสร็จแล้ว ผู้คนต่างแยกย้ายกันกลับบ้าน รถกระบะคันหนึ่งวิ่งมาจอดรับสมาชิกและผู้สนใจจนเต็มที่นั่งด้านหน้าและกระบะท้ายรถ นับดูแล้วน่าจะประมาณ 15-16 คน ผมถามเจ้าของรถคันนั้นว่า “เหนื่อยไหมครับกับงานรับใช้” เขายิ้มแล้วตอบว่า “ไม่เหนื่อยครับ งานรับใช้ยิ่งทำมากเท่าไร ยิ่งได้รับพรมากเท่านั้น ผมมีความสุขมาก” นั่นคือคำตอบจากบราเดอร์เลอสรร โทนหงสา ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานท้องถิ่นขอนแก่น ทุกวันอาทิตย์และวันที่มีกิจกรรมสาขา เขามักจะอาสาขับรถไปรับสมาชิกและผู้สนใจจากชุมชนบ้านหนองจิกโคกสูงมาร่วมการประชุม เนื่องจากการเดินทางที่ยากลำบาก เพราะมียานพาหนะไม่เพียงพอ

สมาชิกและผู้สนใจจากชุมชนหนองจิกบนรถกระบะของสมาชิกที่อาสารับส่งเมื่อมีกิจกรรมและการประชุมต่างๆ

เริ่มจากชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

ชุมชนบ้านหนองจิกโคกสูงเป็นชุมชนเล็กๆ ในตำบลดงลาน อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ห่างจากตัวเมืองไปกลับประมาณ 22 กิโลเมตร ปัจจุบันมีสมาชิกแข็งขันสิบกว่าคน และมีผู้สนใจจำนวนหนึ่งกำลังเรียนพระกิตติคุณกับผู้สอนศาสนา ความสำเร็จนี้เกิดขึ้นภายในระยะเวลาหนึ่งปี โดยเริ่มต้นจากเอ็ลเดอร์โควีสกับเอ็ลเดอร์แมโรสอนพระกิตติคุณให้แก่ครอบครัวนิยมพงษ์

ครอบครัวนี้เริ่มรู้จักศาสนาจักรด้วยการอนุญาตให้ลูกชายและลูกสาวมาเรียนภาษาอังกฤษที่โบสถ์ จากนั้นเยาวชนสองคนนี้สนใจพระกิตติคุณจึงเริ่มเรียนรู้ ทุกครั้งที่คุณพ่อคุณแม่มารับกลับบ้าน พวกเขาได้มีโอกาสพูดคุยกับผู้สอนศาสนา จากนั้นทั้งครอบครัวจึงเริ่มเรียนพระกิตติคุณด้วยกันและรับบัพติศมาในที่สุด

เริ่มจากหนึ่งครอบครัว

พระกิตติคุณขยายออกไปในชุมชนเริ่มจากครอบครัวเล็กๆ นี้ ลูกของครอบครัวนิยมพงษ์ชักชวนเพื่อนทั้งในและนอกชุมชนมาชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พวกเขามีโอกาสเรียนรู้พระกิตติคุณเช่นกัน ผู้สอนศาสนาทำงานกับครอบครัวเยาวชนเหล่านั้น โดยมีบราเดอร์เลอสรรคอยช่วยสอนและรับส่งมาโบสถ์เป็นประจำ ผู้สนใจเริ่มมีมากขึ้นในชุมชนจากการเป็นแบบอย่างที่ดีของเพื่อนบ้านที่เป็นสมาชิกใหม่ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผู้คนต่างแปลกใจสงสัยเมื่อเห็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นของเพื่อนบ้านแต่ละครอบครัวที่รับบัพติศมาเข้ามาในศาสนจักร

เริ่มจากการรับใช้ของสมาชิก

เมื่อผู้สนใจในชุมชนมีมากขึ้น ทำให้ผู้สอนศาสนาเพิ่มเวลาต้องการความช่วยเหลือจากสมาชิกมากขึ้นเช่นกัน บราเดอร์สุเทพ สายโสภา ประธานสาขาร้อยเอ็ดและภรรยาเป็นอีก

**การที่พระกิตติคุณ
จะแบ่งปันในชุมชน
ได้หรือไม่ นั่น ไม่
ได้มาจากการทำงาน
ของผู้สอนศาสนา
เพียงอย่างเดียว**

ครอบครัวหนึ่งที่ออกไปช่วยสอนและรับส่งสมาชิกกับผู้สนใจจากชุมชนนี้อย่างแข็งขัน นอกจากนี้ยังมีสมาชิกในสาขาอีกหลายคนทำงานช่วยผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเช่นกัน หากปราศจากความช่วยเหลือจากสมาชิก งานเผยแผ่คงไม่ราบรื่น

ก่อนจบงานเผยแผ่ เอ็ลเดอร์โควลิกกล่าวถึงความสำเร็จที่เกิดขึ้นในชุมชนหนองจิกโคกสูงว่า “นี่คืองานของพระเจ้าเป็นเจ้า เป็นงานสำคัญที่สุดซึ่งคนไม่ค่อยเข้าใจ... ความเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นเมื่อเราเสียสละ... การเสียสละคือการที่เราจะก้าวจากสิ่งที่พอใช้ได้ (ซึ่งไม่ค่อยดีสักเท่าไร) ไปสู่สิ่งที่ดีกว่า ยอดเยี่ยมกว่า... ในชีวิตเราเสียสละความเป็นมนุษย์ปฤชุน เพื่อให้ได้รับความรอด... เพราะครอบครัวนี้รู้ว่าเป้าหมายของครอบครัวคืออะไร พวกเขาจึงตั้งใจทำตามเป้าหมายนั้น เพื่อให้ได้สิ่งที่ดีกว่า นั่นคือ ชีวิตนิรันดร์

“ผมเห็นการเปลี่ยนแปลงของครอบครัวนิยมพงษ์ซึ่งเป็นสมาชิกครอบครัวแรกในชุมชนหนองจิก พวกเขาอ่านพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนทุกวันจนมีศรัทธาด้วยตนเองและพวกเขาได้รับพิศมา สิ่งสำคัญที่สุดในงานเผยแผ่คือคนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสจริงๆ ไม่ใช่จำนวนคนที่รับพิศมา”

องค์ประกอบหลายอย่างมีส่วนทำให้พระกิตติคุณแบ่งปันในชุมชนแห่งนี้ มิได้มาจากการทำงานของผู้สอนศาสนาเพียงอย่างเดียว หากรวมถึงแบบอย่างของผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ การเชื่อเชิญของสมาชิก และสมาชิกผู้ยินดีรับใช้อย่างแข็งขัน “วันนี้ผมมีโอกาสเป็นผู้ให้ก่อน ผมจึงขอรับใช้พวกเขา ก่อน การรับใช้ทางโลกจะช่วยสนับสนุนทางวิญญาณให้เข้มแข็งขึ้น งานเผยแผ่พระกิตติคุณสำคัญมากสำหรับสมาชิกแต่ละคน” บราเดอร์เลอสรอกกล่าว ■

ในนิตยสาร *Ensign* ฉบับมีนาคม 2003 เอ็ลเดอร์คัลลิน เอช. โอ๊คส์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองให้คำแนะนำว่า “สมาชิกต้องมีบทบาทอย่างแข็งขันมากขึ้นในงานเผยแผ่ศาสนาทุกขั้นตอน” ดังต่อไปนี้

- ผู้มิตรกับผู้คนศาสนาอื่น
- แบ่งปันสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ของศาสนจักร
- แบ่งปันความรู้สึกเกี่ยวกับพระกิตติคุณ
- เชิญเพื่อนร่วมกิจกรรมและการประชุมที่โบสถ์
- แนะนำผู้สอนศาสนาให้รู้จักกับเพื่อน
- เชื้อเชิญให้เพื่อนเหล่านั้นมาเรียนพระกิตติคุณที่บ้าน
- ผู้มิตรและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่

ล่าง: ผู้รับพิศมาบางคนจากชุมชนบ้านหนองจิกโคกสูง ผู้สอนศาสนา และสมาชิกสาขาอัยเอ็ด

สมทบทุนสร้าง “อาคารเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษามหาราชาินี”

ตัวแทนศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายพร้อมด้วย ม.ร.ว. เบญจมาภ ไกรฤกษ์ นายกสมาคมนักเรียนเก่าราชินีฯ และคณะกรรมการสมาคมนักเรียนเก่าวิชาวุฒวิทาลัย มอบเงิน 1 ล้านบาทแก่ พญ.ศิริภรณ์ สวัสดิ์ศิริ ผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชนี เพื่อสมทบทุนสร้าง “อาคารเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษามหาราชนี”

เงินจำนวนนี้เป็นรายได้จากการแสดงที่ศาลาเฉลิมกรุงเมื่อปี

2011 ชุด “Capture the Magic” โดยปวีญญ บอลรุยมแดนซ์คอมพานี มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์

ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ■

ผู้สอนศาสนา แอลดีเอส อาสาสมัครที่สมัคร. 6 ขอนแก่น

วันที่ 23 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมาผู้สอนศาสนาสองคนจากศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้รับเชิญในรายการเสียงตามสายประจำสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 6 จังหวัดขอนแก่นเพื่อสนทนากับเจ้าหน้าที่ในองค์กรเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ในที่นี้ผู้สอนศาสนามีโอกาสประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับชั้นเรียนภาษาอังกฤษซึ่งผู้สอนศาสดำเนินการสอนที่อาคารประชุมศาสนจักรทั่วประเทศโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ■

มาร์ก อลัน เบิร์นไฮเซล และ จูลี เคิร์กแฮม เบิร์นไฮเซล จาก วอร์ริเออร์วิว

สเตคแบรנדคอน ฟลอริดา จะรับตำแหน่งประธานคณะเผยแผ่กรุงเทพฯ ประเทศไทยต่อจากประธานไมเคิล เอส. สมิธ ในเดือนกรกฎาคมนี้ บราวเดอร์เบิร์นไฮเซลเป็นอดีตผู้สอนศาสนาคณะเผยแผ่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ส่งบทความหรือข่าวกิจกรรมในสาขา/วอร์ด หรือ ท้องถิ่น/สเตคเรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และประสบการณ์ทางวิญญาณของท่านเพื่อลงในเว็บไซต์หรือเสียงโชนาได้ที่

บรรณาธิการเนื้อหา:

สุพันธ์นิดา แก่นจักร

อีเมล: kaenjaksu@ldschurch.org

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อความที่ส่งมา

ระบุ: (1) ชื่อ-นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตคหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่านให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่ายที่ส่งมา (ถ้ามี)

หากอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง

อ่านบทความเพิ่มเติมที่ Lds.or.th

การอบรมเชิงปฏิบัติการของหน่วยบริการข้อมูลการจ้างงาน (อีอาร์เอส)

พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรท่านด้วยพรสวรรค์และความสามารถที่จะหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว การอบรมเชิงปฏิบัติการของอีอาร์เอสจัดขึ้นทุกเดือนตามหน่วยต่างๆ ของศาสนจักรทั่วประเทศเพื่อช่วยสมาชิกและบุคคลทั่วไปฟื้นฟูทักษะความสามารถและเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง ผู้เชี่ยวชาญในวอร์ดและสาขาของท่านสามารถช่วยท่านในเรื่องต่อไปนี้:

- เตรียมประวัติการเรียนและการทำงานให้หน้าประทับใจ
- รู้จักวิธีสร้างเครือข่าย
- แนะนำการเลือกอาชีพและชี้แจงทักษะที่ต้องใช้ประกอบอาชีพนั้นๆ
- ช่วยตั้งเป้าหมายและวิธีพัฒนาแผนปฏิบัติการ
- รู้วิธีสร้างความประทับใจและวิธีสัมภาษณ์เข้าทำงานหรือเข้าเรียนในสถาบันการศึกษา

- สร้างความประทับใจแรกพบ และแนะนำตนเองในวิธีที่ได้ผล “30 วินาทีนี่คือฉัน”
- วิธีเขียนจดหมายขอขอบคุณและจดหมายสมัครงาน

ติดต่อขอตารางการอบรมได้จากผู้เชี่ยวชาญอีอาร์เอสในวอร์ดหรือสาขาของท่าน หรือทางอีเมลที่ lds.jobbangkok1@ldsmail.net; หรือโทรศัพท์หมายเลข 088-874-5657 ท่านสามารถเข้าร่วมการอบรมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

คุณรู้ได้อย่างไรว่าต้องมา

ทุกคนในภาษาของเขา หลังจากการนำเสนอพวกเขาป้อนคำถามกันทุกรูปแบบ การนำเสนอ 20 นาทีของผมกลายเป็นหนึ่งชั่วโมง

วันต่อมา เพื่อนจากอินเดียบอกผมว่า เขาประทับใจการนำเสนอของผมและอ่านพระคัมภีร์มอรมอนไปบ้างแล้ว เพื่อนของเขาจากอินเดียขอเล่มหนึ่งด้วย ต่อมาเพื่อนคนหนึ่งจากพม่าบอกผมว่าเธอมีความสุขที่ได้ยินเกี่ยวกับศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำสอนเกี่ยวกับครอบครัวและกฎความบริสุทธิ์ทางเพศเพราะเธอเชื่อหลักธรรมเหล่านั้น เธอสัญญาว่าจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอน

เพื่อน ๆ ของผมจากกานาขอบคุณผมที่เล่าเรื่องการฟื้นฟูให้พวกเขาฟัง โดยสัญญาว่าพวกเขาจะพยายามมองดูพระวิหารในอักกรา เพื่อนจากไลบีเรียบอกผมว่าข่าวสารของผมสร้างแรงบันดาลใจและทำให้เขามีความหวังสำหรับอนาคต

ผมพอใจที่พระวิญญาณของพระเจ้ายืนยันข่าวสารของผม เราอาจไม่เห็นผลจากคำพูดของเราเสมอไป แต่ผมรู้ว่าการนำเสนอในชั้นเรียนคราวนั้นจะเกิดผลในอนาคต ผมหวังว่าบางคนในห้องเรียนนั้นสักวันจะยอมรับพระกิตติคุณและเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเพื่อเผยแพร่ข่าวสารแห่งการฟื้นฟูต่อทุกประชาชาติ ตระกูล ภาษา และผู้คน (ดู คพ. 133:37) ■

อาเบล ซาเวส, เยอรมนี

เมื่อดิฉันอายุ 33 ปี สามีดิฉันเสียชีวิตด้วยโรคเนื้องอกในสมอง ดิฉันจึงเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวอย่างกะทันหันและต้องเลี้ยงดูลูกสามคนตามลำพัง นั่นเป็นช่วงเวลาที่ทำลายในชีวิต แต่คำแนะนำของพระเจ้าที่ว่า “สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะเป็นประสบการณ์แก่เจ้า, และจะเกิดขึ้นเพื่อความดีของเจ้า” (คพ. 122:7) ช่วยให้ดิฉันกล้าเดินต่อไป

ต่อมาดิฉันแต่งงานใหม่และย้ายไปอยู่เวอร์จิเนีย ที่นั่นดิฉันได้รับเรียกเป็นประธานสมาคมสงเคราะห์ วันหนึ่งขณะกำลังทำความสะอาดบ้าน ดิฉันมีความรู้สึกชัดเจนว่าต้องไปเยี่ยมสตรีซึ่งชน้อยคนหนึ่งผู้สูญเสียสามีได้ไม่นาน ดิฉันไม่สนใจความคิดนั้น พลังคิดว่าดิฉันมีงานต้องทำหลายอย่างในวันนั้น ดิฉันละอายใจที่ต้องพูดว่าดิฉันได้รับความรู้สึกเดียวกันอีกสองครั้งก่อนจะทำตามในที่สุด

เมื่อดิฉันมาถึงบ้านของเธอวันนั้นพลบค่ำแล้ว ดิฉันกอดกึ่งและรอ ดิฉันเคาะประตูเสียงดังและรออีก

ขณะเอี้ยวตัวกลับ ไฟระเบียงก็สว่าง ประตูค่อยๆ แจ่ม สตรีคนนั้นโผล่หน้าออกมาอย่างลังเล ดิฉันไม่มีวันลืมสิ่งที่เธอถาม “คุณรู้ได้อย่างไรว่าต้องมา” เธอบอกดิฉันว่าเธอร้องให้ทั้งวันและรู้สึกว่าจะมีชีวิตอยู่ต่อไปไม่ได้โดยไม่มีสามีของเธอ

คืนนั้นเราคุยกันสองชั่วโมง ดิฉันจำได้ไม่มากว่าเราคุยกันเรื่องอะไร แต่จำสิ่งที่ดิฉันบอกเธอได้ “ดิฉันเข้าใจดีค่ะว่าคุณกำลังประสบอะไร” ดิฉันให้ความมั่นใจกับ

ขณะเอี้ยวตัวกลับ ไฟระเบียงก็สว่าง ประตูค่อยๆ แจ่ม สตรีคนนั้นโผล่หน้าออกมา

เธอควรวินิจฉัยว่าเป็นเพื่อนเธอและพระเจ้า จะทรงดูแลเธอ ขณะพูดคุยกัน ดิฉันสังเกตว่าสีหน้าเศร้าหมองของเธอเปลี่ยนเป็นสีหน้าสงบ

ช่วงท้ายของการสนทนา ดิฉันสวมกอดเธอด้วยความจริงใจ ดิฉันรู้สึกขอบพระทัยอย่างยิ่งที่ได้รับการกระตุ้นเตือนให้ไปเยี่ยมเธอ ดิฉันรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราทรงยอมให้ดิฉันช่วยพระองค์ช่วยสตรีที่อ่อนหวานคนหนึ่งในยามที่เธอต้องการ ■ เซอร์รี เอช. กิลเลทท์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

รวมกลุ่มกันด้วยความ เป็นหนึ่งเดียวในศรัทธา

ศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาวให้โอกาสสำหรับ
การเรียนรู้พระกิตติคุณ กิจกรรมทางสังคม
งานเผยแผ่ศาสนา และความพยายามทำให้
แข็งขัน

โดย สเตฟานี เจ. เบิร์นส์

บาร์บารา มาไตจากยูกันดา แซม บาส-
เน็ตจากเนปาล และเอลิซาเบธ โอล-
เซ็นจากนอร์เวย์ สามคน สามประเทศ
แต่บาร์บารา แซม และเอลิซาเบธมารวมตัวกันใน
สถานที่แห่งหนึ่ง คือที่ศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาวใน
ออสโล นอร์เวย์ ภายใต้ความจริงประการหนึ่ง นั่น
คือ พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์
ทั้งสามคนเข้าร่วมศาสนจักรในออสโล โดยได้
รับบทเรียนของผู้สอนศาสนาที่ศูนย์สำหรับคนหนุ่ม
สาว อาคารซึ่งตั้งอยู่ในออสโลได้รับการอุทิศให้เป็น
สถานที่พบปะสังสรรค์ในกิจกรรมต่างๆ เรียนชั้น
เรียนสถาบัน ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต อ่าน
หนังสือเรียน แม้กระทั่งทำอาหารเย็น

บาร์บาราย้ายจากยูกันดามาอยู่นอร์เวย์ในปี
ค.ศ. 1998 เมื่อเธออายุเก้าขวบ สิบปีต่อมาขณะอยู่
ในออสโล ผู้สอนศาสนาสองคนเชื้อเชิญเธอให้เรียน
รู้เกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู โดยบอก
เธอว่าพวกเขาจะพบกันในศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาว
บาร์บาราได้แต่สงสัย

“ดิฉันนึกในใจ ‘ยังมีศูนย์เยาวชนอีกแห่ง’” เธอ

ยอมรับ “ดิฉันเคยไปที่แบบนั้นมาแล้วหลายแห่ง
บอกตามตรงว่าดิฉันรู้สึกไม่สบายใจเลยเมื่ออยู่ในที่
แบบนั้น”

แต่ศูนย์แห่งนี้พิสูจน์ให้เห็นว่าต่างจากที่อื่น “ดิฉัน
รู้สึกแปลกใจเมื่อเดินเข้าประตูก้าวแรก” บาร์บารา
จำได้ “ดิฉันยืนนิ่งชั่วคราว พยายามจับความรู้สึกของ
ตนเอง ดิฉันรู้สึกถึงความอบอุ่นและความรัก รู้สึก
มั่นใจว่าดิฉันอยู่ในสถานที่ถูกต้อง กับคนที่ถูกต้อง
เพื่ออุดมการณ์ที่ถูกต้อง”

รวมกลุ่มกันในศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาว

โครงการสร้างศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาวเริ่มต้น
ในปี ค.ศ. 2003 ศูนย์หลายแห่งขยายขอบเขตของ
สถาบันโดยไม่เพียงเปิดชั้นเรียนศึกษาศาสนาเท่า
นั้น แต่หนุ่มสาวโสดยังมีโอกาสรับใช้ในสภากิจกรม
ของศูนย์ ทำงานกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเพื่อช่วย
สอนและทำให้เพื่อนวัยเดียวกันแข็งขัน และร่วม
งานกับคู่สามีภรรยาอาวุโสผู้ดำเนินงานทั้งหมด ผู้
นำฐานะปุโรหิตในท้องถิ่นกำหนดการสร้างศูนย์ในเขต
ของตนภายใต้การกำกับดูแลของสาวกเจ็ดสิบภาค

ศูนย์ 4 แห่งแรกอยู่ในเมืองโคเปนเฮเกน ประเทศ
เดนมาร์ก ในเมืองเบอร์ลิน ฮัมบูร์ก และไลพ์ซิก
ประเทศเยอรมนี ศูนย์เริ่มแรก 4 แห่งนี้เติบโตเป็น
141 แห่งในปี ค.ศ. 2011 ในที่ต่างๆ เช่นเดียวกับที่
สวีเดนและไซปรัส อีกหลายแห่งอยู่ระหว่างพัฒนาใน
ภูมิภาคอื่นๆ ของโลก รวมทั้งในสหรัฐและแอฟริกา

เจอร์ราร์ดและแนนซี ไชเรนเซ็น รับผิดชอบสำหรับ
คนหนุ่มสาวในเมืองทรอนด์เฮม ประเทศนอร์เวย์

บน จากบนสุด:
บาร์บารา มาไต,
แซม บาสเน็ต,
เอลิซาเบธ โอลเซ็น

ขวาและหน้าถัดไป: ภาพถ่ายโดย ไชเรนเซ็น โจนส์ (คองเวนท์ อังกฤษ); เจอร์รี่ การ์เน็ต (ซานดีโอโก แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา);
เฮนรีค อีลส์ (โคเปนเฮเกน เดนมาร์ก); กลอนดา สไตน์ฮ็อกเคอร์ (โซวีต แอฟริกาใต้)

**คนหนุ่มสาวมีโอกาส
รับใช้ในสภากิจกรรม
ของศูนย์ ทำงานกับ
ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา
เพื่อช่วยสอนและ
ทำให้คนวัยเดียวกัน
แข่งขัน และร่วมงาน
กับคู่สามีภรรยา
อาวุโส**

ที่นั่นพวกเขาพบคนหนุ่มสาวจากหลายประเทศทั่วโลก รวมทั้ง อัฟกานิสถาน จีน กานา อิหร่าน อิรัก โมซัมบิก เนเธอร์แลนด์ ไนจีเรีย รัสเซีย ตุรกี และ ยูเครน

“มีภาษา ขนบธรรมเนียม ภูมิหลังด้านการศึกษา และศาสนามากมาย” บราเดอร์โรเชนเซ็นตั้งข้อสังเกต “แต่คนหนุ่มสาวทั้งหมดนี้มีข้อตกลงร่วมกันคือ ต้องการรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ของพวกเขาและพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ เมื่อเราได้รู้จักพวกเขา ความฝันและการทำทนายส่วนตัวของพวกเขา ทำให้มองเห็นในฐานะลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านายขึ้น เห็นชัดว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนและนำทางอย่างก้าวของพวกเขา โดยทรงแสดงความรักอย่างมากต่อพวกเขา”

ประธานอาร์มานด์ โจฮานเซ็น ของคณะเผยแผ่ออสเตรเลีย นอร์เวย์รู้สึกที่คนหนุ่มสาวได้รับการนำทางให้มาศูนย์แห่งนี้เพราะมีจุดประสงค์ รวมถึงการอบรมให้รู้ความรับผิดชอบในอนาคต “ศาสนจักรในนอร์เวย์จะหลากหลายมากขึ้นเรื่อยๆ” เขากล่าว “ศูนย์ช่วยให้คนหนุ่มสาวรู้วิธีรับมือกับความหลากหลายนั้น ตระหนักว่าศาสนจักรสำคัญเพียงใดในฐานะองค์ประกอบของการเชื่อมวัฒนธรรมและผู้คนทั้งหมดเข้าด้วยกัน” ประธานโจฮานเซ็นกล่าว “ผมเห็นศูนย์เป็นเหมือนสถานที่สร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันอันสำคัญยิ่ง ซึ่งท่านจะพบอุปสรรคและอคติทางสังคมน้อยกว่าที่อื่น”

การเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสต์

บาร์บารา มาโตวู จำครั้งแรกที่ผู้สอนศาสนาพาเธอไปร่วมกิจกรรมที่ศูนย์เพื่อพบกับหนุ่มสาวโสดคนอื่นๆ ได้ เธอคิดว่าเธอรู้ว่าจะคาดหวังอะไร

“ตลอดชีวิตดิฉันมักจะมีกลุ่มเข้าเป็นสมาชิกเสมอ” บาร์บาราอธิบาย “กลุ่มเหล่านั้นมักจะมีเอกลักษณ์บางอย่าง—คุณเป็นกลุ่มสนใจกีฬาหรือกลุ่มนานาชาติหรือกลุ่มอื่น ดังนั้นเมื่อคนเริ่มเข้ามาในศูนย์ จะรู้สึกแปลกมากเพราะดูเหมือนไม่มีใคร

**ศูนย์เริ่มแรก 4 แห่ง
สำหรับคนหนุ่มสาว
เติบโตเป็น 141 แห่ง
โดยมีแผนจะเพิ่มอีก
หลายแห่งในภูมิภาค
อื่นๆ ของโลก**

แสดงท่าทีว่า ‘ฉันอยู่ในกลุ่มยอดเยี่ยมนะ ฉันคุยกับ
คุณไม่ได้หรอก’

“ตอนแรก ดิฉันคิด ‘พวกเขาแสร้งทำหรือเปล่า
นี่เป็นการแสดงโชว์ใหม่’ แต่ครู่หนึ่งหลังจากนั้นดิฉัน
จึงรู้แน่แก่ใจว่าการที่เราเป็นใครหรือเรามาจาก
ไหนหรือเราพูดภาษาอะไรนั้นไม่สำคัญเลย ความ
รักของพระบิดาบนสวรรค์มีให้ทุกคน ปกติดิฉันจะ
ใช้เวลาเล็กน้อยเพื่อหากลุ่ม แต่คราวนี้ดิฉันรู้สึก
เหมือนไม่ต้องหากลุ่ม ดิฉันเป็นเพียงบาร์บารา และ
ดิฉันเป็นบาร์บาราสำหรับทุกคน”

เอลิซาเบธ โอลเซ็น กล่าวว่าคุณรู้สึกอ่อนน้อมต่อม
ตนเมื่อเห็นที่ของเธอในครอบครัวสวรรค์ของเธอ
“เมื่อคุณพบคนต่างวัฒนธรรมหรือต่างสังคม ง่าย
มากที่คุณจะตั้งฉายาให้พวกเขา ดิฉันเรียนรู้ว่าต้อง
เปิดตาให้กว้างขึ้นและมองผู้คนผ่านพระเนตรของ
พระคริสต์” เธอกล่าว “ที่ศูนย์เราทุกคนมีภูมิหลัง
ทางวัฒนธรรมต่างกัน แต่เราทุกคนมีอย่างหนึ่ง
เหมือนกัน นั่นคือ เราต้องการอยู่กับพระเยซูคริสต์
และพระผู้เป็นเจ้าอีกครั้ง”

เป็นหนึ่งในเดียวแต่ไม่เหมือนกัน

บางคนอาจจะแหวะระวังแนวคิดเรื่องความเป็น
หนึ่งเดียวกันเพราะพวกเขาคิดว่าต้องเสียสละความ
เป็นปัจเจกไปมากที่สุด “คนจำนวนมากกลัวเรื่อง

ศาสนาเพราะพวกเขาคิดว่าศาสนาทำให้เราทุกคน
เหมือนกัน เพราะเราดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติ
เดียวกัน” เอลิซาเบธอธิบาย “แต่ไม่ใช่อย่างนั้นเลย
พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้เราทุกคนเป็นปัจเจกบุคคล
เราอาจมีความเชื่อเหมือนกัน แต่เรามีคุณสมบัติ
และของประทานต่างกัน นั่นคือสิ่งที่ทำให้เราเป็น
ปัจเจกบุคคล พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้เราทุก
คนต่างกันเพราะเราทุกคนมีพันธกิจต่างกัน”

แซม บาสเน็ต เป็นอีกคนที่ต้องรับมือกับข้อกังว
จากเพื่อนๆ ที่เชื่อว่ากฎเกณฑ์ทางศาสนาเป็นข้อ
จำกัด “เพื่อนคนหนึ่งบอกผมว่า ‘ถ้าคุณไปโบสถ์
คุณต้องทำตามกฎเกณฑ์ของคนอื่น’” เขาเล่า แต่
แซมทำตามมาตรฐานของศาสนจักรเพราะเขา
แสวงหาการเปิดเผยส่วนตัวร่วมกับการสวดอ้อน
วอนเพื่อยืนยันการกระทำของเขา

แซมอธิบายว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้ลูกๆ ของ
พระองค์เป็นหนึ่งเดียวกันโดยตรัสกับพวกเขาเป็น
รายบุคคล เขากล่าวดังนี้ “พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่าทุก
ประชาชาติและทุกภาษาจะนมัสการพระองค์” (ดู
โมไซยาห์ 27:31) “การพบปะผู้คนมากมายหลาย
ตาทำให้ผมเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่ต่างกัน
แต่การประสบความสำเร็จหลากหลายเช่นนั้นทำให้ผม
รู้สึกเช่นกันว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงมีแผนสำคัญให้เรา
เป็นหนึ่งเดียวกันในความสงบสุข”

มาถึงสถานที่รวมกลุ่มแห่งสุดท้าย

เนื่องด้วยคนหนุ่มสาวเหล่านี้เห็นคุณค่าของ
พลังแห่งการรวมกลุ่มกันที่ศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาว
ผู้นำในอนาคตเหล่านี้ของศาสนจักรจึงเข้าใจว่านี่
เป็นเพียงการเริ่มต้น ดังที่เอลเดอร์เดวิด เอ. เบด-
นาร์ แห่งควีนส์อัครสาวกสิบสอง สอนว่าสถานที่
ที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในการรวมกลุ่มกันคือพระ
วิหาร¹

แซมเตรียมเข้าพระนิเวศน์ของพระเจ้าโดยทำให้
ตัวเขาแวดล้อมไปด้วยเพื่อนๆ ที่ศูนย์ “การได้
รู้จักคนจากที่ต่างๆ ช่วยให้เราสัมผัสกับโลกในแง่ดี”
เขากล่าว “ผมต้องการเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนๆ
และนี่ทำให้ผมเหมาะสำหรับพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น

พลังในการรู้ว่าเราทุกคน เป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า

“มีพลังแม่ในความหลากหลายมากของเรา แต่มี
พลังยิ่งกว่าในข้อบัญญัติที่พระผู้เป็นเจ้าประทาน
แก่เราแต่ละคนให้ทำงานเพื่อยกระดับจิตใจและ
เป็นพรแก่บุตรธิดาทั้งหลายของพระองค์ โดยไม่
คำนึงถึงเผ่าพันธุ์หรือชาติกำเนิดหรือความแตก
ต่างอื่นๆ”

**ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008),
Teachings of Gordon B. Hinckley (1997), 664**

และเหมาะจะเข้าพระวิหารของพระองค์มากขึ้น”

หนึ่งเดือนหลังจากรับบัพติศมา เป็นครั้งแรกที่ บาร์บาราเริ่มนึกถึงการเข้าพระวิหารขณะเรียนบทเรียนสังสรรค์ในครอบครัวที่ศูนย์ หลังจากบทเรียนนั้นเธอเริ่มตั้งคำถาม

“การมีเพื่อนที่เข้าใจถึงสิ่งที่พระวิหารมีความหมายต่อพวกเขาช่วยให้ดิฉันเข้าใจถึงสิ่งที่พระวิหารจะมีความหมายต่อดิฉัน เมื่อพวกเขาอธิบายเรื่องพระวิหารให้ดิฉันฟัง ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์” บาร์บารานึก “ดิฉันตระหนักว่าทุกแห่งที่ดิฉันคิดจะไปแต่งงาน—โบสถ์สวยๆ หรือชายหาด—เทียบกับพระวิหารไม่ได้เลย นับจากวินาทีนั้นพระวิหารไม่ได้เป็นแค่อาคารหลังหนึ่งอีกต่อไป แต่เป็นสถานที่ซึ่งดิฉันตั้งตาคอยจะเข้าไปที่นั่นสักวันกับสามีในอนาคต”

เอลิซาเบธรวมพระวิหารเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของเธอเช่นกัน “ทุกครั้งที่ต้องเดินทางไปพระวิหาร ดิฉันยิ้มเหมือนดิฉันได้เงินล้านเหรียญ” เธอกล่าว “ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของทุกอย่างให้ทุกคนไปที่นั่นเพื่อรับพรและของประทานทั้งหมดที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ให้เรา การไปพระวิหารและมีค่าควรเข้าพระวิหารคือความสำเร็จจริงๆ ดิฉันสามารถเข้าพระวิหารและใกล้ชิดกับพระเจ้ามากที่สุด—ใกล้ชิดบ้านมากที่สุด—เท่าที่จะใกล้ชิดได้บนโลกนี้”

แน่นอนว่าอาณาจักรซีเลสเชียลเป็นสถานที่รวมกลุ่มแห่งสุดท้าย สถานที่ซึ่งบาร์บาราไม่ต้องการให้มีที่ว่าง “พระคริสต์ตรัสว่าโดยผ่านพระองค์เท่านั้นที่เราจะสามารถมาหาพระบิดาบนสวรรค์ได้ แต่พระองค์ตรัสเช่นกันว่าเรื่องใหญ่ที่สุดเรื่องหนึ่งที่เราทำได้ในชีวิตนี้คือรับใช้กัน [ดู ยอห์น 21:15-17] การรับใช้กันคือการช่วยให้บางคนกลับบ้านไปหาพระบิดาบนสวรรค์ เพราะคุณไม่อยากไปคนเดียว” ■

อ้างอิง

1. ดู เควิด เอ. เบคนาร์, “มีชื่อและฐานะอย่างมีเกียรติ,” *ลิวไฮนา* พ.ศ. 2009 หน้า 119

การรวมกลุ่มทั่วโลก

ศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาวของศาสนจักรจัดตั้งภายใต้การกำกับดูแลของผู้มีสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต ซึ่งมักจะอยู่ในระดับสาวกเจ็ดสิบภาค นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2011 ศาสนจักรตั้งศูนย์ไปแล้ว 3 ประเทศในแอฟริกา, 28 ประเทศในยุโรป, 7 รัฐในสหรัฐ, และสาธารณรัฐโดมินิกัน สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้จากอธิการหรือประธานสาขาของท่าน

แอฟริกา

- สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก
- แอฟริกาใต้
- ซิมบับเว

อเมริกากลาง

- สาธารณรัฐโดมินิกัน

ยุโรป

- แอลเบเนีย
- ออสเตรีย
- เบลเยียม
- เคปเวิร์ด
- ไซปรัส
- สาธารณรัฐเช็ก

เดนมาร์ก

- อังกฤษ
- ฟินแลนด์
- ฝรั่งเศส
- เยอรมนี
- กรีซ
- ฮังการี
- ไอซ์แลนด์
- ไอร์แลนด์
- อิตาลี
- มอลโดวา
- เนเธอร์แลนด์
- นอร์เวย์
- โปแลนด์
- โปรตุเกส

โรมาเนีย

- สกอตแลนด์
- สโลวีเนีย
- สเปน
- สวีเดน
- สวิตเซอร์แลนด์
- เวลส์

สหรัฐ

- แอริโซนา
- แคลิฟอร์เนีย
- จอร์เจีย
- อินเดียนา
- ลุยเซียนา
- นิวเม็กซิโก
- วิสคอนซิน

“บางครั้งฉันรู้สึกหนักใจเมื่อนึกถึงทุกอย่างที่ต้องทำเพื่อดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ฉันจะเริ่มตรงไหนดี”

ช

วิตจะนำหนักใจเมื่อท่านพยายามทำหลายอย่างเกินไปในคราวเดียว ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านพยายามไปเซมินารี โรงเรียน ทำงาน พระวิหาร และสหกิจกรรมทั้งหมดในหนึ่งวัน ท่านจะรู้สึกหนักใจ แต่ถ้าท่านจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมพระกิตติคุณและวางแผนเวลาทำสิ่งเหล่านั้น ท่านจะก้าวหน้า กิจกรรมพระกิตติคุณเช่น เซมินารี การสวดอ่อนนวอน และหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าหรือความก้าวหน้าส่วนบุคคลเป็นเรื่องสำคัญที่สุดบางเรื่องที่ท่านทำได้เมื่อเป็นวัยรุ่น แน่นอนว่าใช้เวลามากเป็นพิเศษ แต่ท่านจะได้รับพรเพราะการเสียสละทุกอย่างที่ท่านทำเพื่อเชื่อฟัง

เพื่อให้รู้วิธีจัดเวลาทำกิจกรรมเหล่านี้ จงแสวงหาการตัดสินใจผ่านการสวดอ่อนนวอนและพิจารณาว่าท่านจะใช้เวลาอย่างไร วันอาทิตย์เป็นวันที่จะวางแผนกิจกรรมพระกิตติคุณและกิจกรรมสำคัญอื่นๆ สำหรับสัปดาห์นั้น จะช่วยได้เช่นกันถ้าสนทนากับผู้ปกครองและผู้นำศาสนจักร

เมื่อท่านพิจารณาทุกอย่างที่ต้องทำ ฟังระลึกว่าชั้นเรียน โปรแกรม และกิจกรรมศาสนจักรได้รับการตัดสินใจ—สิ่งเหล่านี้จะช่วยท่านเสริมสร้างประจักษ์พยาน รักษาพระบัญญัติ เตรียมรับใช้งานเผยแผ่ และแต่งงานในพระวิหาร

เมื่อท่านพยายามเชื่อสัตย์ในพระกิตติคุณ พระเจ้าจะทรง “เตรียมทาง” (1 นิไฟ 3:7) เพื่อช่วยท่านรักษาพระบัญญัติของพระองค์ แม้ท่านจะรู้สึกหนักใจก็ตาม การรักษาพระบัญญัติจะอัญเชิญพระวิญญาณเข้ามาในชีวิตท่าน การรู้สึกถึงพระวิญญาณจะให้ท่านรู้ว่าท่านอยู่บนเส้นทางที่ถูกต้องทางวิญญาณ

ทำสิ่งเล็กน้อยและเรียบง่าย

พระเจ้าไม่ทรงคาดหวังให้เราดีพร้อมในทุกสิ่ง แต่พระองค์ทรงต้องการให้เราทำมากเท่าที่เราทำได้ ถ้านั้นหมายถึงการเริ่มต้นจากเรื่องพื้นฐาน เช่น การศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ่อนนวอนทุกวัน พระองค์จะพอพระทัยกับความพยายามของเรา

เมื่อเราเต็มใจดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและทำสิ่งเล็กน้อยและเรียบง่ายที่เรียกร้องจากเรา ทั้งหมดที่ดูเหมือนเป็นเรื่องหนักใจซึ่งพระองค์ทรงขอให้เราทำจะไม่นำหนักใจอีกต่อไป

แอนดอร์ ดี. อายุ 17 ปี, เทนเนสซี สหรัฐอเมริกา

ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณกับครอบครัวของคุณ

สำคัญมากที่จะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณร่วมกับครอบครัวของเรา เราเริ่มดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณพร้อมกับพวกเขาได้โดยผ่านการสวดอ่อนนวอนเป็นครอบครัว ศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว สังสรรค์ในครอบครัว และทำประวัติครอบครัว หลักธรรมพื้นฐานเหล่านี้ช่วยให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ทำอะไรในชีวิตเราได้บ้าง

เฮอริ โอ. อายุ 19 ปี, ดาเวา ฟิลิปปินส์

ทำให้ดีที่สุด

ฉันเรียนรู้ว่าเมื่อคุณพยายามทำทุกอย่าง คุณจะเครียดได้ ถ้าคุณแค่พยายามทำแต่ละวันให้ดีที่สุด คุณจะจะไม่เครียด ถ้าคุณฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์และอยู่ใกล้ชิดพระเจ้าผ่านการสวดอ่อนนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์ ทุกอย่างจะเข้าที่และไม่นานคุณจะเป็นคนอย่างที่พระเจ้าทรงมุ่งหวังให้คุณเป็น ฉันพยายามเป็นคนที่ไม่เก้อจะดีพร้อมและกังวลที่ยังไม่ดีพอ แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการ ความรู้สึกไม่คู่ควรและดูถูกตนเองไม่ได้มาจากพระเจ้า ฉะนั้นจงถวายส่วนดีที่สุดของคุณแด่พระองค์ คุณจะพบสันติสุขและปิติในชีวิต

ชานตี ซี. อายุ 16 ปี, ไวโอมิง สหรัฐอเมริกา

แสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้า

อ่านพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนทุกวัน พยายามปรับให้เข้ากับพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ พระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยให้คุณดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ แสวงหาความช่วยเหลือจากพระองค์เสมอ ทูลขอการนำทางเพื่อคุณจะสามารถทำในสิ่งที่พระองค์ทรงหวังให้คุณทำ เมื่อคุณเลือกถูกต้องทุกครั้ง คุณจะรู้สึกถึงการประทับอยู่ของพระวิญญาณ ซึ่งจะช่วยให้คุณปรารถนาจะเลือกให้ถูกต้องมากขึ้น

วางใจในพระเจ้า

พระกิตติคุณมีไว้เพื่อช่วยเราไม่ใช่ทำให้เราติดกังวล ถ้าเราวางใจพระเจ้า เราจะมี ความวางใจในพระกิตติคุณของพระองค์ เมื่อคุณ

มีความวางใจ การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณจะไม่น่าหนักใจเลยเพราะคุณเข้าใจว่าทำไมคุณดำเนินชีวิตตามนั้น

จดจ่อกับงานที่ทำอยู่

อย่าคิดว่าต้องทำทุกอย่างให้เสร็จในช่วงชีวิตของคุณ แต่คิดว่าต้องทำอะไรขณะ นี้ คุณทำสุดความสามารถ และพระบิดาบนสวรรค์จะทรงทำให้เกิดผล ตัวอย่างเช่น ขณะที่ฉันเตรียมสอนบทเรียนเซมินารีเกี่ยวกับประธานโธมัส เอส. มอนสัน ฉันสงสัยว่าฉันจะทำให้เด็กเจ็ดคน (ทุกคนอายุมาก

กว่าฉัน) ฟัง เรียน และสนใจได้อย่างไร ฉันตัดสินใจว่าจะพยายามและให้พวกเขา มีส่วนร่วมมากที่สุดเท่าที่ฉันจะทำได้ ผลออกมาดี! แต่ทำงานที่อยู่ตรงหน้าคุณให้ดีที่สุดก็พอ

เบธานี เอฟ. อายุ 15 ปี, เคนทักกี สหรัฐอเมริกา

ค่อย ๆ ดีขึ้น

พระเจ้าตรัสไว้ว่าพระองค์จะประทานหลักคำสอน “บรรทัดมาเดิมบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเดิมกฎเกณฑ์, ที่นี่นิดและที่นั่นหน่อย” (2 เนไฟ 28:30) เราคาดหวังไม่ได้ว่าจะเข้าใจพระกิตติคุณทั้งหมดในคราวเดียว แต่เมื่อเราเริ่มจากเรื่องพื้นฐาน—จิตกุศล ศรัทธา และความหวัง—เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์ ประยุกต์ใช้ทุกวัน และสวดอ้อนวอนเสมอ เราจะค่อย ๆ ดีขึ้นและพบว่าตัวเราไกล่เกลี่ยพระคริสต์มากขึ้น

ไรลีย์ ซี. อายุ 16 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

คำถามครั้งต่อไป

“น้องชายฉันมีปัญหาเรื่องสื่อลามก เขากำลังทำงานกับอธิการเพื่อแก้ไขเรื่องนี้ ฉันจึงอยากสนับสนุนเขา แต่นั่นส่งผลต่อความไว้วางใจที่ฉันมีในตัวเขา ฉันจะจัดการเรื่องนี้ได้อย่างไร”

เริ่มจากเรื่องพื้นฐาน

“ประติมากรและศิลปินฝีมือฉกาจใช้เวลาห้าไมล์กว่าชั่วโมงเพื่อให้พระสวรรค์ของตนดีเลิศ พวกเขา

ไม่ได้จับสิ่วหรือฟูกันและงานสี่ชิ้นมาแล้ว คาดหวังให้ดีเลิศบัดเดี๋ยวนั้น พวกเขาตระหนักว่าจะมีข้อผิดพลาดมากมายขณะที่เรารู้ แต่พวกเขาเริ่มต้นที่พื้นฐาน หลักพื้นฐานสำคัญต้องมาก่อน “เป็นดังนั้นกับเราด้วย

“เรากลายเป็นเจ้าชีวิตเราเองในวิธีเดียวกัน—โดยมุ่งไปยังสิ่งสำคัญที่สุดก่อน สิ่งอื่นใด เราต่างค่อนข้างรู้ดีว่าการตัดสินใจที่สำคัญที่สุดซึ่งเราต้องทำคืออะไร—การตัดสินใจปรับปรุงชีวิตเราและนำความสงบมาสู่เรามากขึ้น ตรงนั้นเองคือจุดที่เราควรเริ่มต้น ตรงนั้นเองคือจุดที่เราควรทุ่มเทความพยายามของเราให้มากที่สุด”

เอ็ลเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน (1917–2008) แห่งไควรัม้อครสาวกสิบสอง, “เลือกทำสามสิ่ง” เลียโฮนา พ.ย. 2003 หน้า 95

ส่งคำตอบของท่านมาก่อนวันที่ 15 กรกฎาคม 2012 ที่ liahona.lds.org, ทางอีเมล liahona@ldschurch.org หรือส่งไปรษณีย์มาที่

Liahona, Questions & Answers 7/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

ศาสนจักรอาจแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้: (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สแตตหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

โดย เอ็ลเดอร์
 นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
 แห่งโคเวรัม
 อัครสาวกสิบสอง

ท่านรู้มากพอ

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเรามาที่ละชั้นทีละตอน บรรทัดมาเติมบรรทัด
 ก่อนอื่นเราสร้างพื้นฐานของศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์

น่านกว่า 40 ปีมาแล้วขณะที่ข้าพเจ้าหวน
 คิดถึงการทำทนายของงานเผยแผ่ ข้าพ-
 เจ้ารู้สึกได้ว่าความสามารถอย่างมาก
 และไม่พร้อม จำได้ว่าข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนดังนี้
 “พระบิดาบนสวรรค์ ข้าพระองค์จะสามรถรับใช้
 งานเผยแผ่ได้อย่างไรเมื่อข้าพระองค์รู้เพียงเล็กน้อย”
 ข้าพเจ้าเชื่อในศาสนาจักร แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่า
 ความรู้ทางวิญญาณมีจำกัดมาก ขณะข้าพเจ้าสวด
 อ้อนวอน มีความรู้สึกเกิดขึ้นว่า “เจ้าไม่รู้ทุกสิ่งแต่
 เจ้ารู้มากพอ” ความมั่นใจนั้นทำให้ข้าพเจ้ากล้าก้าว
 เข้าไปสู่สนามเผยแผ่

การเดินทางทางวิญญาณของเราเป็นกระบวนการ
 การตลอดชีวิต เราไม่รู้ทุกสิ่งในตอนเริ่มต้นหรือแม้
 ในระหว่างทาง การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเรามาที่
 ละชั้นทีละตอน บรรทัดมาเติมบรรทัด ก่อนอื่นเรา
 สร้างพื้นฐานของศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์
 เราให้ความสำคัญต่อหลักธรรมและศาสนพิธีของ
 การกลับใจ บัพติศมา และรับของประทานแห่งพระ
 วิญญาณบริสุทธิ์ รวมถึงคำมั่นสัญญาว่าจะสวด
 อ้อนวอนต่อไป เต็มใจเชื่อฟัง และเป็นพยานถึงพระ
 คัมภีร์มอรมอนต่อไป

จากนั้นเราจะมี ความมั่นใจและอดทนขณะที่
 เราก้าวหน้าผ่านชีวิตมรรตัย บางครั้งคำตอบของ
 พระเจ้าคือ “ท่านไม่รู้ทุกสิ่งแต่ท่านรู้มากพอ”—
 มากพอที่จะรักษาพระบัญญัติและทำสิ่งที่ถูกต้อง

จงจำคำพูดของนีไฟ “ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงรัก
 ลูกๆ ของพระองค์; กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าไม่รู้อะไร
 หมายของเรื่องทั้งหมด” (1 นีไฟ 11:17)

เราทุกคนมีช่วงเวลาแห่งพลังทางวิญญาณ ช่วง
 เวลาแห่งการตัดสินใจและการเปิดเผย เราต้องให้สิ่ง
 เหล่านั้นหยั่งรากลึกอย่างมั่นคงในจิตวิญญาณเรา
 เมื่อเราทำเช่นนั้น เราเตรียมคลังสะสมพลังทางวิญ-
 ญาณไว้สำหรับช่วงเวลาที่เรายากลำบาก พระเยซู
 ตรัสว่า “จงคิดในใจของท่านว่าท่านจะทำสิ่งซึ่งเรา
 จะสอนและบัญชาท่าน” (Joseph Smith Transla-
 tion, Luke 14:28 [ใน Luke 14:27 เซิงอรรถ b])

เมื่อหลายปีก่อน เพื่อนข้าพเจ้ามีลูกสาวที่อายุ
 ยังน้อยเสียชีวิตในอุบัติเหตุอันน่าเศร้า ความหวัง
 และความฝันพังทลาย เพื่อนข้าพเจ้าเสียใจมาก เขา
 เริ่มสงสัยในสิ่งที่เขาเรียนรู้และสิ่งที่เขาสอนสมัย
 เป็นผู้สอนศาสนา คุณแม่ของเพื่อนเขียนจดหมาย
 ถึงข้าพเจ้าและขอให้ข้าพเจ้าให้พรเขา ขณะข้าพเจ้า
 วางมือบนศีรษะเขา ข้าพเจ้ารู้สึกว่าต้องบอกบาง
 อย่างกับเขาซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้คิดเช่นนั้นมาก่อน ความ
 ประทับใจที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าคือ ศรัทธาไม่ได้เป็น
 เพียงความรู้สึกเท่านั้น แต่ศรัทธาเป็นการตัดสินใจ
 เขาจะต้องเลือกศรัทธา

เพื่อนข้าพเจ้าไม่รู้ทุกสิ่ง แต่เขารู้มากพอ เขาเลือก
 ถนอมแห่งศรัทธาและการเชื่อฟัง เขาคุกเข่า ความ
 สมดุลทางวิญญาณของเขากลับคืนมา

ภาพประกอบโดย เอนนี่ เฮนรี่

หลายปีหลังจากให้พรเพื่อนคนนี้ ข้าพเจ้าได้รับจดหมายจากลูกชายของเขาซึ่งเวลานี้รับใช้งานเผยแผ่ จดหมายเต็มไปด้วยความเชื่อมั่นและประจักษ์พยาน ขณะอ่านจดหมายอันสละสลวยของเขา ข้าพเจ้าเห็นอย่างชัดเจนว่าการเลือกศรัทธาในยามทุกข์ยากของบิดาเป็นพรอย่างลึกซึ้งถึงอนุชนรุ่นต่อไป

การทำทายเป็นความยากลำบาก คำถาม ความสงสัย—สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในความเป็นมรรตัยของเรา แต่เราไม่ได้อยู่ตามลำพัง ในฐานะศาสนิกษย์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เรามีคลังสะสมพลังทางวิญญาณของความสว่างและความจริง ความกล้าและศรัทธาจะอยู่ด้วยกันไม่ได้ ในวันแห่งความยากลำบากของเรา เราเลือกถนนแห่งศรัทธา พระเยซูตรัสว่า “อย่าวิตกเลย จงเชื่อเท่านั้นเถิด” (มาระโก 5:36)

ตลอดระยะเวลาหลายปีเรามีก้าวสำคัญๆ ทางวิญญาณครั้งแล้วครั้งเล่า เราเริ่มเห็นว่า “คนที่รับความสว่าง, และดำเนินอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าต่อไป, รับความสว่างมากขึ้น; และความสว่างนั้นเจิดจ้ายิ่งขึ้นๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์” (คพ. 50:24) คำถามและข้อสงสัยของเราได้รับความกระจ่าง หรือมีความกังวลน้อยลง ศรัทธาของเราเรียบง่ายและบริสุทธิ์ เราารู้สิ่งที่เรารู้อยู่แล้ว ■

จากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2008

คุณจะมีโอกาสสานฝัน
ชั่วชีวิตคุณเพื่อรับใช้งาน
เผยแผ่อย่างนั้นหรือ

โดย เอลีเซ อเล็กแซนเดรีย โสลมอส

หยุดพักชั่วคราวเพื่อ ทำงานเผยแผ่

วิลเลียม โฮปอาเต ดาวรุ่งรักบี้ชาวออสเตรเลียแห่งโอโทรม หน้าขณะสายตัจบอยู่ที่ลูกรักบี้ ทีมบลูส์ของเขาเป็นตัว แทนของนิวเซาท์เวลส์ กำลังประจันหน้ากับทีมมารูนส์คู่แข่งจากควีนส์แลนด์ในการแข่งขันครั้งใหญ่สุดของปี หลังจาก 20 นาทีแรก ทีมของวิลตามหลังและต้องไล่ตามให้ทัน วิลมีหลายอย่างต้องพิสูจน์เพราะนี่เป็นการแข่งขันครั้งแรกของเขากับทีม เขาเป็นผู้เล่นอายุน้อยที่สุดในทีมและเป็นผู้เล่นอายุน้อยที่สุดอันดับสองที่เล่นในซีรีส์ State of Origin

วิลจ้องลูกรักบี้ขณะลูกผ่านไปยังเพื่อนร่วมทีมแล้วโยนมาทางเขา เขาระโดดรับลูก ไปได้แล้ว! วิลถือลูกวิ่งเต็มฝีเท้าไปที่เส้นประตู เนื่องจากมีฝ่ายตั้งรับอยู่ข้างๆ เขาจึงเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วไปตามสนาม เหลืออีกไม่กี่หลา ตรงขอบสนามระหว่างลูกเข้าประตูกับออกนอกเส้นแบ่งเขต วิลเกือบหมดเวลา เขาพุ่งตัวไปข้างหน้า กระโดดไปถึงประตูด้วยศรัทธา และขว้างลูกลงบนพื้น ทุกคนหยุดชั่วขณะ เขาทำได้หรือไม่ จากนั้นเขาก็ได้ยินคนดูโห่ร้องพร้อมกัน!

โตมากับรักบี้

เมื่อวิลอายุ 4 ขวบ คุณพ่อคุณแม่ลงทะเบียนให้เขาเข้าสโมสรรักบี้ท้องถิ่น ทั้งที่อายุยังน้อย แต่วิลก็รัก “ฟุตบอล” (คำสแลงของ “รักบี้”) ตอนวิลอายุ 12 ขวบ รักบี้เป็นมากกว่ากีฬาสำหรับเขา และเขาได้รับคัดเลือกให้เล่นในทีมลีกรุ่นเยาว์ ราวๆ อายุ 16 ปี เขาเล่นให้ทีมลีกเยาวชนระดับอาชีพ

ในออสเตรเลีย เมื่อผู้เล่นอายุ 20 ปีบริบูรณ์ พวกเขาอายุ

มากพอจะเล่นอาชีพในลีกผู้ใหญ่ แม้ขณะที่วิลอายุ 18 ปีก็ยังมีข้อเสนอเข้ามาทุกทิศทุกทาง สโมสรต่างๆ ต้องการตัวเขาไปเล่นให้ทีมของตน ทีมหนึ่งเสนอค่าตัวให้เขา 1.5 ล้านเหรียญออสเตรเลีย—ข้อเสนอที่มักจะไม่ให้แก่ผู้เล่นวัยนี้ แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่วิลเห็นในอนาคตอันใกล้ วิลตัดสินใจแล้วว่า จะรับใช้งานเผยแผ่

ตัดสินใจรับใช้งานเผยแผ่

เมื่อวิลต้องประกาศว่าเขาจะรับใช้งานเผยแผ่หรือยอมรับข้อตกลงของสหพันธ์รักบี้ การตัดสินใจนั้นง่ายสำหรับเขา “ผมคิดหมายไว้ในใจตั้งแต่อายุยังน้อยว่าจะเป็นผู้สอนศาสนา และผมสัญญากับตัวเองว่าจะไม่ปล่อยให้ความปรารถนาทางโลกครอบงำผม” เขากล่าว

โลกอาจถามว่า แล้วเงินเล่า ข้อตกลงเล่า การได้เล่นรักบี้อาชีพ—ความฝันชั่วชีวิตของเขาเล่า ชีวิตเขาจะต่างไปอย่างไร ถ้าเขายอมรับข้อตกลง “นั่นคงช่วยครอบครัวผมด้านการเงิน คงทำให้อาณาเขตผมดีไปอีกสามสี่ปีต่อจากนี้” เขายอมรับ

แล้วเหตุใดเขาจึงไม่รับข้อเสนอ “งานเผยแผ่เป็นอะไรบางอย่างที่พระเจ้าทรงเรียกร้องจากผม จากชายหนุ่มในศาสนจักร” เขากล่าว “เป็นวิธีขอบพระทัยพระเจ้าสำหรับทุกสิ่งทีพระเจ้าองค์ทรงทำเพื่อผมที่นี่ตลอด 19 ปีบนโลกนี้ และสุดท้ายผมคิดว่าผมคงไม่มีความสุขถ้าผมอยู่ ผมเลิกแล้วว่าจะรับใช้งานเผยแผ่เพราะฟุตบอลจะยังอยู่ที่นั่นเสมอ”

คำประกาศของวิลทำให้หลายคนสับสนและตกใจ เขาพูดถึงเพื่อนที่ไม่เป็นสมาชิกว่า “พวกเขาไม่เข้าใจเหตุผลจริงๆ ที่ผมไป

ถ่ายภาพโดย ไบรอัน โรแลนด์

พวกเขาแค่เห็นว่าผมกำลังเดินออกจากที่พำนักสองปี” วิลบอกพวกเขาว่า “ผมจะสอนผู้คนเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และการรับใช้ผู้อื่น นั่นคือสิ่งที่ผมอยากทำ” หลังจากได้ฟังคำอธิบายของวิล เพื่อนๆ สนับสนุนเขามากขึ้น

เตรียมรับใช้

วิลยอมรับว่าเพียงต้องการรับใช้งานเผยแผ่เท่านั้นยังไม่พอ เขาว่าการเตรียมตัวมีความสำคัญเช่นกัน สิ่งหนึ่งที่เขาทำคือไปนัดสอนกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลา “เมื่อผู้สอนศาสนาขอให้ผมตอบคำถาม ดูเหมือนผมจะนึกคำตอบซึ่งผมไม่รู้มาก่อนว่าจะช่วยให้ผู้สนใจเข้าใจมากขึ้นอีกเล็กน้อย” เขากล่าว “และผู้สนใจสองสามคนที่พวกเขากำลังสอน—คนที่ผมช่วยสอน—เพิ่งรับบัพติศมา การได้เห็นเช่นนั้นเป็นพรสำหรับผม”

เวลานี้วิลรับใช้ในคณะเผยแผ่บริสเบน ออสเตรเลีย แต่เขาไม่ได้ทิ้งรักบี้โดยสิ้นเชิง ถึงแม้จะเล่นไม่ได้แต่เขารับใช้เป็นผู้สอนศาสนาด้วยความกระตือรือร้นแบบเดียวกับที่มีให้รักบี้ ก่อนงานเผยแผ่เขากล่าวว่า “ความหลงใหลและแรงจูงใจแบบเดียวกันมีอยู่ในการเล่นรักบี้และในการรับใช้พระเจ้า ในกีฬาคุณต้องหมั่นฝึกจึงจะประสบความสำเร็จ คุณสามารถโยนเรื่องนี้ที่งานเผยแผ่ศาสนาได้เพราะผมพยายามทำงานหนักเพื่อหาคนที่ต้องการไดยินพระกิตติคุณ”

กลับมาอย่างสมเกียรติ

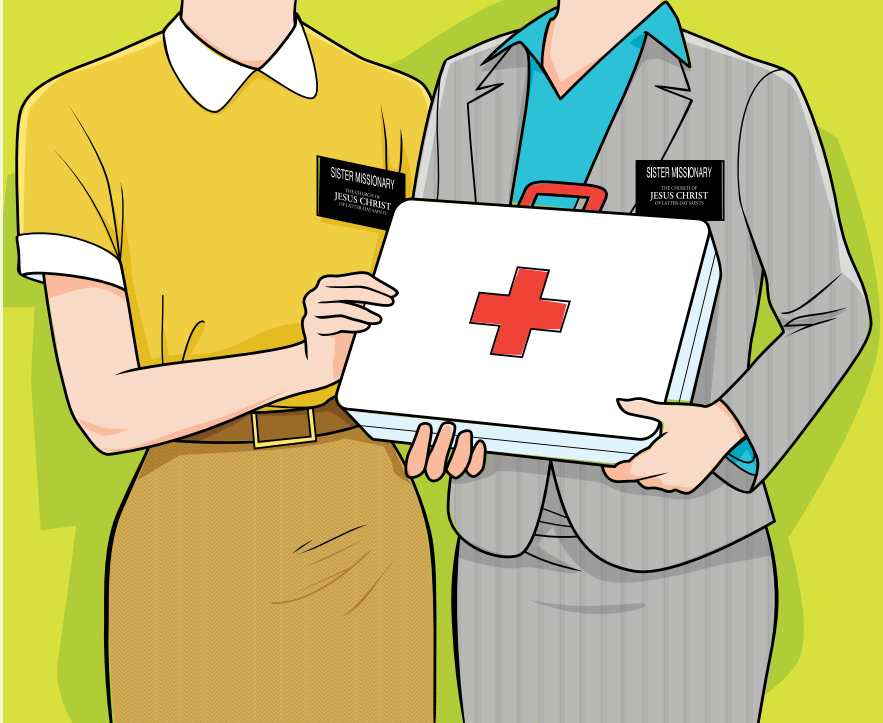
เมื่อดาวรุ่งด้านกีฬาออกจากวงการไปช่วงหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสองปี ผู้คนสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเขากลับมา วิลรู้ว่าโดยการรับใช้งานเผยแผ่เขาต้องยอมทิ้งหลายอย่าง แต่เขารู้เช่นกันว่าเขากำลังยอมทิ้งสิ่งนั้นเพื่อสิ่งที่ดีกว่า “ผมคิดว่ามันเป็นการเสียสละมาก แต่เป็นการเสียสละที่ผมเต็มใจทำ” เขากล่าว “อะไรก็เกิดขึ้นได้ และสองปีเป็นช่วงพักที่นานพอสมควร โดยส่วนตัวแล้ว ผมอยากกลับมาเล่นฟุตบอล”

ถึงแม้การเล่นรักบี้อาชีพจะเป็นความฝันตลอดชีวิตของเขา แต่วิลตระหนักถึงพรนิรันดร์ที่มาจากการรับใช้งานเผยแผ่ “ในสหพันธรักบี้ มีปีติเสมอเมื่อชนะและทำคะแนนได้ แต่ปีตินั้นอยู่เพียงไม่กี่สัปดาห์หรือไม่กี่วัน คุณเซยชมปีตินั้นได้ไม่นาน” เขาอธิบาย “แต่เมื่อเพื่อนคนหนึ่งหรือผู้สนใจเข้ามาในศาสนจักรและเห็นว่าพระกิตติคุณเป็นพรแก่ชีวิตพวกเขาชั่วกาลนาน นั่นทำให้ใบหน้าของคุณมีรอยยิ้มตลอดไป” ■

ซ้าย: ภาพถ่ายโดย มาร์ค แมทคัลเฟ © Getty Images; บนสุด: ภาพถ่ายโดย ไมเคิล รามิเรซ

จากสนามเผยแผ่

ปาฏิหาริย์ของการรักษาทางวิญญาณ

โดย เอลิซาเบธ สติทท์

วันหนึ่งเมื่อดิฉันกับคู่ไปเยี่ยมผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ในโคลัมโบบราซิล บ้านหลังนั้นมีสมาชิกครอบครัวอยู่เต็มบ้าน แออัด แต่พวกเขาก็ยังเชิญเรามาแบ่งปันข่าวสาร พอเราจะเริ่มพี่ชายของผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสก็เข้ามาพอดี เขาไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรและไม่มีความสุขกับการเยี่ยมของเรา ดูเหมือนเขาจะหาวิธีหักล้างเราให้ได้

เขามีสมุดจดชื่อสมาชิกทุกคนในที่ประชุมของเขาและความเจ็บป่วยของคนเหล่านั้น เขาถามเราว่าเราเชื่อเรื่องของการประทานแห่งการบำบัดรักษาหรือไม่ “เชื่อสิคะ” เราตอบ “ดีเลย” เขาพูดต่อ “ผมรักษาทุกคนในสมุดเล่มนี้มาหมดแล้ว

คุณเคยรักษามากี่คน”

เราพยายามอธิบายว่าฐานะปุโรหิต ศรัทธา และสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างไร แต่ครู่หนึ่งหลังจากนั้น เรารู้สึกเหมือนถูกต้อนให้จนมุมและถูกโจมตี

ครั้นแล้ว “ในชั่วขณะนั้น” (คพ. 100:6) ที่เราต้องการ พระวิญญาณทรงกระซิบสิ่งที่เราจะพูด ดิฉันอธิบายว่าแม้เราจะเชื่อเรื่องการบำบัดรักษา แต่งานของเราในฐานะผู้สอนศาสนาของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือผู้นำการบำบัดรักษาทางวิญญาณมาสู่คนที่เราสอน ซึ่งการบำบัดรักษาดังกล่าวเกิดผลก็ต่อเมื่อเรายอมรับการชดใช้ของพระเยซู

คริสต์ผ่านศรัทธา การกลับใจ บัพติศมา โดยลงไปใต้น้ำทั้งตัว รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่

ฉะนั้นแม้เราจะเชื่อเรื่องการบำบัดรักษาทางกาย เราอธิบาย แต่การบำบัดรักษาสำคัญที่สุดคือการบำบัดรักษาทางวิญญาณ เราเห็นการบำบัดเช่นนั้นทุกวัน ผู้คนได้รับการบำบัดรักษาทางกายหรือไม่ นั่นไม่สำคัญเลยถ้าพวกเขาไม่กลับใจและเปลี่ยนชีวิตเพื่อทำตามพระคริสต์

เมื่อพระวิญญาณทรงนำทางเราให้ตอบด้วยท่าทีสงบนิ่ง ความเครียดในท้องหายไป บราเดอร์คนนั้นเลิกหาเรื่องโต้แย้ง และเราสามารถแบ่งปันข่าวสารของเราได้

หลายเดือนต่อมาหลังจากจบงานเผยแผ่ ดิฉันอ่านข้อความนี้ใน *เลียวไฮนา* จากบันทึกส่วนตัวของผู้สอนศาสนาชื่อจอห์น แทนเนอร์ “การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็นปาฏิหาริย์ครั้งใหญ่ที่สุด อัศจรรย์ยิ่งกว่าการรักษาคนป่วยหรือทำให้คนตายฟื้น เพราะไม่ว่าคนที่ได้รับการรักษาจะล้มป่วยอีกครั้งและเสียชีวิตในที่สุด แต่ปาฏิหาริย์ของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสจะคงอยู่ชั่วนิรันดร์และส่งผลกระทบต่อผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสและลูกหลานของเขา คนทุกรุ่นได้รับการรักษาและการไถ่จากความตายผ่านปาฏิหาริย์ของการเปลี่ยนใจเลื่อมใส”

ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่งที่พระวิญญาณทรงกระตุ้นเตือนผู้สอนศาสนาที่ติดกับดักสองคนให้จดจำว่าจุดประสงค์ของเราคือช่วยจิตวิญญาณให้รอด ■

อ้างอิง

1. จอห์น แทนเนอร์, อ้างใน ซูซาน ดับเบิลยู. แทนเนอร์, “ช่วยให้ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่เข้มแข็ง,” *เลียวไฮนา* ก.พ. 2009 หน้า 21

คุกเข่า อย่างนอบน้อม

“การสวดอ้อนวอนที่นอบน้อมและวางใจจะได้รับแนวทางและสันติสุข”

เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง,

“การใช้ของประทานอันสูงส่งแห่งการสวดอ้อนวอน,” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2007 หน้า 9

หลักคำสอนและพันธสัญญา 135:3

ก่อนสิ้นชีวิตเป็นมรณสักขี ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธทำให้เกิด
สิ่งต่างๆ มากมายเพื่อเป็นพรแก่มวลมนุษย์

เกียรติคุณกับชื่อเสียงที่ไม่มีวันตาย

“แม้เหตุการณ์ในวันที่ 27 มิถุนายน ค.ศ. 1844 [มรณสักขีของโจเซฟกับไฮรัม สมิธ] จะน่าเศร้า

แต่เราก็ได้รับการปลอบโยนเมื่อทราบว่ามีมรณสักขีของโจเซฟ สมิธไม่ใช่บทสุดท้ายในเรื่อง แม้ผู้หมายปองชีวิตท่านจะรู้สึกว่าการสาสนจักรจะล้มหากไม่มีท่าน แต่ประจักษ์พยานอันทรงพลังของท่านถึงความจริง คำสอนที่ท่านแปล และการประกาศข่าวสารของพระผู้ช่วยให้รอดทุกวันนี้ยังคงอยู่ในใจสมาชิก [ศาสนจักร] กว่าสิบสองล้านคนทั่วโลกผู้ประกาศว่าท่านคือศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า”

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “ศาสดาโจเซฟ สมิธ: ผู้สอนด้วยการเป็นแบบอย่าง,” เลียโฮนา พ.ย. 2005 หน้า 81

ของประทานและอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า

โจเซฟ สมิธ แปลพระคัมภีร์มอรมอน “ผ่านพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า, โดยพลังของพระผู้เป็นเจ้า” (คพ. 1:29) และ “โดยวิธีซึ่งเตรียมไว้ก่อนแล้ว” (คพ. 20:8) รวมทั้งอูรัมและทูมิม

3 โจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์และผู้หยั่งรู้ของพระเจ้า, ทำเพื่อความรอดของมนุษย์ในโลกนี้, ยิ่งกว่าคนอื่นใดที่เคยมีชีวิตอยู่ในโลก, ยกเว้นพระเยซูเท่านั้น. ในระยะเวลาสั้นๆ ยี่สิบปี, ท่านนำพระคัมภีร์มอรมอนออกมา, ซึ่งท่านแปลโดยของประทานและอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้า, และเป็นเครื่องมือให้พิมพ์เผยแพร่ในสองทวีป; ส่งความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิรันดร์, ซึ่งมีอยู่ในนั้น, ไปยังสี่เสี้ยวของแผ่นดินโลก; นำการเปิดเผยและพระบัญญัติออกมาซึ่งรวมเป็นหนังสือหลักคำสอนและพันธสัญญาเล่มนี้, และเอกสารและคำแนะนำแห่งบัญญัติอื่นๆ มากมายเพื่อประโยชน์ของลูกหลานมนุษย์, รวมวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายพันคน, ก่อตั้งเมืองอันยิ่งใหญ่เมืองหนึ่ง, และฝากเกียรติคุณกับชื่อเสียงที่ไม่มีวันตายไว้. ท่านดำเนินชีวิตอย่างสูงส่ง, และท่านตายอย่างสูงส่งในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้าและผู้คนของท่าน; และเฉกเช่นผู้ได้รับการเจิมส่วนใหญ่ของพระเจ้าในสมัยโบราณ, ที่ฝึกพันธกิจของท่านและงานของท่านด้วยเลือดของท่านเอง.

ฝึกพันธกิจของท่านและงานของท่านด้วยเลือดของท่านเอง

อ่านเนื้อร้องของเพลงสวด “สรรเสริญบุรุษ” (เพลงสวด บทเพลงที่ 14) แล้วเขียนความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธลงในบันทึกส่วนตัวของท่าน

ผู้หยั่งรู้:

- ได้รับอนุญาตให้เห็นด้วยดวงตาฝ่ายวิญญาณ “สิ่งซึ่งดวงตาฝ่ายธรรมชาติมองไม่เห็น” (ดู โมเสส 6:35-38)
- เป็นผู้เปิดเผยและศาสดาพยากรณ์ (ดู โมไซยาห์ 8:13-16)
- รู้อดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ดูคู่มือพระคัมภีร์ “ผู้หยั่งรู้” ได้หัวข้อ “Study Helps” ที่ scriptures.lds.org

ทำยิ่งกว่า

“งานที่โจเซฟ สมิธทำไม่ได้จำกัดอยู่แค่ชีวิตนี้เท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับชีวิตที่จะมาถึงด้วย และยังเกี่ยวข้องกับชีวิตที่เคยเป็นมา กล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือ งานนี้เกี่ยวข้องกับผู้ที่อาศัยอยู่บนโลกนี้ ทั้งผู้ที่มีชีวิตอยู่ขณะนี้และผู้ที่จะเกิดตามมา สิ่งนี้ ... เกี่ยวข้อง ... กับครอบครัวของมวลมนุษย์จากนิรันดร์ถึงนิรันดร์”

ดู ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ (1838-1918), คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ (1998) หน้า 15

หมายเหตุบรรณาธิการ: หน้านี้ไม่มีเจตนาจะให้ เป็นคำอธิบายครอบคลุมข้อพระคัมภีร์ที่เลือกไว้ เป็นเพียงจุดเริ่มต้นสำหรับการศึกษาของท่าน

การเลือกของ ฉันจะนำไป ที่ใด?

โดย อาตัม ซี. โอลสัน
นิตยสารศาสนจักร

การินาจะเปลี่ยนแนวทางของเธอโดยเปลี่ยนการตัดสินใจ
ของเธอได้หรือไม่

วัยยี่สิบของคารินาจางลง เธอเริ่มเหงื่อออก—และไม่ใช่ว่าเพราะสัปดาห์นั้นร้อนผิดปกติ เธอเหลือยมองรอบๆ เพื่อขอความช่วยเหลือ แต่ถึงแม้จะมีคนเบียดเสียดกันที่โอเพ่นเฮาส์ แต่ดูเหมือนไม่มีใครสังเกตเห็นเธออยู่ลำพังกับนักข่าวและคำถามทั้งหลาย

ก่อนหน้านั้น คารินาวัย 17 ปีมีความสุขกับการเป็นอาสาสมัครที่โอเพ่นเฮาส์พระวิหารเคียฟ ยูเครน ตอนนี้เธออยู่กับนักข่าวหนังสือพิมพ์ที่กำลังรอคอยอย่างคาดหวัง แต่ดูเหมือนเธอจะพูดไม่ออก

คารินากล่าวว่า เพราะความผิดพลาดในอดีตที่เธอพยายามเอาชนะ พระผู้เป็นเจ้าคงไม่ช่วยเธอ

การตามฝูงชนนำไปที่ใด

โดยที่เติบโตในศาสนจักร คารินาจึงฝันถึงการแต่งงานในพระวิหาร แต่เช่นเดียวกับวัยรุ่นหลายคน เธอต้องการการยอมรับ

เธออยากเป็นสาวสวยมีคนชื่นชมเหมือนพี่สาวเธอ เธอฝันถึงการเป็นคนโดดเด่นน่าชื่นชม แต่เธอกลัวการต่อต้านและการถูกหัวเราะเยาะ ความที่อยากเจริญรอยตามบิดาด้วยการเข้าโรงเรียนตำรวจยิ่งเพิ่มแรงกดดันให้เธอ จากนักศึกษา 2,000 คนมีผู้หญิงเพียง 70 คน เธอทั้งชอบและกลัวการให้ความสนใจ

เพื่อให้สมปรารถนาเธอจึงเลือกบางอย่างที่ไม่ดี “แรงดึงของโลกแรงมาก” คารินากล่าว “คนรอบข้างดิฉันทั้งดื่มเหล้าสูบบุหรี่ พวกเขากดดันฉันจนดิฉันยอมอ่อนข้อ ดิฉันชอบเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ไม่รู้สึกกังวลใดๆ”

เธอรู้ว่าเธอกำลังทำผิด แต่เธอไม่คิดว่าการเลือกเหล่านั้นจะนำไปที่ใดขณะเธอตามฝูงชนออกห่างพระผู้เป็นเจ้า (ดู มัทธิว 7:13-14)

เลือกเปลี่ยนหมายถึงเปลี่ยนการเลือก

วันหนึ่งชายหนุ่มที่เธอชอบบอกเธอว่าเขาเคารพความเชื่อของเธอในศาสนจักร

คารินาละอายใจที่เธอไม่ได้ดำเนินชีวิตตามความเชื่อเหล่านั้นให้ดีกว่านี้ เธอจึงหยุดเพื่อพิจารณาเส้นทางที่เธออยู่ (ดู อักกัย 1:5-7) เธอทราบดีว่าการตัดสินใจของเธอ นำเธอออกห่างจากพระผู้เป็นเจ้า ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และความฝันถึงครอบครัววันวัน

วิธีเดียวที่จะเปลี่ยนแนวทางของเธอคือเปลี่ยนการตัดสินใจที่เธอทำในแต่ละวัน¹ แต่เธอสงสัยว่าเธอมาผิดทางไกลเกินไปแล้วหรือไม่ สายเกินกว่าจะเปลี่ยนหรือไม่

คารินาตัดสินใจว่าจะเริ่มเปลี่ยนโดยสวดอ้อนวอนและอ่าน

**เลือก
กลับใจ**

“หากปฏิบัติทำให้ท่านตกเป็นนักโทษเนื่องจากการกระทำผิด ข้าพเจ้าขอเตือนให้ท่านถือกุญแจซึ่งจะไขประตูคุกจากด้านใน ท่านได้รับการชำระล้างให้สะอาดผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์

“ในช่วงเวลาที่เกิดปัญหาท่านอาจคิดว่าท่านไม่มีค่าพอจะได้รับความรอดเพราะท่านทำความผิด ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ และท่านคิดว่าท่านหมดหนทางแล้ว นั่น *ไม่เคย* เป็นความจริง!...การกลับใจ *สามารถ* เยียวยาความเจ็บปวด ไม่ว่าจะความเจ็บปวดนั้นเป็นอย่างไร”

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์, ประธานโครัม อัครสาวกสิบสอง, “คำแนะนำสำหรับเยาวชน,” *เสี้ยวไฮนา* พ.ย. 2011 หน้า 22

พระคัมภีร์ทุกวัน เธอเริ่มเขียนบันทึกส่วนตัวซึ่งช่วยให้เธอสำนึกในความช่วยเหลือแต่ละวันของพระบิดาบนสวรรค์ เธอเปลี่ยนหัวข้อถ้าการสนทนาเริ่มไม่ดี

เรื่องที่เราตัดสินใจยากที่สุดคือเลือกไม่มีเพื่อนสักช่วงหนึ่งดีกว่าเลือกเพื่อนที่มีอิทธิพลไม่ดี เธอเริ่มมองหาเพื่อนที่มีมาตรฐานสูงกว่านั้น

ความสำคัญของความหวัง

ตลอดหลายเดือนหลังจากนั้น ปฏิบัติโยนความสงสัยและความกลัวใส่หน้าเธอทุกครั้งที่ตัดสินใจ บางครั้งเธอสงสัยว่าการที่เธอพยายามทำตามพระเจ้าช่วยให้รอดคุ้มค่าหรือไม่ คนที่เธออยากเป็นดูเหมือนไกลเกินเอื้อม

แต่เมื่อเธอเห็นวิธีที่คุณพ่อคุณแม่และผู้มีประจักษ์พยานเข้มแข็งดำเนินชีวิต เธอเรียนรู้ว่าบางอย่างมีพลังยิ่งกว่าความสงสัยและความกลัว—เธอเรียนรู้ว่าเนื่องด้วยการกลับใจ จึงมีความหวัง

“ดิฉันเห็นว่าการดำเนินชีวิตให้ถูกต้องอยู่ในวิสัยที่ทำได้” เธอกล่าว “เราไม่ถูกกล่าวโทษเพราะความผิดพลาดของเรา พระบิดาบนสวรรค์ประทานโอกาสให้เรากลับใจและเปลี่ยนแนวทาง”

การหันหลังให้การเลือกเดิมๆ และพยายามทำตามพระเจ้าช่วยให้รอดในแต่ละวันสอนเธอว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงอดทน “พระองค์ประทานโอกาสให้ดิฉันครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อเปลี่ยนเป็นคนดีขึ้น” เธอกล่าว “พระองค์ทรงช่วยดิฉันผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบาก”

มีความช่วยเหลือถ้าเราเลือกทำตาม

คารินายืดอกและหันกลับไปหานักข่าว เธอยิ้มสดใส พระบิดาบนสวรรค์ทรงทำให้เธอมามากแล้วจนเธอรู้ว่าพระองค์จะทรงช่วยเหลือตอนนี้

หลังจากนักข่าวถามจบ คารินายิ้มและโบกมือ นักข่าวยิ้มตอบและเดินจากไป คารินาจำไม่ค่อยได้ว่าเธอพูดอะไร แต่เธอจะจดจำไปอีกนานว่าเธอรู้สึกอย่างไร เธอรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงอยู่ใกล้แค่เอื้อมจากคนที่เลือกทำตามพระองค์ ■

อ้างอิง

1. ดู โรนัลด์ เอส. มอนสัน, “เส้นทางสู่ความดีพร้อม,” *เสี้ยวไฮนา* ก.ค. 2002 หน้า 127–131

แบบอย่าง ที่ดีขึ้น

โดย ชานีน โคลวาร์ด

ผู้นำเยาวชนหญิงของเรา
ตัดสินใจให้การเดินทางค้าง
คืนเป็นเพียงสิ่งที่จะทำให้
เราพร้อมสำหรับการเข้าค่าย พวกเขา
เธอเลือกตั้งค่ายฝึกกริมฝั่งแม่น้ำ
ซานเปโตรทางภาค
ใต้ของรัฐแอริโซนา
สหรัฐอเมริกา

หลังจากคลี่ถุงนอนแล้วดิฉันกับเด็ก
สาวคนอื่นๆ อยากรอกไปสำรวจและลง
ไปในน้ำ ผู้นำคิดว่าควรมีการพูดคุยสัก
เล็กน้อยเรื่องความปลอดภัยและการ
ปฐมพยาบาล เราจึงนั่งฟังบทเรียนอยู่ได้
ร่วมไม่กี่ชั่วโมง

การตั้งใจฟังไม่ง่ายเลยเมื่อเราเห็นแม่น้ำ
สะท้อนแสงจากดวงอาทิตย์ ลมโชย
ผ่านแนวต้นคอตตอนวูดขณะซิสเตอร์
บราวน์ (นามสมมุติ) พูด เราเคยได้ยินบท
เรียนนี้มาแล้วและดิฉันเพียงแต่ไม่เข้าใจ
ว่าทำไมเราต้องฟังตอนนี้ เราทุกคนรู้
เรื่องการกดแผลห้ามเลือด แต่เธอกำลัง
บอกเราอีกครั้ง

ก่อนจะปล่อยพวกเราไป ผู้นำบอกเรา
อีกครั้งว่าอย่าลงน้ำโดยไม่สวมรองเท้า
“คุณไม่รู้หรือว่าจะอะไรอยู่ในน้ำ และคุณ
ต้องป้องกันเท้าของคุณ”

เมื่อดิฉันไปถึงริมน้ำ เด็กสาวบางคน
กระโดดตูมลงไปน้ำแล้ว น้ำเป็นสีโคลน
ตลอดแนวลึกไม่ถึงฟุต ดิฉันจึงไม่เชื่อว่า
จะเป็นอันตราย

ดิฉันตัดสินใจถอดรองเท้า ดิฉันนำรองเท้า
มาคู่เดียวและไม่เห็นเหตุผลที่ต้อง
ทำให้เปียกและสวมรองเท้าเปียกโชกทั้ง
วัน มาร์ธากับเอลิซาเบธเพื่อนสนิทสอง
คนของดิฉันพากันเตือนดิฉันถึงสิ่งที่ผู้นำ
บอก แต่ดิฉันก็ยังถอดรองเท้าและอธิบาย

เราน่าจะฟังคำแนะนำของผู้
ผู้นำ แต่เวลานั้นเราไม่คิดว่า
สิ่งเหล่านั้นประยุกต์ใช้กับเราได้

เอลิซาเบธและเห็นเลือดเธอช่วยกันยก
เท้าขึ้นและกดห้ามเลือดที่แผล

เรานำเอลิซาเบธส่งโรงพยาบาล เธอ
ทราบว่าเท้าของเธอเกือบขาด ต้องเย็บ
หลายเข็มและรักษาอีกนาน ครั้งต่อมา
ดิฉันเห็นเธอใช้ไม้เท้า

ดิฉันคิดว่าจะไม่โน้มน้าวเพื่อนสนิทให้
ทำสิ่งซึ่งจะทำให้เธอบาดเจ็บสาหัสแบบ
นั้นอีก ดิฉันไม่เคยเห็นตนเองเป็นอิทธิพล
ไม่ได้แบบนี้มาก่อน

ดิฉันพยายามเป็นแบบอย่างที่ดีขึ้น
สำหรับเพื่อนๆ และเต็มใจฟังผู้นำของ
ดิฉันมากขึ้น พวกเขารู้ว่ากำลังพูดเรื่อง
อะไร ■

เหตุผลของดิฉันเอง มาร์ธาถอดตาม เอลิ-
ซาเบธยังล้ม ดิฉันเดินลุยน้ำและพูดด้วย
น้ำเสียงเหน็บแนมว่า “อยากใส่ก็ใส่ไป”

เธอนั่งลง ถอดรองเท้า และวิ่งลงน้ำ
หลังจากวิ่งมาได้ประมาณห้าก้าวเธอก็
หยุด สีหน้าซีดเผือด และพูดอย่างใจเย็น
ว่า “โอ ไม่นะ” เมื่อเธอยกเท้าขึ้นจาก
น้ำ ดิฉันเห็นเลือดไหลจากบาดแผล เธอ
เหยียบขวดที่แตกแล้ว

สมองดิฉันมันไปหมดเมื่อเห็นเลือด แม้
จะได้ฟังบทเรียนเรื่องปฐมพยาบาลมา
แล้ว แต่ก็คิดไม่ออกว่าจะทำอย่างไร ดิฉัน
ตัดสินใจวิ่งไปขอความช่วยเหลือ เพื่อน
อีกสองคนช่วยเธอขึ้นมาจากน้ำ

ดิฉันพบซิสเตอร์บราวน์และเล่าเรื่องที่
เกิดขึ้นให้ฟัง เธอคิดว่าดิฉันพูดเล่น แต่
เมื่อเธอเห็นเอลิซาเบธนั่งอยู่ตรงทางเดิน
และมีเลือดไหลพุ่งออกจากเท้า เธอจึงวิ่ง
ไปหาพลางร้องตะโกนว่า “กดแผลสิ!”

บทเรียนเมื่อ 10 นาทีก่อนเริ่มถูกนำ
ออกมาใช้ เด็กสาวทั้งหลายที่ยืนมอง

ฟัง

“ได้โปรดอย่าประดิดขี้
กมลทางศีลธรรมขึ้นมา
ใหม่! อย่ารู้สึกว่าคุณ
ต้องเรียนรู้บทเรียนอัน
น่าเศร้าทุกบทในชีวิต

ด้วยตนเอง

“จงฟังพระวจนะของพระเจ้า ฟังผู้นำ
ของท่าน ฟังบิดามารดาของท่าน ฟังสิ่ง
ดีที่สุดในตัวท่าน เหนือสิ่งอื่นใด จงฟัง
สุรเสียงกระซิบที่อ่อนหวาน อ่อนโยน
และไม่อาจปฏิเสธได้ของพระวิญญาณซึ่ง
จะสอนท่านทุกสิ่ง”

เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งไครรัม
อัครสาวกสิบสอง, “We Want the Best for You,”
New Era, ม.ค. 2010, 5

เพื่อนแท้

โดย ชารห์ โซว์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“เพื่อนๆ ของเจ้ายีนเคียงข้างเจ้า”
(คพ. 121:9)

ชอความเขียนอยู่บนกระดาษสี่
ฟ้าที่มีรอยพับปลาวาตไว้ตรงมุม
กระดาษ ดั่งนั้นแม้ว่าเจเรมีจะ
เป็นคนยื่นกระดาษให้เธอ เมลานีก็รู้ว่า
ข้อความนั้นมาจากราเซล เมลานีกวาดตา
มองรอบๆ หมุดชั่วโมงการอ่านแล้ว และ
เพื่อนร่วมชั้นกำลังเก็บหนังสือเข้าที่

เมลานีรู้ว่าข้อความจะขึ้นต้นอย่างไร
“เพื่อนสนิทที่รัก” เธอยิ้มกับตัวเอง เธอ
กับราเซลเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่เรียนชั้น
ประถมปีที่สอง “เรายังเป็นเพื่อนสนิท
เหมือนเดิม แม้เราจะต่างกันมาก” เมลานี
คิดขณะคลี่ดูข้อความ

**เพื่อนสนิทที่รัก
เธอสูบบุหรี่หรือเปล่า
—ราเซล**

เมลานีแปลกใจ “ราเซลกับฉันอยู่ด้วย
กันตลอดเวลา” เธอคิด “เธอไม่รู้หรือว่า
ฉันไม่สูบบุหรี่”

เธอเขียนตรงด้านล่างของกระดาษว่า
**ไม่สูบ ฉันคิดว่านั่นน่ารังเกียจมาก
ทำไมเธออยากรู้ล่ะ
—เมลานี**

เมลานีส่งข้อความกลับไปให้เจเรมี
ไม่นานเขาก็ส่งกลับมาให้เธอ เมลานีอ่าน
ได้ว่า

**ฉันแอบหยิบบุหรี่จากบ้านป้ามาของ
หนึ่ง เธออยากลองสูบกับฉันหลัง
เลิกเรียนไหม
—ราเซล**

เมลานีจ้องมองข้อความ จากนั้นก็เขียน
ว่า

**ราเซล! ทำไมเธออยากสูบล่ะ ไม่ดี
นะ! ฉันรู้ว่าเธอชอบลองของใหม่
แต่ฉันไม่อยากเห็นเธอทำร้ายตัวเอง
—เมลานี**

ราเชลเขียนกลับมาว่า
**บุหรีไม่ก็มวนไม่ทำร้ายฉันหรือก
 ฉันไม่สูบหมตของหรือกนำ**
 —ราเชล

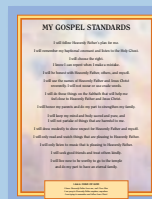
เมลานีรู้สึกเหมือนเธอกำลังจะร้องไห้
 เธอเขียนว่า
**เธอเป็นเพื่อนของฉันและฉันก็
 รักเธอ อย่าสูบเลยนะ**
 —เมลานี

เมลานีจ้องมองราเชลขณะที่เธออ่าน
 ข้อความ ราเชลเหมือนกำลังจะร้องไห้ เธอ

ถือจดหมายนั้นอยู่นาน จากนั้นก็เขียน
 กลับมา เมื่อเมลานีได้รับจดหมาย เธอ
 อ่านว่า
**ขอบใจจ๊ะ ฉันก็รักเธอนะ ฉันจะไม่
 สูบบุหรี**

เมลานีรู้สึกซาบซึ้งที่เธอเลือกเป็นแบบ
 อย่าง เธอรู้สึกโล่งอกที่ราเชลเลือกได้ถูก
 ต้อง ■

จะ
 วนหนึ่งหนูอยู่ที่บ้านเพื่อน มีเบียร์
 อยู่ในตู้เย็นของพวกเขา เพื่อน
 ตีมเบียร์ไปพอสมควรจากนั้นก็ยก
 ให้หนูตีม หนูบอกเธอว่าหนูไม่ตีม
 เบียร์ เธอถามว่าทำไม หนูบอกเธอ
 ว่าศาสนจักรบอกว่าเราไม่ควรตีม
 เบียร์เพราะไม่ดีต่อร่างกาย หนูดีใจ
 ที่หนูไม่ตีมเบียร์ หนูดีใจเช่นกันที่
 เรามีพระคำแห่งปัญญาเพื่อให้เรา
 มีสุขภาพดีและปลอดภัย
**ซาราห์ ซี. อายุ 8 ขวบ, เนวาดา
 สหรัฐอเมริกา**

**“ฉันจะไม่นำสิ่งที่เป็นอันตรายเข้าสู่ร่างกาย”
 มาตรฐานพระกิตติคุณ
 ของฉัน**

หน้านี้ ของหนู

เนฟี่ เอช. อายุ 11 ขวบ, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

เราจะเป็นครอบครัวนิรันดร์

หนูชอบพระทัยที่คุณพ่อดำรงฐานะปุโรหิต ท่านให้
 บัพติศมาหนู และเราได้รับการผนึกในพระวิหาร
 หนูมีความสุขเพราะเราจะเป็นครอบครัวนิรันดร์ หนูรู้
 ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงพระชนม์และถ้อยคำของ
 ศาสดาพยากรณ์เป็นความจริง
 อาเรียนา ซี. อายุ 9 ขวบ, เปรู

รายยา ซี. อายุ 12 ขวบ, บราซิล

วีมีน เอ็ม. อายุ 7 ขวบ, กัมพูชา

ผมชอบไปพระวิหาร, นาธาน พี.
 อายุ 7 ขวบ, อิตาลี

ไบรอัน ซี. อายุ 7 ขวบ, คอสตาริกา

สถานที่พิเศษมาก

ผมอายุเก้าขวบ ดั้งนั้นเมื่อผมไป
 พระวิหารครั้งแรก ผมจึงต้องรออยู่
 ช้างนอกกับคุณพ่อ เราเดินดูรอบๆ ว่าพระวิหาร
 สร้างอย่างไร เราเข้าไปชมห้องรับรองที่สวยงาม
 และชื่นชมความสงบเงียบที่นั่น เราคุยกันเบาๆ
 เกี่ยวกับพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์และเหล่า
 อัครสาวกสมัยนั้นและสมัยนี้ ขณะนั่งคุยกับคุณพ่อ
 ผมรู้สึกว่พระวิหารเป็นสถานที่พิเศษมาก
 ราฟาเอล อาร์. อายุ 9 ขวบ, สวิตเซอร์แลนด์

ครอบครัวนิรันดร์ของฉัน, โดย คามิลลา ที.
 อายุ 7 ขวบ, กัวเตมาลา

เอสเตบัน เอ. อายุ 11 ขวบ, โคลอมเบีย

รอสตีค อายุ 4 ขวบ, ยูเครน

พร ของ การทำงานหนัก

“ให้เราทำสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในอำนาจของเราอย่างรีบเร่ง”
(คพ. 123:17)

โดย เอ็ดเดอร์แพร์ จี. มาร์ม
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เมื่อข้าพเจ้าเป็นเด็กในสวีเดน คุณพ่อรับใช้เป็นที่ปรึกษาของประธาน คณะเผยแผ่หลายคน การเรียกนี้ทำให้ท่านต้องเดินทางช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์หลายครั้ง ท่านเป็นแบบอย่างสำหรับข้าพเจ้าและพี่น้องของข้าพเจ้าถึงความสำคัญของการรับใช้พระเจ้า แม้ฉันจะหมายความว่าเราต้องเสียสละ

ข้าพเจ้าเรียนรู้คุณค่าของการทำงานทางโลกตั้งแต่วัยเยาว์ในชีวิตข้าพเจ้าเช่นกัน ในช่วงฤดูร้อนข้าพเจ้าจะขี่จักรยานหลายไมล์ไปที่ไร์สตรอบเออร์ ข้าพเจ้าเก็บสตรอบเออร์วันละหลายชั่วโมงเพื่อหารายได้

ครอบครัวเรามีกระท่อมฤดูร้อนในไร่แห่งหนึ่ง ที่นั่นไม่มีไฟฟ้าหรือน้ำประปา เราจึงต้องตัดไม้และตักน้ำจากบ่อ เกษตรกรที่เป็นเจ้าของไร่ไวใจให้ข้าพเจ้าพาวัวมาที่โรงนาเพื่อรีดนมตอนเช้าบ้างเป็นบางวัน แล้วพาพวกมันกลับไปไร่ที่เดิม เราเก็บเกี่ยวและนำฟางมากองซ้อนกันและใช้ม้าลากมัดฟางไปที่โรงนา

ประสบการณ์ของข้าพเจ้ากับการทำงานทางโลกและแบบอย่างของคุณพ่อในการอุทิศตนเพื่องานของพระเจ้าช่วยข้าพเจ้าในงานเผยแผ่ครั้งแรก เมื่อข้าพเจ้าอายุเพียง 16 ปี ข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นคนก่ออิฐสำหรับอาคารศาสนจักรในสวีเดน

ฟินแลนด์ เยอรมนี และเนเธอร์แลนด์ ข้าพเจ้าได้รับความประทับใจทางวิญญาณหลายครั้งระหว่างการรับใช้ ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าการทำงานอย่างซื่อสัตย์ทางโลกเป็นวิธีทำสิ่งถูกต้องวิธีหนึ่งและด้วยเหตุนี้จึงอยู่ในความปรองดองกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

นับเป็นเกียรติที่ได้รับงานมอบหมาย และได้รายงานที่ท่านทำงานให้สำเร็จอย่างสุดความสามารถของท่านแล้ว เมื่อเรายอมรับงานมอบหมายและใช้เวลาและพรสวรรค์ของเราสร้างอาณาจักรของพระเจ้า เราจะประสบพบเห็นพระที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมไว้ให้เรา ■

ท่านสามารถใช้บทเรียนและกิจกรรมนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสาระสำคัญของปฐมวัยเดือนนี้

ฉันเลือกสิ่งดีโดย ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ

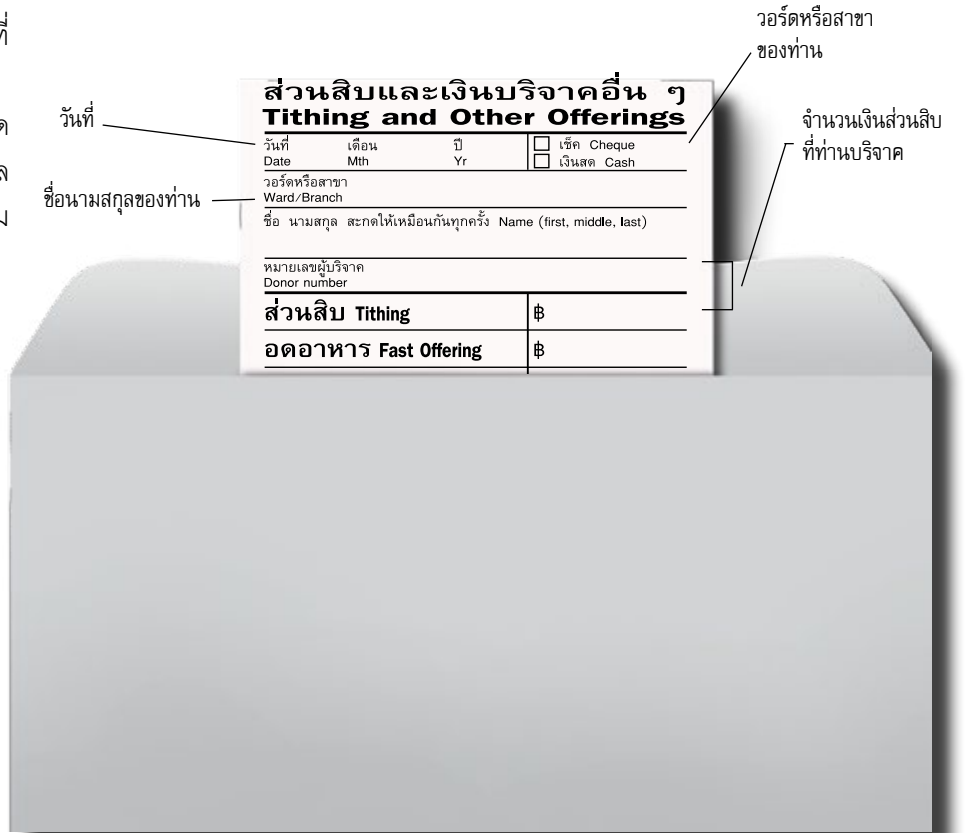
รามอนเขย่าเหรียญในถุงเงินดังกริ้งกริ่งเมื่อเขาชายไขไก่ที่ตลาดในหมู่บ้านเสร็จ เขานึกถึงกระเป๋าเก็บเงินส่วนสิบที่บ้าน ในวันอาทิตย์เขาจะให้เงินเหรียญกับอธิการ รามอนมีความรู้สึกอบอุ่นในใจ เขาดีใจที่ได้จ่ายส่วนสิบ

แผงลอยที่ตลาดวางของขายเต็มไปหมด รามอนเห็นเสื้อหลากสีที่มีโลโก้ทีมฟุตบอลทีมโปรดของเขา เขานึกภาพตัวเองสวมเสื้อตัวนั้นวิ่งลงสนาม และทำประตูช่วย รามอนมองดูป้ายราคา เขาซื้อเสื้อตัวนั้นได้ถ้าใช้เงินค่าไขทั้งหมดบวกกับเงินส่วนสิบของเขา

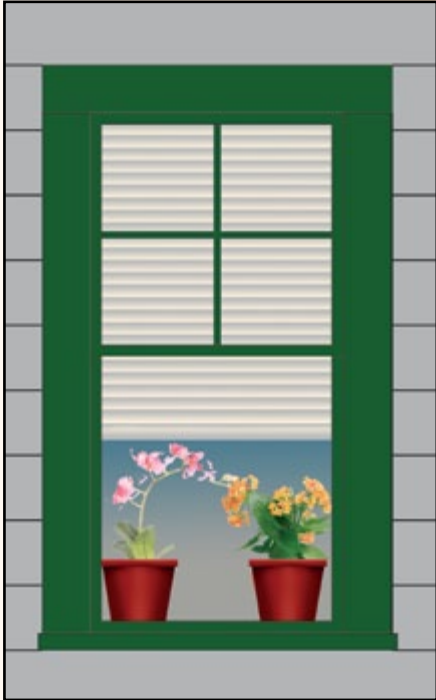
รามอนสังเกตว่าความรู้สึกอบอุ่นหายไป เขาอยากได้เสื้อตัวนั้นมาก แต่เขารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์คงไม่ต้องการให้เขาใช้เงินส่วนสิบ รามอนเริ่มเดินกลับบ้าน เขาตัดสินใจจ่ายส่วนสิบก่อน จากนั้นเขาจะหาเงินจากการขายไขให้ได้มากพอซื้อเสื้อและจ่ายส่วนสิบอย่างที่พระเจ้าทรงต้องการให้เขาทำ ■

ท่านเท่านั้น

เมื่อเราจ่ายส่วนสิบ เรารอกไปส่วนสิบ เราใส่เงินพร้อมไปส่วนสิบในซองและมอบให้สมาชิกท่านหนึ่งในฝ่ายอธิการหรือฝ่ายประธานสาขา ท่านสามารถเรียนรู้วิธีการออกไปส่วนสิบได้โดยดูจากภาพด้านล่าง

นอกจากกรอกข้อมูลส่วนสิบแล้ว ท่านสามารถกรอกข้อมูลอะไรได้อีกบ้างในใบส่วนสิบ ตามผู้ปกครองเกี่ยวกับด้านอื่นที่ท่านสามารถบริจาคให้ศาสนจักรได้

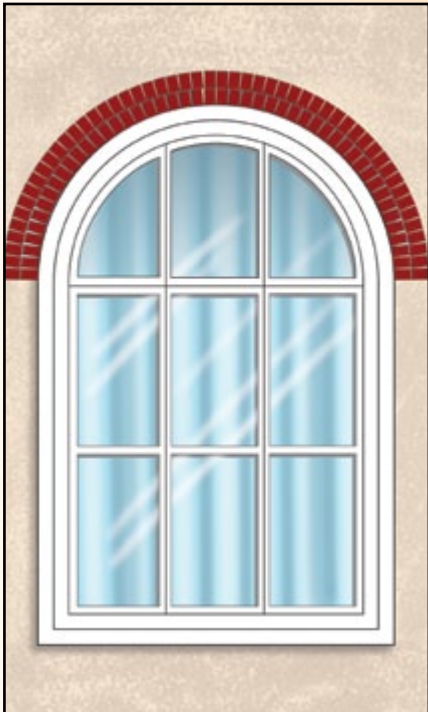
ศรัทธามากขึ้น

กิจกรรม ลสด: พรของส่วนสิบ

มาลาคีเป็นศาสดาพยากรณ์สมัยพันธสัญญาเดิมที่สอนว่าเมื่อเราจ่ายส่วนสิบ หน้าต่างสวรรค์จะเปิดและพระเจ้าจะมาหาเรา (ดู มาลาคี 3:10) ให้ครอบครัวพูดคุยกันเกี่ยวกับพรที่ท่านได้รับจากการทำตามกฎส่วนสิบ วางเมล็ดถั่ว กระดุม หรือกรวดก้อนเล็กๆ ไว้บนหน้าต่างที่บ่งบอกถึงพรที่ท่านได้รับ

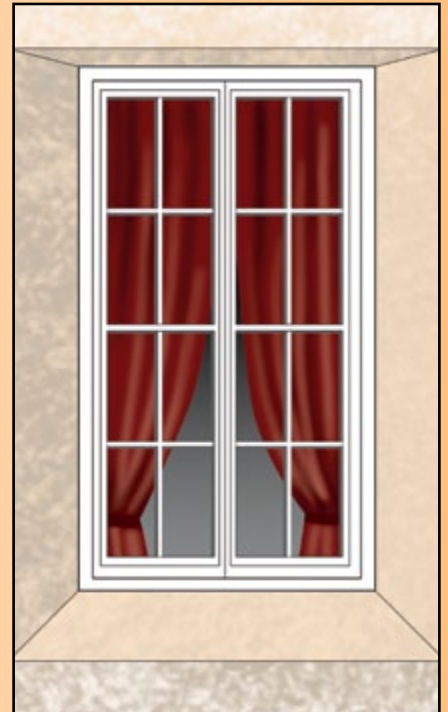
ประจักษ์พยานเข้มแข็งขึ้น

ความวางใจในพระเจ้า

ความสุขในพระกิตติคุณ

อาหารเพียงพอ

เกมโปรดเกมหนึ่งที่คาร์ลีชอบเล่น
ในสนามเด็กเล่นกับเพื่อน ๆ คือเกม
ตามล่าหาของ

สนามเด็กเล่นสำหรับคาร์ลี

โดย แซด อี. ฟาเรส
นิตยสารศาสนจักร

คาร์ลี ดับเบิลยู. จากเมืองเร็กซ์-เบิร์ก รัฐไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา เป็นผู้ช่วยเหลือที่มีงานไม่ว่างเว้น ที่บ้านคาร์ลีช่วยดูแลแมว สุนัข และไก่ของครอบครัว เพราะคาร์ลีเป็นเด็กเรียนเก่งที่สุดคนหนึ่งในห้องของเธอที่โรงเรียน

เธอจึงช่วยเด็กคนอื่นๆ ในวิชาคณิตศาสตร์ และการอ่าน ในปฐมวัยการร้องเพลงของคาร์ลีช่วยให้เด็กคนอื่นๆ รู้สึกถึงพระวิญญาณ

เพราะคาร์ลีช่วยคนอื่นมามาก เพื่อนบางคนจึงตัดสินใจช่วยเธอเช่นกัน คาร์ลีเกิดมาพร้อมกับโรคที่เรียกว่า กระดูกสันหลังโหว่ (spina bifida) โรคนี้ทำให้

ให้คาร์ลีใช้กล้ามเนื้อทุกมัดลำบาก การทำสิ่งต่างๆ เช่น เดินบนพื้นขรุขระและขึ้นบันไดเป็นเรื่องยากสำหรับเธอ ที่โรงเรียนคาร์ลีไม่สามารถเล่นในสนามเด็กเล่นได้ เพราะเธอใช้เครื่องเล่นลำบาก มีเด็กอีกหลายคนในการเล่นเครื่องเล่นในสนามเด็กเล่นไม่ได้เช่นกัน

“บางครั้งหนูรู้สึกไม่ดีและหงุดหงิดเมื่อถึงช่วงพักเพราะเล่นที่สนามเด็กเล่นไม่ได้” คาร์ลิลกล่าว

พื้นยางของ
สนามเด็กเล่น
ทำให้คาร์ลีเดิน
บนพื้นได้ง่ายขึ้น

คาร์ลี กับ ฮัลลี โจ (ขวา) ชอบเล่นตุ๊กตา
ออกไปเดินเล่น และระบายสีด้วยกัน

ฮัลลี โจ เพื่อนคนหนึ่งของคาร์ลีกับแม่
ของ ฮัลลี โจ ตัดสินใจใช้เงินสร้างสนาม
เด็กเล่นเพื่อให้คาร์ลีกับนักเรียนคนอื่นๆ
ที่โรงเรียนได้ใช้

ฮัลลี โจ แม่ของเธอ กับอีกหลายคน
ทำงานเพื่อให้มีเงินมาสร้างสนามเด็กเล่น
แห่งใหม่ ต้องทำงานเยอะมากแต่พวกเขา
ก็สามารถมีรายได้มากพอจะสร้างสนาม
เด็กเล่นแห่งใหม่ให้นักเรียนทุกคนได้เล่น

“ต้องทำงานหนักมาก” ฮัลลี โจ
กล่าว “แต่มันไม่ได้ทำให้หนูเสียใจที่
ต้องทำงาน—แต่ทำให้หนูรักคาร์ลี
มากขึ้น”

คาร์ลีมีความสุขที่ได้เล่นในสนามเด็ก
เล่นกับเพื่อนๆ เธอกล่าวว่า “หนูชอบเดิน
ขึ้นทางลาดและไถลลงมาตามไม้ลิ้น หนู
กับเพื่อนๆ สนุกมาก” ■

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ คาร์ลี

คาร์ลีชอบร้องเพลง “ความกล้าหาญ
ของนีไฟ” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก
หน้า 64)

คาร์ลีชอบกินไก่เส้นและแซนดวิช
คาร์ลีร้องเพลงทุกแห่งที่เธอไป
คาร์ลีผูกมิตรเก่ง

สิ่งหนึ่งที่ช่วยคาร์ลีฝึกการทรงตัว
คือการขี่ม้า

บทเรียน จากเล็กเล็ก ๆ

“ฉันมีครอบครัวอยู่บนโลกนี้ พวกเขา
แสนดีต่อฉัน ฉันต้องการมีชีวิตอยู่กับ
พวกเขาตลอดกาลนาน”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, หน้า ๑๘)

โดย ลินเชย์ สตีเวนส์

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

ทำไมหนูต้องอยู่ที่นี้ด้วย” ลินด์เชย์บ่นพึมพำ

“หนูต้องสนับสนุนน้องชายของหนู” คุณแม่ตอบ

“แต่มันน่าเบื่อนี้คะ” ลินด์เชย์บอก “ส่วนใหญ่หนูไม่ได้ดูเขาด้วยซ้ำ”

ไมเคิลน้องชายของลินด์เชย์เข้าร่วมทีมเบสบอลลีกเล็กๆ คุณแม่พาลินด์เชย์มาด้วยทุกครั้งที่เขาฝึกและแข่ง ลินด์เชย์เบื่อทุกครั้ง ขณะที่ไมเคิลพยายามตีเบสบอล ลินด์เชย์จะฟังเพลง อ่านหนังสือ และวาดรูปให้น้องสาว

ลินด์เชย์ถอนหายใจพลาถมองน้องชายยืนอยู่ในเขตนอกสนามกับเพื่อนร่วมทีม เธอมองเขาขณะเขาวิ่งไปรับลูก รับพลาถ แล้วโยนให้ผัดคน

“พยายามต่อไป ไมเคิล!” คุณแม่ร้องบอก “ลูกทำได้ดีมาก!”

“แต่ แม่คะ” ลินด์เชย์พูด “ไม่เห็นจะดีตรงไหนเลย”

“นั่นคือสาเหตุที่เราอยู่ที่นี่ลูก ลินด์เชย์” คุณแม่บอก “อยู่เชียร์ไมเคิล โดยเฉพาะเมื่อเขาเล่นไม่ดี ถ้าเราไม่อยู่ที่นี้และไมเคิลรู้สึกเหมือนเขากำลังล้มเหลว เขาอาจจะเลิกพยายามก็ได้ แม่อยากให้เขาพยายามอยู่เสมอ เหมือนที่แม่อยากให้หนูพยายามอยู่เสมอกับศิลปะของหนู”

“ไม่มีใครต้องเชียร์หนูในวิชาศิลปะนี่คะ” ลินด์เชย์กล่าว “ไมเคิลไม่ได้มากับหนูและตะโกนบอกว่า ‘ดีเยี่ยม!’ ตอนหนูผสมสีถูก”

“ไม่จ๊ะ แต่แม่เห็นเขาชมงานศิลปะของหนูทุกครั้งทีหนูเอามาให้เราดู” แม่ตอบ

ลินด์เชย์ใคร่ครวญเรื่องนี้ เธอจำได้ว่าคุณแม่ขับรถพาเธอไปเรียนศิลปะและบางครั้งไมเคิลก็ติดรถไปด้วยแม้เขาจะอยากเล่นกับเพื่อนๆ เธอมองไมเคิลในเขตนอกสนาม คนตีเบสบอลของอีกทีมเพิ่งดีลูก มันกำลังตรงไปที่เขา!

“เร็วเข้า ไมเคิล!” ลินด์เชย์ส่งเสียงเชียร์ “รับลูกให้ได้!”

ไมเคิลวิ่งเข้าหาลูกและยื่นมือออกไป เขาจับลูกได้!

ลินด์เชย์กับคุณแม่ลุกขึ้นยืนและส่งเสียงเชียร์ “เยี่ยมเลย ไมเคิล! เธอเป็นน้องชายคนโปรดของพี่!” ลินด์เชย์ตะโกนบอก

“ผมเป็นน้องชายคนเดียวของพี่นี่นา!” ไมเคิลตะโกนกลับพร้อมกับยิ้มกว้างบนใบหน้า

ลินด์เชย์นั่งลงที่เดิม พลาถยิ้มไม่ยอมหุบ

“ฉันน่าจะเอาใจใส่และให้กำลังใจ ไมเคิล” เธอคิด “การเห็นเขาจับลูกได้เป็นเรื่องน่าสนใจที่สุดที่เกิดขึ้นวันนั้น และดูเหมือนเขาให้ความสำคัญมากที่ฉันมองเขาอยู่ ฉันภูมิใจในตัวเขามาก”

“แม่คะ หนูคิดว่าแม่พูดถูก” ลินด์เชย์กล่าว “เราควรสนับสนุนไมเคิล”

คุณแม่ยิ้ม “แม่ดีใจที่หนูเปลี่ยนความคิด”

“เราเชียร์กันต่อเถอะคะ!” ลินด์เชย์กล่าว “เร็ว ไมเคิล!” ลินด์เชย์กับคุณแม่ส่งเสียงเชียร์ “เธอทำได้!” ■

ภาพประกอบโดย ซอว์นา เจ. ซี. เทนนี่

กระชับความสัมพันธ์กับพี่น้องของท่าน พวกเขาจะกลายเป็นเพื่อนสนิทที่สุดของท่านได้ สนับสนุนพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาสนใจ และช่วยพวกเขาแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่อาจเผชิญอยู่”

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (2011), หน้า 15

พรของดانا

โดย เจน แม็คไบรต์ โชเฮท
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

1. ดานาเกิดมาพร้อมปากแหว่ง
เพดานโหว่ เธอรับการผ่าตัด
แก้ไขไปแล้วสี่ครั้ง วันนี้ดانا
กับคุณพ่อคุณแม่มีนัดกับหมอ
เพื่อพูดถึงการผ่าตัดอีกครั้ง

2. ดานากังวลกับสิ่งที่เกิดขึ้นหลังการผ่าตัด

3. คืนก่อนการผ่าตัด คุณพ่อกับคุณลุงของดاناให้พรฐานะ
บุรุษิตแก่เธอ คุณลุงไฮร์มเจิมน้ำมันศักดิ์สิทธิ์ให้ดانا
คุณพ่อกล่าวให้พรหลังจากนั้น

พ่อให้พรที่หนูจะมีร่างกายแข็งแรงและนาง
เป็นปกติโดยเร็วหลังจากการผ่าตัด จ้ะไว้ว่าพ่อแม่
และพระบิดาบนสวรรค์รักหนูมาก

ภาพประกอบโดย สก๊อตต์ เพค

4. เช้าวันรุ่งขึ้น คุณพ่อกับคุณแม่พาดานาไป
โรงพยาบาล

5. พยาบาลมารับตัวดานาไปห้องผ่าตัด
ดานากอดคุณแม่

แม่รักลูกจ๊ะ ดานา

อย่าห่วงเลยคะคุณแม่ หนูไม่กลัว
คุณพ่อให้พรหนูแล้ว

6. หลังการผ่าตัดดานาสบายดี เธอดีใจที่คุณพ่อให้พร
พิเศษเพื่อช่วยให้เธอรู้สึกดีขึ้น

พร้อมรับพร

โดย ฮิลารี เอ็ม. เฮนดริคส์

ระหว่างการให้พรฐานะปุโรหิต เราแสดงศรัทธาโดยมีความคารวะเหมือนช่วงเวลาที่เราสวดอ้อนวอน วงกลมรูปภาพที่แสดงสิ่งดีๆ ที่ควรทำระหว่างการให้พร

เวลาสำหรับการให้พร

โดย ฮิลารี เอ็ม. เฮนดริคส์

การให้พรฐานะปุโรหิตหลายแบบ ท่านอาจได้รับการตั้งชื่อและให้พรเมื่อท่านเป็นทารก ท่านสามารถขอพรได้ยามเจ็บป่วย บาดเจ็บ เสียใจ หรือกลัว เด็กหลายคนได้รับพรฐานะปุโรหิตก่อนเริ่มเรียนหนังสือในแต่ละปี

ดูภาพเหล่านี้ ท่านคิดว่าเหตุใดเด็กเหล่านี้จึงได้รับพรฐานะปุโรหิต

ฉันเลือกสิ่งดีโดยดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ

“ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขา เพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา” (1 โนปี 3:7)

ข่าวศาสนจักร

ดูข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักรเพิ่มเติมที่ news.lds.org

ศาสนจักรเปิดตัวเว็บไซต์ ผู้ทุพพลภาพอีกเก้าภาษา

โดย เมลิสซา เมอร์ริลล์

ข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักร

เมื่อเปิดตัว lds.org/disability ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษในปี ค.ศ. 2007 ศาสนจักรได้นำข้อมูลที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วไปในหนังสือคู่มือ และเว็บไซต์อื่นๆ มารวมกันเพื่อให้เข้าถึงแหล่งความช่วยเหลือและแนวคิดต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

ปัจจุบัน ในช่วงปี ค.ศ. 2012 แหล่งช่วยเหลือนั้น (ซึ่งรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ทุพพลภาพประมาณ 10 ประเภทและความช่วยเหลืออีกหลากหลาย) มีเพิ่มอีกเก้าภาษา ได้แก่ จีน ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี ญี่ปุ่น เกาหลี โปรตุเกส รัสเซีย และ สเปน

การเปิดตัวครั้งล่าสุดนี้จะช่วยครอบครัวอย่างครอบครัวววาแรงในปารีส ประเทศฝรั่งเศส เรย์มอนด์กับอริซาเบลลา ววาแรงมีบุตรชายหนึ่งคนชื่อเจอมีเมื่อเจเรมีบุตรชายคนที่สองเกิดมาพร้อมดาวน์ซินโดรม ถึงแม้การวินิจฉัยเจเรมีจะทำให้พ่อแม่ตกใจสุดขีด—แต่ตอนนั้นพวกเขา รู้น้อยมากเกี่ยวกับดาวน์ซินโดรม—ประสบการณ์ส่วนใหญ่ของครอบครัวววาแรงที่เกี่ยวข้องกับความทุพพลภาพของเจเรมีเป็นประสบการณ์เชิงบวก บราเดอร์ววาแรงกล่าวว่าหลายคนรักใคร่เจเรมีมาก เห็นได้ชัดว่าสมาชิกศาสนจักรที่ห้อมล้อม

เขาด้วยความรักความชื่นชมมีเมตตาต่อเขาเป็นพิเศษ

เขาเชื่อว่าเว็บไซต์จะช่วยส่งเสริมเจตคติเช่นนั้น “เว็บไซต์จะช่วยให้ผู้นำและครูในศาสนจักรเข้าใจความทุพพลภาพ วิธีปรับตัวและจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ” เขากล่าว

แต่เว็บไซต์สำคัญต่อผู้ทุพพลภาพและครอบครัวของพวกเขาเท่าๆ กัน เขากล่าว—ไม่ได้เป็นช่องทางให้ข้อมูลเท่าใดนักแต่เป็นแหล่งกำลังใจ

“เว็บไซต์นี้สำคัญสำหรับครอบครัวที่มีสมาชิกทุพพลภาพก็เพราะความช่วยเหลือที่มอบให้” เขากล่าว “เว็บไซต์ให้มุมมองจากประสบการณ์

และประจักษ์พยานของผู้อื่นซึ่งช่วยให้มองอนาคตในแง่บวกมากขึ้น เพราะเหตุผลทั้งหมดนี้จึงสำคัญที่ข้อมูลดังกล่าวจะมีหลายภาษา”

เอ็ดเดอร์คีธ อาร์. เอ็ดเวิร์ดส์ แห่งสวากเจ็ดสิบ ผู้ให้คำปรึกษาหน่วยผู้ทุพพลภาพ (Disability Services) สำหรับศาสนจักรเห็นด้วย

“สมาชิกที่ทุพพลภาพ ครอบครัวของพวกเขา และผู้ดูแลจะตระหนักว่าเราทุกคนกำลังทำงานด้วยกันเพื่อจุดประสงค์ประการหนึ่ง—คือ การทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์—และจุดประสงค์ดังกล่าวเรียกกร้องให้เรามี ‘จิตใจเดียวและความคิดเดียว’” เอ็ดเดอร์คีธเอ็ดเวิร์ดส์กล่าว (ดู โมเสส 1:39; 7:18) “ผู้คนจะรู้และเข้าใจว่าพวกเขาจะไปขอความช่วยเหลือได้จากที่ใดและจะตระหนักว่าเมื่อ

เว็บไซต์ผู้ทุพพลภาพของศาสนจักรจะมี 10 ภาษาในปี 2012 ได้แก่ ภาษาจีน อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี ญี่ปุ่น เกาหลี (ในภาพ) โปรตุเกส รัสเซีย และสเปน

ศาสนจักรของพระเจ้าทำงานอย่าง
ที่ควรทำ ย่อมไม่มีใครต้องสู้ศึกของ
ตนตามลำพัง”

ฟาติมา อัลเวส จากโปรตุเกส
เป็นกระดุกสันหลังใหม่ เธอพบว่า
เว็บไซต์นี้ช่วยให้เธอรู้แน่แก่ใจว่า
เธอไม่โดดเดี่ยว

“เรื่องนี้สำคัญต่อดิฉันที่ศาสนจักร
มีเว็บไซต์ช่วยผู้ทุพพลภาพเพื่อให้
เรารู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกันกับสมาชิก
ศาสนจักร ช่วยให้เราศาสนจักรห่วง
ใยและมีความปรารถนาจะช่วย
และสนับสนุนผู้ที่อยู่ในสถานการณ์
พิเศษ” เธอกล่าว

การปล่อยเว็บไซต์นี้เป็นความ
พยายามอย่างหนึ่งในหลายๆ อย่าง
ที่ศาสนจักรทำเพื่อเข้าถึงสมาชิกทุก
คนของศาสนจักร เอิลเดอร์เอ็ดเวิร์ดส์
กล่าว

“หน้าที่รับผิดชอบ” ส่วนหนึ่งของ
เราจากพระเจ้าคือจัดหาพระกิตติ-
คุณให้ทุกคนในลักษณะที่เขาจะ
เข้าใจและได้ประโยชน์เต็มที่จาก
พระกิตติคุณ” เอิลเดอร์เอ็ดเวิร์ดส์
กล่าว “เราไม่ยอมยกมือข้ามลูกๆ
กลุ่มใดของพระเจ้าในการจัดหา
โอกาสพระกิตติคุณที่มีความหมาย
ให้พวกเขา

“เว็บไซต์ไม่เพียงจะช่วยเหลือ
บุคคลเท่านั้นแต่ออกแบบไว้เพื่อช่วย
ผู้นำให้รู้เช่นกันว่าพวกเขาจะช่วย
อย่างไรและจะขอความช่วยเหลือ
ในการช่วยรับใช้สมาชิกผู้ทุพพลภาพ
ได้จากที่ใด” เขากล่าวต่อ

เว็บไซต์นี้มีได้ตั้งใจจะแทนที่
การปฏิสัมพันธ์เป็นส่วนตัวในหมู่
สมาชิกแต่อย่างใด

“ตลอดหลายปีมานี้เรามีระดับ
ความสำเร็จหลากหลายในการ
สนองความต้องการพิเศษในศาสน-
จักร” เอิลเดอร์เอ็ดเวิร์ดส์กล่าว
“ความสำเร็จส่วนใหญ่เกิดขึ้นเมื่อ
แต่ละบุคคลตั้งปณิธานกับตนเอง
ว่าจะสร้างสรรค์สิ่งพิเศษ ทุ่มเท
การช่วยทุกคน—ไม่ว่าพวกเขาจะ
มีความทุพพลภาพหรือไม่ก็ตาม—
คือรักพวกเขาและแสวงหาการนำ
ทางจากพระวิญญาณในการหยิบ
ยื่นความช่วยเหลือ

“เราทุกคนล้วนมีหน้าที่ต้องรัก
เพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง (ดู มัทธิว
19:19) ศาสนจักรกำลังจัดหาความ
ช่วยเหลืออีกทางหนึ่งในการช่วยให้
เราเข้าใจและประสบความสำเร็จ
ตามความปรารถนาของเราที่จะ
ช่วยงานของพระเจ้า” ■

ทุกภาษาที่เผยแพร่ในเว็บไซต์นี้มีลักษณะเด่นหลายประการ
อาทิ

Disability List (รายการความทุพพลภาพ): เว็บไซต์ส่วน
นี้ให้ข้อมูลเฉพาะสำหรับความทุพพลภาพ 10 ประเภทและให้
แนวคิดเกี่ยวกับวิธีช่วยผู้ทุพพลภาพแต่ละประเภท

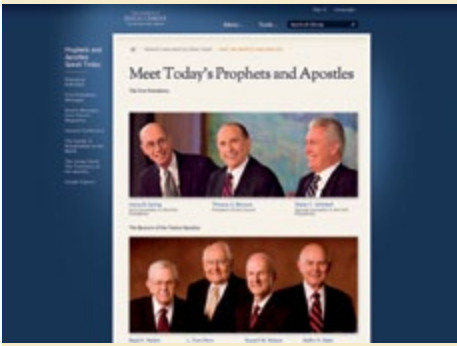
Families (ครอบครัว): เว็บไซต์ส่วนนี้ซึ่งมีข้อมูลปรับให้
เข้ากับสมาชิกครอบครัวที่มีบุตรทุพพลภาพ จะให้ข้อเสนอแนะ
เกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว

Questions and Answers (คำถามและคำตอบ): ที่นี่ผู้อ่าน
จะพบคำตอบของคำถามทั่วไปสี่ประเภทได้แก่ วิธีการ หลักคำ
สอนและนโยบาย แหล่งข้อมูล และสถิติ

General Information (ข้อมูลทั่วไป): หมวดนี้สรุปสาระ
สำคัญของเว็บไซต์และชี้ให้เห็นว่าแม้บางครั้งผู้คนมีปฏิกริยา
เชิงลบต่อความทุพพลภาพ แต่การเรียนรู้สถานการณ์ของบุคคล
หนึ่งจะเพิ่มความเข้าใจและการยอมรับ

Leaders and Teachers (ผู้นำและครู): เว็บไซต์หมวดนี้
เตือนผู้นำและครูให้นึกถึงสิ่งที่พึงจดจำเมื่อทำงานกับสมาชิก
ทุพพลภาพ

Scriptures and Quotes (พระคัมภีร์และข้อความอ้างอิง):
พระคัมภีร์และถ้อยแถลงของศาสดาพยากรณ์ที่รวบรวมไว้นี้มี
ไว้เพื่อเป็นแหล่งกำลังใจ การปลอบโยน และความหวังสำหรับ
ผู้อยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก

Prophets.LDS.org มีบทความเกี่ยวกับชีวประวัติใหม่ๆ ของอัครสาวกที่มีชีวิต

ชีวประวัติใหม่ๆ ของสมาชิกโครัม อัครสาวกสิบสองเริ่มลงเว็บไซต์ prophets.lds.org ในเดือนกุมภาพันธ์ ใต้หัวข้อ “Meet today’s prophets and apostles (พบศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกคนปัจจุบัน)” ชีวประวัติของสมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุดมีในเว็บไซต์นี้ตั้งแต่เดือนตุลาคม ค.ศ. 2011 ชีวประวัติจะแปลเป็นภาษาต่างๆ ตลอดปีเท่าที่ทรัพยากรจะเอื้ออำนวย ข้อมูลส่วนใหญ่พิมพ์ไว้ใน *เสียโฮนา* ภาษาต่างๆ ก่อนหน้านี้

“การเรียนรู้เกี่ยวกับวัยเด็ก วัยเรียน ชีวิตครอบครัว และอาชีพของพวกท่านก่อนการเรียกเป็นอัครสาวกจะช่วยให้เราเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตพวกท่านและจะเป็นพยานอีกหนึ่งปากยืนยันว่าพระเจ้าทรงเรียกและทรงยกย่องชายหญิงธรรมดาสามัญให้รับใช้ในอาณาจักร” เอ็ลเดอร์ฟอล บี. โฟเฟอร์ แห่งสภาวจีตลิกกล่าว ชีวประวัติจะรวมข้อมูลและเรื่องราวชีวิตของผู้นำแต่ละท่าน แต่ส่วนใหญ่จะแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเตรียมพวกท่านให้รับใช้อย่างไร ■

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่ให้ผู้อ่านสนใจ หัวข้อเด่นของการประชุมใหญ่

หมวดประจำหมวดใหม่ของนิตยสาร *เสียโฮนา* และ *Ensign* คือ—สมุดบันทึกการประชุมใหญ่—หมวดนี้จะช่วยผู้อ่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนจากคำปราศรัยการประชุมใหญ่ครั้งล่าสุดที่ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบันให้ไว้

ตั้งแต่เดือนมกราคม ค.ศ. 2012 หมวดนี้จะตีพิมพ์ไว้ในนิตยสารแปดฉบับตลอดปี—มีสมุดบันทึกหนึ่งเรื่องทุกเดือนยกเว้นฉบับเดือนพฤษภาคม มิถุนายน พฤศจิกายน และธันวาคม เดือนพฤษภาคมและพฤศจิกายนจะเป็นบทความคำปราศรัยการประชุมใหญ่

นอกจากจะมีสรุปย่อ ภาพประกอบเป็นภาพสี เคล็ดลับการศึกษา และข้อพระ

คัมภีร์ที่เกี่ยวข้องแล้ว สมุดบันทึกการประชุมใหญ่จะมีกิจกรรมง่ายๆ รวมอยู่ด้วย และจะรวมเรื่องราวของสมาชิกหรือคำถามเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่มีคำตอบอยู่ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่ไว้ด้วยเช่นกัน

ถึงแม้บทความในสมุดบันทึกการประชุมใหญ่บางบทความเขียนไว้เพื่อเตือนผู้อ่านให้นึกถึงคำปราศรัยที่ให้ไว้ในการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุด แต่อีกหลายบทความจะช่วยเตรียมผู้อ่านสำหรับการประชุมใหญ่ที่จะมาถึงด้วย

หมวดสมุดบันทึกการประชุมใหญ่แต่ละหมวดจะยาวหนึ่งถึงสี่หน้ากระดาษ และจะใช้แทนหมวดเรื่องเล็กและเรียบง่ายที่ตีพิมพ์เป็นประจำในนิตยสาร *เสียโฮนา* และ *Ensign* ■

หมวดสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ของ *เสียโฮนา* และ *Ensign* ช่วยให้ผู้อ่านจดจำหัวข้อเด่นของการประชุมใหญ่ในช่วงหลายเดือนหลังจากการประชุมใหญ่สามัญ

เอ็ดเดอร์เนลสันพบปะวิสุทธิชนในอเมริกากลาง

โดย โสเช เปนา

ผู้สื่อข่าว เลียโฮนา

ในเดือนมกราคม ขณะทำงานมอบหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด เอ็ดเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมมัคร์-สาวกสิบสองเดินทางไปอเมริกากลางเพื่ออบรมผู้นำฐานะปุโรหิตและสอนสมาชิกในท้องถิ่น

เอลซัลวาดอร์

วันเสาร์ที่ 14 มกราคม เอ็ดเดอร์เนลสันประชุมกับผู้นำฐานะปุโรหิตจากทั่วเอลซัลวาดอร์ในอาคารประชุมหลังหนึ่งบริเวณสนามรอบพระวิหารชั้นซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์ โดยมีผู้ติดตามคือเอ็ดเดอร์แอล. วิทนีย์ เคลย์ตัน แห่งฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบ; เอ็ดเดอร์เอนริเก อาร์. ฟาลาเบยา แห่งสาวกเจ็ดสิบ ประธานภาคอเมริกากลาง; เอ็ดเดอร์คาร์ลอส ริวาส สาวกเจ็ดสิบภาค; วอลเตอร์ เรย์ ปีเตอร์เซ็น ประธานพระวิหาร และเดวิด แอล. กลาเซียร์ ประธานคณะเผยแผ่ชั้นซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์

เอ็ดเดอร์เนลสันสอนผู้นำเรื่องการปฏิบัติศาสนกิจและความสำคัญของการเป็นผู้เลี้ยงแกะในอิสราเอล ท่านเน้นเรื่องการศึกษาคัมภีร์และการใช้พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้นำทางอยู่เสมอ ท่านพูดถึงพรของพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับแอลดีเอสเล่มใหม่ในภาษาสเปนด้วย

วันรุ่งขึ้น เอ็ดเดอร์เนลสันเป็นประธานควบคุมการประชุมใหญ่สเตคลาลิเบอร์ทาด ชั้นซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์ โดยมีเวนต์ย์ ภรรยาท่าน และเอ็ดเดอร์ริวาสร่วมการประชุมครั้งนี้ด้วย

ในคำกล่าวของท่าน เอ็ดเดอร์เนลสันขอพรอัครสาวกคุ้มครองสมาชิกและผู้นำของเอลซัลวาดอร์ผู้ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและข้อสัตย์ต่อพันธสัญญาของพวกเขา

นิการากัว

ต่อจากนั้น วันที่ 18 มกราคม ค.ศ. 2012 เอ็ดเดอร์เนลสันประชุมกับสมาชิกในนิการากัว โดยมีผู้ติดตามคือ เอ็ดเดอร์เอนริเก อาร์. ฟาลาเบยา และ เอ็ดเดอร์เจมส์ บี. มาร์ตีโน แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ท่านกระตุ้นสมาชิกให้เพิ่มพูนความศรัทธาและทำงานเกี่ยวกับบันทึกประวัติครอบครัวต่อไป “ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าเมื่อท่านพร้อม พระเจ้าจะทรงทำส่วนของพระองค์เพื่อให้ท่านมีพระวิหาร” ท่านกล่าว

เราควรปลุกฝังคุณลักษณะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในตัวเราโดยเริ่มจากความรัก เอ็ดเดอร์เนลสันกล่าว

“เราสามารถเรียนรู้ที่จะรักผ่านการรับใช้” ท่านกล่าว

“อีกคุณลักษณะหนึ่งคือเอาใจใส่ศาสนพิธีต่างๆ อาทิ บัพติศมาและศีลระลึก ทั้งสองอย่างเกี่ยวข้องกับการตรึงกางเขนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”

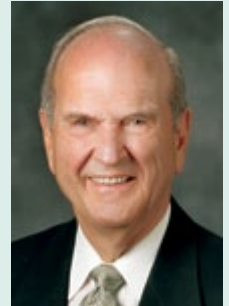
นิสัยอื่นๆ ที่เอ็ดเดอร์เนลสันกล่าวว่าสมาชิกควรปลุกฝังคือ สวดอ้อนวอนเจกเช่นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสวดอ้อนวอนและแสวงหาความรู้ผ่านการศึกษาคัมภีร์ “อ่านพระคัมภีร์ให้ลูกๆ ฟัง พัฒนาความรักใน [พระคัมภีร์] และข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่า ท่านจะรู้สึกปีติเมื่อท่านประยุกต์ใช้ [สิ่งที่ท่านเรียนรู้] ในชีวิตท่าน” ท่านกล่าว

สุดท้าย เอ็ดเดอร์เนลสันกล่าวว่า “จงปลุกฝังความมานะบากบั่น มานะบากบั่นจนกว่าชีวิตจะหาไม่ พระเยซูคริสต์ทรงทนทุกข์มากกว่าใครและไม่ทรงยอมแพ้ พระองค์วางพระทัยพระบิดาจนพระชนม์ชีพหาไม่ จงระลึกถึงสิ่งนี้เมื่อท่านต้องเผชิญการทำลายในชีวิต”

ในการกล่าวสรุป เอ็ดเดอร์เนลสันแสดงความซาบซึ้งต่อศรัทธา การอุทิศตน ส่วนสิบและเงินบริจาคของสมาชิกในนิการากัว และท่านเป็นพยานถึงการชดใช้

“การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าทำให้เราเชื่อมั่นและเปิดประตูสู่ชีวิตนิรันดร์ผ่านศรัทธาและการกลับใจถ้าเราอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่” ท่านกล่าว

หาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้นำศาสนจักร คำสอนของพวกเขา และการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขาได้ที่ news.lds.org และ prophets.lds.org ■

ขณะเยือนสมาชิกในเอลซัลวาดอร์และนิการากัว เอ็ดเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน ชมเชยผู้ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและข้อสัตย์ต่อพันธสัญญาของพวกเขา

เว็บไซต์ที่ปรับปรุงใหม่ช่วยให้เยาวชนชายเกิดสัมฤทธิ์ผลในหน้าที่ของพวกเขาต่อพระเจ้า

เว็บไซต์หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า (DutytoGod.Ids.org) อัปเดตแล้วและเวลานี้มีเครื่องมือออนไลน์เชิงโต้ตอบที่ช่วยเยาวชนชายสร้างติดตาม และบันทึกความก้าวหน้าของพวกเขาในโปรแกรมหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มัคทายก ผู้สอน และปุโรหิตเวลานี้สามารถดูสมุด สัมฤทธิ์ผลในหน้าที่ของฉันทต่อพระผู้เป็นเจ้า: สำหรับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนทางออนไลน์ได้แล้ว 50 ภาษา พวกเขาสามารถสร้างหน่วยข้อมูลแฟ้มบันทึกงานได้โดยลงชื่อเข้าใช้ด้วยบัญชีอีเมลเพื่อบันทึกความก้าวหน้าของพวกเขาตลอดโปรแกรมสมุดออนไลน์ฉบับสมบูรณ์มีกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมดและลิงก์เชื่อมโยงพระคัมภีร์และแหล่งช่วยอื่นๆ อยู่ในนั้นด้วย

ไซต์เยาวชนขยายการให้เพลงฟรี

หมวดดนตรีของ youth.Ids.org กำลังขยายการให้ดาวน์โหลดเพลงฟรีพร้อมเนื้อร้องโดยศิลปินร่วมสมัยจากสื่อ Especially for Youth (EFY) ในอดีต เพลงที่เพิ่มเข้ามาจะเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ และจะเพิ่มสัปดาห์ละหนึ่งเพลงรวมเป็น 30 เพลง

เว็บไซต์ดังกล่าวมีเฉพาะภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน เว็บไซต์มีแผนจะจัดหาเพลงภาษาโปรตุเกสและสเปนมาเพิ่มเติม ปัจจุบันเพลงหนึ่งในเว็บไซต์—“Strong and Courageous” ของเจเนนิ ฟิลลิปส์—มีในภาษาโปรตุเกสและสเปน ■

ถ่ายภาพโดย มิเชลล์ ซา, ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของถิ่นมาคาปา, มากาปา, บราซิล

อาสาสมัครมือที่ช่วยเหลือของมอรมอนห้าสิบคนช่วยกันทำความสะอาด ถอนวัชพืช และฟื้นฟูสภาพ Maria Ivone de Menezes โรงเรียนประจำรัฐในมากาปา ประเทศบราซิลเมื่อวันที่ 21 มกราคม ค.ศ. 2012

มือที่ช่วยเหลือของมอรมอนฟื้นฟูสภาพโรงเรียนประจำรัฐในมากาปา ประเทศบราซิล

อาสาสมัครมือที่ช่วยเหลือของมอรมอนประมาณ 50 คน—ประกอบด้วยสมาชิกศาสนจักร มิตรสหาย และผู้สอนศาสนาวิสุทธิชนยุคสุดท้าย—ระดมกำลังไปช่วยทำความสะอาด ถอนวัชพืช และฟื้นฟูสภาพ Maria Ivone de Menezes โรงเรียนประจำรัฐในมากาปา ประเทศบราซิล เมื่อวันที่ 21 มกราคม ค.ศ. 2012

กิจกรรมที่ประสานงานโดยคณะกรรมการโรงเรียนและจัดระบบโดยเคลิเบอร์ เซนซ์ ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์ของท้องถิ่นมากาปา บราซิล อามาปา ดึงความสนใจและการรายงานข่าวจากสื่อต่างๆ ในท้องถิ่นอติเลีย ดานิน ผู้อำนวยการโรงเรียนช่วยเหลือโครงการนี้ “เราดีใจกับการให้ความ

ช่วยเหลือด้วยใจเอื้อเฟื้อของศาสนจักร” เธอกล่าว “เราจะเก็บความทรงจำนี้ไว้กับเราตลอดไป”

พระคัมภีร์รวมสามเล่มฉบับใหม่พิมพ์เป็นภาษารัสเซีย

พระคัมภีร์รวมสามเล่มฉบับใหม่ซึ่งประกอบด้วยพระคัมภีร์มอรมอน หลักคำสอนและพันธสัญญา และไข่มุกอันล้ำค่ารวมอยู่ในเล่มเดียวกันเวลานี้มีฉบับภาษารัสเซียแล้ว

ฉบับใหม่หาซื้อได้จากศูนย์หนังสือของศาสนจักรในท้องที่ จาก store.Ids.org, ออนไลน์ที่ scriptures.Ids.org และจากโปรแกรมประยุกต์บนมือถือ Gospel Library พระคัมภีร์ฉบับนี้จัดพิมพ์ทั้งหมด 44 ภาษา

อ่านเรื่องราวเหล่านี้และเรื่องราวอื่นๆ เพิ่มเติมได้ที่ news.Ids.org ■

ข้อคิดเห็นทั่วไป

ในภาษาที่แม่พูดกับเรา

ผมชื่นชอบบทความเรื่อง “ถึงทุกภาษาและผู้คน” โดย ลีอา แม็คคลานาฮาน ใน *เลียโฮนา* เดือนตุลาคม ค.ศ. 2011 บทความนี้เดือนผมว่าน่าเป็นพรพิเศษอย่างยิ่งที่สามารถศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าในภาษาเดียวกันกับที่แม่ของเราพูดกับเรา อีกทั้งเปิดโอกาสให้ผมได้แบ่งปันพระกิตติคุณและความรักในพระคัมภีร์มอรมอนกับเพื่อนรักของผมในสโลวีเนียด้วยขอบคุณครับ!

อลัน เอ็มบริ, อิตาลี

พลังท่ามกลางการทดลองของดิฉัน

ท่ามกลางการทดลองของดิฉัน ดิฉันพบพลังในพระกิตติคุณ ประสพการณ์ และข่าวสารที่อยู่ใน *เลียโฮนา* ทุกๆ เดือนเมื่อเราได้รับนิตยสาร ดิฉันกับสามีจะอ่านข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุดที่การสังสรรค์ในครอบครัว เราแบ่งปันความเห็นและสิ่งที่เราเรียนรู้ ดิฉันรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักดิฉัน พระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน ดิฉันรู้ว่าพระองค์ทรงฟังดิฉัน มาร์ติตา เดฮอร์นันเตซ, เอลซัลวาดอร์

โปรดส่งคำติชมหรือคำแนะนำของท่านมาที่ liahona@ldschurch.org อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อความที่ส่งมา ■

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“การอดอาหารเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เราทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลก” หน้า 10: อ่านบทความโดยแบ่งปันประเด็นที่อธิบายไว้ในหน้าที่สอง ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการอดอาหารเป็นมากกว่าการไม่กินอาหาร—แต่ควรควบคู่กับการสวดอ้อนวอน การแสดงพระกิตติคุณ และการบริจาคเงินอดอาหาร ท่านอาจต้องการถามสมาชิกครอบครัวว่าพวกเขาได้รับพรอย่างไรจากการอดอาหาร ท่านอาจแบ่งปันเรื่องราวจากพันธสัญญาเดิมที่อยู่ในเอสเธอร์ 4 ได้เช่นกัน

พวกเขารู้สึกถึงพระวิญญาณอย่างไรและเมื่อใด ท่านอาจต้องการติดตามผลในสัปดาห์หน้าเพื่อสนทนาสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้

“ทำตามการกระตุ้นเตือน” หน้า 20: อ่านหรือสรุปข้อความในกรอบ “จุดประสงค์แปดประการของการเปิดเผย” จากนั้นให้อ่านเรื่องราวในบทความที่ละเอียดและสนทนาจุดประสงค์ของการเปิดเผยในเรื่องนั้น กระตุ้นสมาชิกครอบครัวให้ตั้งใจสังเกตสัปดาห์นี้ว่า

“การเลือกของฉันทจะนำไปที่ใด?” หน้า 56: อ่านหรือสรุปเรื่องนี้ จากนั้นให้อ่านข้อความอ้างอิงของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ เดือนสมาชิกครอบครัวให้จดจำว่าถ้าพวกเขาทำผิดพลาดพวกเขาเลือกเปลี่ยนได้

“บทเรียนจากลิ๊กเล็ก ๆ” หน้า 68: ท่านอาจต้องการเริ่มโดยร้องเพลง “ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่ววันจันทร์” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 98) อ่านเรื่องนี้กับครอบครัว เหตุใดจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะแสดงการสนับสนุนสมาชิกครอบครัวของเรา ครอบครัวท่านจะสนับสนุนกันมากขึ้นได้อย่างไร

ความรักและแสงสว่างที่การสังสรรค์ในครอบครัว

เมื่อดิฉันเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่และอยู่ในโคลอมเบีย ครอบครัวที่พิเศษมากครอบครัวหนึ่งจากวอร์ดชวนดิฉันไปร่วมสังสรรค์ในครอบครัว นั่นเป็นครั้งแรกที่ดิฉันได้ร่วมการสังสรรค์ในครอบครัว วิญญาณแห่งความรักและศรัทธาที่ดิฉันพบที่นั่นทำให้ดิฉันประหลาดใจ

เมื่อทุกคนมารวมกัน เรามีการสวดอ้อนวอน จากนั้นจึงเล่าว่าเราทำอะไรบ้างในระหว่างสัปดาห์ที่ผ่านมา หลังจากพูดคุยกันเรามีกิจกรรม

เราปิดไฟเขียนข้อความหนึ่งในกระดาษรูปหัวใจสีต่างๆ เมื่อทุกคนเขียนเสร็จแล้ว เราเปิดไฟและให้ดูข้อความที่เราเขียน บางคนเขียนไม่สวย บางคนน่าเกลียดมาก และอีกหลายคนอย่างเช่นดิฉันเขียนด้วยความยากลำบาก ดิฉันคิดว่าดิฉันเขียนได้แย่มากที่สุด บทเรียนชัดเจนมาก นั่นคือเมื่อเราไม่มีแสงสว่างของพระกิตติคุณในชีวิตเรา ทุกอย่างดูมืดมน ผิดเพี้ยน และยาก

บทเรียนนี้จับใจอย่างยิ่ง และในหลายปีนับจากวันนั้นดิฉันพยายามทำให้ชีวิตเดินอยู่ในวิถีที่เต็มไปด้วยแสงสว่างของพระกิตติคุณโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อดิฉันจะเป็นแบบอย่างแก่ลูกๆ ได้ ■

ตินา เบลปิสาร์ มาเอสเตร, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

เสียงของ ฟ้าร้อง เสียงของ ความเงียบ

โดย คริสติน บอยซ์

ดิฉันเป็นผู้สอนศาสนาได้เพียงไม่กี่สัปดาห์ เมื่อถูกปลุกขึ้นมากลางดึกด้วยเสียงฟ้าร้องดังก้อง เสียงดังในระยะไกลและดังขึ้นเรื่อยๆ เมื่อใกล้เข้ามา ไม่นานบ้านทั้งหลังของเราก็โคลงเคลง เสียงคำรามหยุดกึก และเสียงดังก้องจางหายไป โชคดีที่คู่ของดิฉันเตือนว่าแผ่นดินไหวเป็นเรื่องธรรมดา เนื่องจากทุกอย่างน่าจะปกติดีแล้ว ดิฉันจึงพลิกตัวและไม่นานก็หลับไป

หลายสัปดาห์หลังจากตื่นขึ้นมากลางดึก ดิฉันได้ยินคนพูดถึงแผ่นดินไหวตอนเช้าวันนั้น ดิฉันสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขา เนื่องจากดิฉันไม่ได้ยินหรือรู้สึกอะไรเลย ด้วยความสับสนดิฉันจึงถามว่า “แผ่นดินไหว” เกิดขึ้นเมื่อใด พอทราบว่าดิฉันกำลังออกกำลังกายหรือไม่ก็อาบน้ำตอนเกิดแผ่นดินไหว ดิฉันแทบไม่เชื่อว่าจะเกิดขึ้นจริง แผ่นดินไหวครั้งแรกทำให้ดิฉันตื่น ด้วยเหตุนี้ถ้าเกิดขึ้นอีกครั้งตอนที่ดิฉันตื่นอยู่ ดิฉันก็น่าจะรู้ตัว

แต่นี้เป็นเพียงครั้งแรกในหลายๆ ครั้งที่น่าจะเป็นแผ่นดินไหว ดิฉันไม่เคยรู้สึก จึงสงสัยว่าพวกเขาสับสนกันไปเองหรือเปล่าว่าแผ่นดินไหวเป็นอย่างไร

หลังจากแปดเดือนของเหตุการณ์ที่ดิฉันคิดว่าเป็นแผ่นดินไหวหลอกๆ ครูโรงเรียนวันอาทิตย์ของดิฉันพูดขึ้นมาว่า “รู้สึกหรือเปล่าว่ามีแผ่นดินไหว” ทุกคนพยักหน้าเห็นด้วย—ยกเว้นดิฉัน ดิฉันไม่เข้าใจ ไม่มีเสียงโครมครามหรือเสียงอึกทึกครึกโครม แก้วอี้ของดิฉันไม่โยก ผนั่งไม่สะเทือน แล้วจะมีแผ่นดินไหวได้อย่างไร

*คนอื่นรู้สึกได้
อย่างไรว่าแผ่นดิน
ไหวในเมื่อดิฉัน
ไม่รู้สึกอะไรเลย
คำตอบสอนดิฉัน
มากกว่าเรื่องวิทยา
แผ่นดินไหว*

ต่อจากนั้นดิฉันพยายามนึกว่าดิฉันรู้สึกอย่างไร เวลาครุพูดถึงแผ่นดินไหว นั่นคืออาการเวียนศีรษะเล็กน้อย—คล้ายกับดิฉันเพิ่งหมุนตัวไปรอบๆ ความรู้สึกแทบสังเกตไม่ได้เช่นนั่นคือแผ่นดินไหวหรือ?

เพราะครูของดิฉัน ดิฉันจึงเริ่มตระหนักและรู้ว่าแผ่นดินไหวที่คิดกันไปเองนั่นคือแผ่นดินไหวจริงๆ ดิฉันเข้าใจว่าที่ดิฉันไม่เคยรู้สึกแผ่นดินไหวตอน

ออกกำลังกายหรืออาบน้ำหรือนอนหลับเพราะเป็นการสั่นสะเทือนเพียงเล็กน้อย แต่ดิฉันตระหนักที่ละนิดถึงความรู้สึกเวียนศีรษะหรือโคลงเคลงเล็กน้อย และยอมรับว่านั่นคือหลักฐานของการเกิดแผ่นดินไหว

ต่อมาในงานเผยแผ่ของดิฉัน ดิฉันมีคู่เป็นผู้สอนศาสนาคนใหม่ วันหนึ่งเมื่อเรากำลังสอน ผู้หญิงคนหนึ่งพูดว่า “โอ้ แผ่นดินไหว” และดิฉันเห็นด้วย คู่ของดิฉันมองเราราวกับเราเป็นคนสติไม่ดี แต่ดิฉันชี้ให้ดูตะเกียงแขวนที่แกว่งเล็กน้อยและยืนยันกับเธอว่าอีกหน่อยเธอจะรู้สึกถึงการเคลื่อนที่แทบสังเกตไม่ได้ของแผ่นดินโลก

ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่งที่แผ่นดินไหวสอนดิฉันเกี่ยวกับการรู้ซึ่งถึงพระวิญญูญาณ มีหลายครั้งที่เราไม่สามารถปฏิเสธพระวิญญูญาณได้ เสียงของฟ้าร้องที่กำลังทะลุทะลวงจิตวิญญูญาณของเรา แต่บ่อยกว่านั้น พระวิญญูญาณคือเสียงกระซิบแผ่วเบา ความคิดใหม่ ความประทับใจ ความรู้สึกแบบยลที่บอกให้รู้สิ่งที่จะพูดหรือทำ (ดู ฮีลามัน 5:30) ถ้าเราสังเกตเห็นเพียงการสั่นไหวอย่างแรงของจิตวิญญูญาณ เราจะพลาดความประทับใจที่อ่อนหวานมากมายของพระวิญญูญาณ บางครั้งเราอาจต้องให้ผู้อื่นชี้ให้เห็นความรู้สึกถึงพระวิญญูญาณเพื่อเราจะสามารถจดจ่อไปที่จุดนั้นและปรับการรับรู้ของเราได้ เมื่อเราทำเช่นนั้นเราจะพบโลกใหม่โดยสิ้นเชิงของการตระหนักรู้และความน่าพิศวง ■

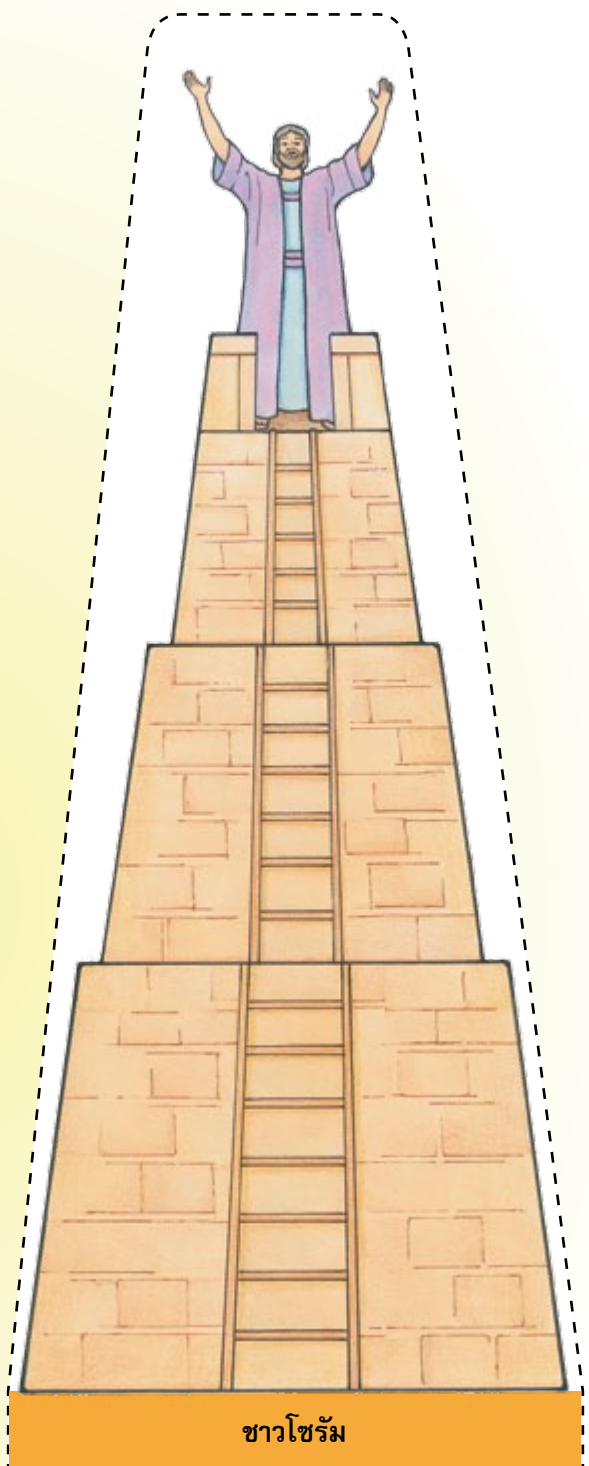
ภาพบุคคลและสิ่งของในพระคัมภีร์มอรมอน

ชาวโซรัมที่ยากจน

แอลมากับผู้สอนศาสนา

ชาวโซรัม

ชาวโซรัมกับแรมมีอัมทัม
แอลมา 31-32, 35

ปีนี้ เลียโฮนา หลายฉบับจะมีชุดภาพบุคคลและสิ่งของในพระคัมภีร์มอรมอนรวมอยู่ด้วย เพื่อให้ภาพเหล่านี้แข็งแรงและใช้งาน ให้ตัดออกมาทากาวหรือใช้เทปติดกับกระดาษแข็ง ถูกระดาษ หรือไม้ที่เหลาแล้ว เก็บแต่ละชุดไว้ในซองหรือถุง พร้อมฉลากบอกว่าจะหาเรื่องราวพระคัมภีร์เกี่ยวกับภาพเหล่านี้ได้จากที่ใด

“สิทธิอำนาจ ในฐานะปุโรหิตมาโดยการแต่งตั้ง”
ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโควรัม
อัครสาวกสิบสองเจียน “พลังอำนาจ ในฐานะปุโรหิต
มาจากการดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์และเชื่อฟัง
ในการให้เกียรติพันธสัญญา พลังนี้เพิ่มขึ้น
โดยการฝึกใช้ฐานะปุโรหิตในความชอบธรรม”
ดู “เกียรติและระเบียบของฐานะปุโรหิต”

หน้า 28